

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta
Katedra hudební výchovy

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Historie a současnost dětského pěveckého sboru Radost Praha

History and present of the children's choir Radost Praha

Bc. Cecilie Pirnerová

Vedoucí práce: Prof. PhDr. Stanislav Pecháček, Ph.D.

Studijní program: Učitelství pro střední školy (N 7504)

Studijní obor: Učitelství všeobecně vzdělávacích předmětů pro základní školy a střední školy hudební výchova – sbormistrovství

Odevzdáním této diplomové práce na téma *Historie a současnost dětského pěveckého sboru Radost Praha* potvrzují, že jsem ji vypracovala pod vedením vedoucího práce samostatně za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále potvrzují, že tato práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

Praha 11. 7. 2024

Na tomto místě bych ráda poděkovala Prof. PhDr. Stanislavu Pecháčkovi, Ph.D., za odborné vedení práce, konzultace a poskytování cenných rad. Dále děkuji manželům Součkovým a dalším členům vedení dětského pěveckého sboru Radost Praha za konzultace při psaní této práce.

ABSTRAKT

Diplomová práce pojednává o historii dětského pěveckého sboru Radost Praha od jeho založení Vladislavem Součkem až po jeho současnost. Mapuje a hodnotí dění ve sboru po jednotlivých obdobích, zájezdovou a soutěžní činnost, díla, která sbor premiéroval, představuje umělecké vedení sboru (sbormistry Vladislava Součka a Zdeny Součkovou, Jana Pirnera, klavíristku Jitku Nešverovou ad.).

KLÍČOVÁ SLOVA

Dětský pěvecký sbor Radost Praha, Vladislav Souček, Zdena Součková, Jitka Nešverová, Jan Pirner, dětské sbory

ABSTRACT

The thesis deals with the history of the children's choir Radost Prague from its foundation by Vladislav Souček to its present. It maps and evaluates events in the choir in individual periods, touring and competition activities, works premiered by the choir, introduce the artistic leadership of the choir (choirmasters Vladislav Souček and Zdena Součková, Jan Pirner, pianist Jitka Nešverová, etc.).

KEYWORDS

Children's choir Radost Praha, Vladislav Souček, Zdena Součková, Jitka Nešverová, Jan Pirner, Children's choirs

Obsah

Úvod	7
Téma, vymezení problematiky, východiska, metody a motivace.....	7
Stav bádání	8
Cíle práce.....	9
1 Umělecké vedení sboru	11
1.1 Vladislav Souček	11
1.2 Jitka Nešverová.....	14
1.3 Zdena Součková.....	16
1.4 Věra Grigová.....	19
1.5 Jamila Hla Shwe	20
1.6 Helena Lisá	21
1.7 Andrea Sušilová.....	23
1.8 Markéta Džuneva.....	24
1.9 Jana Palasová	25
1.10 Jan Pirner.....	27
1.11 Vladimír Kopáček.....	29
1.12 Hana Blachutová	31
2 Historie dětského pěveckého sboru Radost Praha.....	33
2.1 Zakladatelské období sboru (1961–1965).....	33
2.2 Na cestě k výběrovým sborům (1966–1976).....	35
2.3 Mezi nejlepšími (1977–1989).....	40
2.4 Špičkový sbor ve svobodné zemi (1990–1998).....	52
2.5 Hledání nástupců (1999–2011).....	56
2.6 Novým směrem (2012–2024).....	61

Závěr.....	68
Seznam použitých informačních zdrojů	71
Seznam příloh.....	81
Příloha I. – Zahraniční zájezdy (1965–2024)	82
Příloha II. – Mezinárodní soutěžní úspěchy (1979–2024)	89
Příloha III. – Letní pracovní soustředění (1963–2024)	94
Příloha IV. – Diskografie (1985–2024).....	97
Příloha V. – Premiérované skladby (1973–2016)	99
Příloha VI. – Obrazová příloha	103

Úvod

Téma, vymezení problematiky, východiska, metody a motivace

Tématem diplomové práce je zpracování historie dětského pěveckého sboru Radost Praha a profilů jeho uměleckého vedení, rovněž tvorba výběrových historických přehledů. Činnost tohoto výběrového dětského tělesa se za více než 60 let práce rozrostla do úctyhodných rozměrů – Radost Praha koncertovala s amatérskými i profesionálními umělci, natočila a vydala množství hudebních snímků, pořádala festival Letenská vonička a stále pořádá krajské kolo celostátní přehlídky školních dětských pěveckých sborů Primachori, podílela se na vydání celé řady notových materiálů. Má také velkou zásluhu na šíření dobrého jména českého sborového zpěvu po Evropě i v zámoří.

V oblasti amatérského dětského sborového zpěvu patří tento dětský sbor dlouhodobě mezi naše nejlepší tělesa, která vznikla v 60. letech 20. století. Mezi nejbližší sborové „přátele“ Radosti Praha, kteří se podíleli na formování jejího osudu, patří Pražský dětský sbor, Motýli Šumperk, Jirkovský dětský sbor, Tachovský dětský sbor, Severáček Liberec, Sušický dětský sbor a mnoho dalších. Zakladatel sboru, Vladislav Souček, se od svých sbormistrovských počátků aktivně přátelil s Čestmírem Staškem, Aloisem Motýlem, Jaroslavem Cyrusem, Milanem Uherkem, Josefem Brabencem i Josefem Baierlem, jeho velkou profesní inspirací byla i tehdejší pracovnice ÚDLUT¹ Jaroslava Macková.²

Metodologickým východiskem mé práce se stalo několik pramenů mapujících historii sboru a jeho umělecké vedení a jejich komplikovaná povaha – zejména co se týče jejich kompletnosti. Hlavní oporou mi byly kroniky bývalých členů Radosti, ale také vzpomínkové knihy a almanachy spřátelených sborů. Při popisu jednotlivých vymezených období se řídím významnými mezníky sborové historie. V textu používám kurzivy u názvů jednotlivých hudebních děl i jejich částí.

Prvním krokem ke vzniku práce bylo důkladné prozkoumání dostupných kronik a materiálů vztahující se k činnosti sboru, dostupných pramenů a literatury. Ukázalo se, že nejúčelnější bude rozdělení práce do dvou velkých kapitol. V první kapitole (Umělecké vedení sboru) představím všechny osobnosti, které se sborem spolupracovaly nebo nadále spolupracují. Ve druhé kapitole (Historie dětského pěveckého sboru Radost Praha) podrobně

---

¹ Ústřední dům lidové umělecké tvořivosti.

² Jaroslava Macková (1935), muzikoložka, bývalá odborná pracovnice NIPOS pro dětský sborový zpěv.

představují jednotlivá období, která charakterizují dlouholetou činnost sboru. Nejprve se zabývám obdobím vzniku sboru, jeho rozvojem až po první zahraniční zájezd (2.1). Dále se věnuji jeho postupnému uměleckému růstu, navazování kontaktů mezi ostatními dětskými sbory, rozšiřování vedení a dalšímu zahraničnímu zájezdu (2.2), následuje období největšího rozkvětu sboru, které zahrnuje úspěchy na zahraničních soutěžích, významná vystoupení i první cestu do západní Evropy (2.3). Následující kapitoly (2.4 a 2.5) se zabývají nejen koncertní činností, ale také prvními velkými změnami ve vedení a organizaci sboru. Poslední kapitola (2.6) představuje mně časově nejbližší období, které bylo ovlivněno událostmi doma i ve světě i kompletní výměnou vedení sboru.

Práce z časových a rozsahových důvodů neobsahuje podrobné pojednání o sborovém repertoáru, letních pracovních soustředěních,³ festivalu Letenská vonička a o krajském kole celostátní přehlídky školních dětských pěveckých sborů Primachori, která se koná pod názvem Ptačí koncert.

Hlavní motivací k napsání této diplomové práce bylo vytvořit historicky vůbec první důkladnější zmapování činnosti sboru od jeho založení po současnost včetně jeho uměleckého vedení. V minulosti bylo několik snah takovou práci vytvořit, ale všechny ztroskotaly na značné rozmělněnosti pramenné základny. Dětský pěvecký sbor Radost Praha významně ovlivnil mé profesní i osobní směřování, byla jsem jeho dlouholetou členkou a několik posledních let působím také v uměleckém vedení sboru.

Stav bádání

O dětském pěveckém sboru Radost Praha neexistuje souborné ani dílčí pojednání vyjma článků, rozhovorů a osobních zápisů. K dispozici jsem měla články a rozhovory zmíněné v Seznamu použitých informačních zdrojů, ale také více či méně podrobné kroniky a dokumenty vztahující se k činnosti sboru. Vzhledem ke značně různorodým materiálům nebylo možné napsat rovnou souvislý text, ale nejprve bylo třeba zpracovat a utřídit množství dílčích materiálů. Z tohoto důvodu jsem se rozhodla vytvořit vedle textu také přílohy, které nabídnou přehledně zpracované soupisy zahraničních zájezdů (Příloha I.), mezinárodních úspěchů (Příloha II.), letních pracovních soustředění (Příloha III.),

---

³ Ty jsou zmíněny jen heslovitě v samostatné příloze.

diskografie (Příloha IV.) a premiérováných skladeb (Příloha V.). Tyto přílohy jsem vytvářela postupně a sloužily mi jako důležitá časová opora při psaní hlavního textu.

Prameny k historii sboru jsou uloženy zčásti v ZUŠ Šimáčkova a zčásti v soukromém majetku manželů Součkových a bývalých členek a členů sboru. K osobě Vladislava Součka je dostupné slovníkové heslo,⁴ taktéž i k jeho ženě Zdeňce Součkové.⁵ Dále také k osobnostem Markéty Džunevy,⁶ Heleny Lisé,⁷ Andrey Sušilové,⁸ Jany Palasové⁹ a Jana Pirnera.¹⁰ U klavíristek Jitky Nešverové, Jamily Hla Shwe, klavíristy Vladimíra Kopáčka a hlasových poradkyní Věry Grigové a Hany Blachutové jsem byla odkázána na osobní rozhovory nebo rozhovory s přáteli či rodinnými příslušníky.

Cíle práce

Moje práce má jeden hlavní cíl – zpracovat, utřídit a kriticky zhodnotit informace z dostupných pramenů, podrobně představit dosud nepopsanou historii dětského pěveckého sboru Radost Praha, představit činnost sboru od jeho založení a představit jeho umělecké vedení. Výsledkem bude nejen samotný text mapující a hodnotící činnost, ale také bohatá přílohová část, která nabídne dosud nejpřesnější soupis zahraničních zájezdů, soutěžních úspěchů, letních soustředění, diskografie a premiérováných skladeb.

---

⁴ HANÁK, Jan: *Souček, Vladislav*, Český hudební slovník osob a institucí, 6. 3. 2006, on-line: <https://slovník.ceskyhudebnislovník.cz/component/mdictionary/?task=record.record_detail&id=1001088> [citováno 8. 7. 2024]; PIRNER, Jan: *Souček, Vladislav*, Český sbormistrovský slovník (1945–2020), 22. 12. 2021, on-line: <<https://nsdb.cz/Sou%C4%8Dek%20Vladislav/mistr159.html>> [citováno 8. 7. 2024].

⁵ POLÁČEK, Radek: *Součková, Zdenka*, Český hudební slovník osob a institucí, 27. 9. 2011, on-line: <https://slovník.ceskyhudebnislovník.cz/component/mdictionary/?task=record.record_detail&id=1408> [citováno 8. 7. 2024]; PIRNER, Jan: *Součková, Zdena*, Český sbormistrovský slovník (1945–2020), 22. 12. 2021, on-line: <<https://nsdb.cz/Sou%C4%8Dkov%C3%A1%20Zdena/mistr160.html>> [citováno 8. 7. 2024].

⁶ PIRNER, Jan: *Džuneva, Markéta*, Český sbormistrovský slovník (1945–2020), 22. 12. 2021, on-line: <<https://nsdb.cz/D%C5%BEuneva%20Mark%C3%A9ta/mistr346.html>> [citováno 8. 7. 2024].

⁷ PIRNEROVÁ, Cecílie: *Lisá, Helena*, Český sbormistrovský slovník (1945–2020), 8. 12. 2022, on-line: <<https://nsdb.cz/Lis%C3%A1%20Helena/mistr298.html>> [citováno 8. 7. 2024].

⁸ PIRNEROVÁ, Cecílie: *Sušilová, Andrea*, Český sbormistrovský slovník (1945–2020), 1. 12. 2022, on-line: <<https://nsdb.cz/Su%C5%A1ilov%C3%A1%20Andrea/mistr162.html>> [citováno 8. 7. 2024].

⁹ PIRNER, Jan: *Palasová, Jana*, Český sbormistrovský slovník (1945–2020), 22. 12. 2021, on-line: <<https://nsdb.cz/Palasov%C3%A1%20Jana/mistr161.html>> [citováno 8. 7. 2024].

¹⁰ KOLÁŘ, Jiří: *Pirner, Jan*, Český sbormistrovský slovník (1945–2020), 22. 12. 2021, on-line: <<https://nsdb.cz/Pirner%20Jan/mistr158.html>> [citováno 8. 7. 2024]; SEDLÁČKOVÁ, Simona: *Pirner, Jan I*, Český hudební slovník osob a institucí, 27. 4. 2020, on-line: <https://slovník.ceskyhudebnislovník.cz/component/mdictionary/?task=record.record_detail&id=1004111> [citováno 8. 7. 2024].

Mým přáním je, aby práce přispěla svým dílčím výzkumem k tomu, aby bylo možno celou historii dětského pěveckého sboru Radost Praha v budoucnu obsáhnout monograficky, což není úkol pro jednotlivce, ale pro celou řadu zájemců.

1 Umělecké vedení sboru

1.1 Vladislav Souček

Vladislav Souček se narodil 17. 4. 1937 v Praze do hudební rodiny. Jeho otec Karel Souček (1908–1986) pracoval nejprve v Pražské železářské společnosti, později byl úředníkem na Ministerstvu paliv a energetiky, který ve svém volném čase pořádal mimo jiné i letní tábory ve skautsko-sokolském stylu. Jeho matka Marie Součková (1916–2002) byla administrativní pracovnící a příležitostnou varhanicí Československé církve husitské v Rudné-Dušníkách u Prahy, kde oba rodiče zpívali v tamějším Hlaholu. Byli čelnými představiteli místního Sokola, sestra Hana (1939) vystudovala Střední pedagogickou školu, avšak z politických důvodů působila jako zaměstnankyně družiny, později jako administrativní pracovnice. Vladislav od dětství zpíval v dětském školním sboru, hrál v orchestru na klavír a trubku a jako samouk i na varhany, kterým se věnuje dodnes. Na trubku ho učil jeho otec, na výuku klavíru dojížděl do Prahy do Voršilské ulice k manželům Klimešovým.

V prosinci roku 1951 se rodina přestěhovala do Prahy na náměstí Míru, kde Vladislav v roce 1952 nastoupil na dnešní Vyšší odbornou školu a střední průmyslovou školu elektrotechnickou Františka Křížíka na Praze 1, kterou ukončil v roce 1956. Po maturitě studoval na ČVUT obor silnoproudá elektronika, který úspěšně ukončil v roce 1961 závěrečnou prací Navrhněte asynchronní motor 400 kW, 8kV, 150 ot./min. Zároveň se podílel na návrzích velkých elektrických strojů, turbín, motorů a generátorů. Po ukončení studia zůstal do roku 1969 na katedře jako pedagogický,¹¹ později i odborný asistent. Vedl studentské semináře a vydal dvě cvičební skripta.¹² Od roku 1969 vyučoval na SPŠE na Příkopech, dnešní VOŠ a SPŠE Františka Křížíka, později v roce 1972 se stal zástupcem ředitele a v letech 1976–1984 zde zastával funkci ředitele. Následně přešel jako zástupce ředitele (1984–1987) na SPŠE do Ječné ulice v Praze 2, kde též působil jako ředitel, a to od roku 1988 až do svého odchodu do důchodu v roce 1998.

Začátkem 60. let studoval Souček hudební výchovu a matematiku na Pedagogickém institutu UK. Zde se setkal s řadou tehdejších hudebních osobností, například s manželí

---

¹¹ Pedagogický asistent procvičoval se studenty odpřednášenou látku na zadaných konkrétních příkladech.

¹² SOUČEK, Vladislav – VOŽENÍLEK, Petr: *Příklady výpočtu elektrických strojů*, Praha: ČVUT, 1970; SOUČEK, Vladislav – CETL, Tomáš: *Laboratorní cvičení ze silnoproudé elektrotechniky*, Praha: ČVUT, 1970.

Vrchotovými¹³ nebo s Josefem Plavcem.¹⁴ Současně navštěvoval amatérský sbor Mír (sbm. Jiří Kareš,¹⁵ Jiří Stárek,¹⁶ Jiří Váchal¹⁷), který zkoušel v budově Československého rozhlasu. Sbormistr Váchal ho doporučil do komické opery na Vinohradech, kde Souček působil jako druhý sbormistr a korepetitor, se sborem vystupoval i na scéně během představení. Sbor komické opery sestával výlučně z amatérských zpěváků. V 60. letech byl instruktorem Městského domu osvěty. Jeho pracovní náplní bylo obcházet dětské sbory, zvat je na přehlídky a festivaly, zároveň byl porotcem v dětských soutěžích, sbormistrům nabízel nové noty a celkově monitoroval stav dětského sborového zpěvu a jeho úroveň. Součkovým nadřízeným a později i velmi blízkým přítelem byl sbormistr Pražského dětského sboru Čestmír Stašek.¹⁸ Trávil s ním velké množství času, zejména při sborových soustředěních i hudebních produkcích. Staškovým pojetím pěveckých soustředění se Souček později inspiroval. Čestmír Stašek byl jeho velkým vzorem a inspirací, zejména když později zakládal vlastní dětský sbor.

---

¹³ Jarmila Vrchotová-Pátová (1926–2012), zpěvačka a hudební pedagožka, působila na Pedagogické fakultě UK a AMU, kde do roku 1987 vedla Katedru zpěvu a operní režie. Napsala řadu učebnic a příruček. Ladislav Vrchota (1913–?), hudební pedagog, klavírista.

¹⁴ Josef Plavec (1905–1979), muzikolog, skladatel, sbormistr, v letech 1953–1967 vedoucí Katedry hudební výchovy PedF UK.

¹⁵ Jiří Kareš (1928–2008), dirigent; narodil se v Černilově u Hradce Králové, zemřel v Opavě. Na Státní konzervatoři v Praze absolvoval v roce 1953 houslové oddělení. Jako houslista působil v ND v Praze (1952–1953) a v Městském divadle na Kladně (1953–1954). V roce 1956 se stal režisérem a dirigentem Československého rozhlasu. V letech 1960–1962 a 1981–1982 působil ve Státním divadle Z. Nejedlého v Opavě jako dirigent a šéf opery.

¹⁶ Jiří Stárek (1923–2011), dirigent a hudební pedagog, žák Václava Talicha a Karla Ančerla. Po absolutoriu na pražské AMU se v roce 1952 stal šéfdirigentem SOČR. V roce 1968 emigroval z Československa a působil jako dirigent zejména v Německu. V roce 1990 se vrátil zpět do ČR a od roku 1996 působil jako šéfdirigent orchestru Státní opery Praha. Od roku 2005 byl šéfdirigentem Karlovarského symfonického orchestru.

¹⁷ Jiří Váchal (1928–1997), hudební dramaturg, dirigent, skladatel scénické hudby.

¹⁸ Čestmír Stašek (1926–2020), sbormistr Pražského dětského sboru, pedagog, metodik; narodil se do hudební rodiny. V letech 1937–1941 studoval v Praze na nižším gymnáziu, následně studoval vyšší průmyslovou školu elektrotechnickou, kterou ukončil v roce 1945. Sbormistrovství soukromě studoval u Vojtěcha Bořivoje Aima. Skladbu se učil u Otakara Jeremiáše a klavír u Vladimíra Polívky. V letech 1946–1950 studoval na Filozofické fakultě UK. V roce 1970 zde obhájil diplomovou práci *Sbormistrovská metoda Vojtěcha Bořivoje Aima*. V roce 1949 založil Pražský dětský sbor. V 50. letech krátce působil u dětského sboru Pražského hlaholu. Po Bohumilu Kulínském převzal Dětský pěvecký sbor Československého rozhlasu (1973–90). Vedle dětských sborů vedl také smíšený sbor mládeže Mikrochor, Smíšený sbor rodičů a přátel Pražského dětského sboru, Pražský dámský a Pražský dívčí sbor. Během jeho pedagogického působení prošlo jeho sbory 7000 dětí a dospělých. Za svoji práci byl oceněn Cenou Františka Lýska (1990), Stříbrnou medailí hlavního města Prahy (1999), Cenou Bedřicha Smetany (2001), Cenou Ministerstva kultury (2005) či cenou Senior Prix (2015).

Vladislav Souček zároveň dlouhodobě spolupracoval s Říší loutek v MKP¹⁹ (1966–1981), loutky zpočátku jen mluvil a později i vodil, dodnes spolupracuje se scénou jako zvukař. Ke spolupráci s Říší loutek se Souček se sborem Radost Praha dostal přes manžele Marii a Čestmíra Davidovy, kteří byli v 60. letech jedněmi z hlavních vedoucích členů souboru. Marie Davidová měla na starosti v Domě pionýrů a mládeže organizačně metodickou činnost.

V roce 1961 založil při ZDŠ v Korunovační ulici na pražské Letné dětský sbor, později známý jako Radost Praha (vizte kapitola 2), který se v průběhu svého fungování vypracoval mezi republikově i mezinárodně uznávané dětské sbory. V roce 1965 se z něj stal sbor celoobvodní, který navštěvovaly děti i z dalších základních škol Prahy 7. Když sbor přešel v roce 1965 pod Obvodní dům pionýrů a mládeže, zkoušel například v divadle Radar, nebo si zapůjčoval prostory na ZDŠ na Strossmayerově náměstí. Souček byl v té době externím pracovníkem a vedoucím zájmového kroužku sborový zpěv. Dům pionýrů a mládeže zřizoval sbor do roku 1994, od tohoto roku působí na stejném místě, ale jako součást ZUŠ Šimáčkova. Se sborem Souček dosáhl svých největších sbormistrovských úspěchů. V roce 1976 sbor získal Cenu hl. města Prahy. Se sborem mu pomáhala jeho manželka Zdeňka Součková, která se podílela zejména na vedení přípravných oddělení sboru. Souček se se sborem účastnil domácích i světových sborových soutěží a festivalů, kde se pravidelně sbor umisťoval na předních místech, navštívil množství zemí nejen v Evropě, ale i ve světě.²⁰ Radost Praha získala řadu cen i absolutních vítězství v soutěžích (Bratislava, Cantonigròs, Celje, Limburg-Lindenholzhausen, Llangollen, Kaunas, Neerpelt, Tours aj.). Opakovaně zpívala na Pražském jaru a spolupracuje s významnými profesionálními tělesy (Symfonický orchestr hlavního města Prahy FOK, Kühnův smíšený sbor, Pražský filharmonický sbor). Společně se svou manželkou Zdeňkou a vynikající klavíristkou, odchovankyní Staškova Pražského dětského sboru, Jitkou Vránkovou (později Nešverovou), vytvořili tým, díky kterému se sbor rozrostl a v době největšího rozkvětu na konci 80. let měl i s přípravnými odděleními přes 500 členů. V průběhu let se sborem spolupracovali či nadále spolupracují i další sbormistři – Andrea Sušilová, Jana Palasová, hlasové poradkyně Věra Grigová,

---

¹⁹ Říše loutek je loutkové divadlo, které bylo založeno 26. 9. 1920. Z počátku se jmenovalo Divadélko v říši loutek a první představení uvedlo v Bubenči v bývalé školní kapli ve Sládkově ulici. Zakladatelem a principálem souboru byl akademický sochař Vojtěch Sucharda.

²⁰ Dále vizte Přílohu I.

Markéta Džuneva a Hana Blachutová, klavíristé Jitka Nešverová, Jamila Hla Shwe, Vladimír Kopáčik, tajemnice Alena Vogelová, předsedkyně rodičovského sdružení a později Spolku přátel dětského pěveckého sboru Radost Praha Milena Poláčková a Eva Holečková. Od roku 2012 Souček vedl sbor s Janem Pirnerem a svoji sbormistrovskou činnost ve sboru ukončil v roce 2017. V současné době spolupracuje se sborem externě a aktivně se věnuje vedení smíšeného sboru Gaudium Praha, který založil v roce 1989 společně se svou manželkou.

Souček byl v roce 1969 u založení Unie českých pěveckých sborů, řadu let působil v jejím předsednictvu. Hájil zde zájmy dětských sborů, byl rovněž členem redakční rady časopisu Cantus, častým členem porot mnoha sborových soutěží v Čechách i v zahraničí a programové rady soutěžního festivalu Svátky písní Olomouc. Dodnes je členem odborné rady NIPOS pro dětský sborový zpěv.

Vladislav Souček získal za své mnohaleté pedagogické působení řadu ocenění. Národní ceny udělované UČPS – Cenu Františka Lýska (1991) a Cenu Bedřicha Smetany (2006), čestné občanství Prahy 7 (2005) a Cenu Senior Prix (2013), udělovanou Nadací Českého hudebního fondu. Předsednictvem České obce sokolské mu byla udělena Bronzová medaile za obětavou činnost ve prospěch sokolského hnutí (2018). Společně se svojí ženou Zdenou Součkovou a klavíristkou Jitkou Nešverovou získal za dlouhodobou vynikající pedagogickou činnost v oblasti uměleckého vzdělávání Medaili Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy I. stupně (2016). V roce 2019 mu společně s jeho manželkou Zdenou byla udělena Cena Ministerstva kultury v oboru zájmových uměleckých aktivit za celoživotní přínos v oblasti dětského sborového zpěvu, v roce 2021 společně obdrželi Bronzovou medaili hlavního města Prahy za celoživotní dílo.²¹

1.2 Jitka Nešverová

Jitka Nešverová, dívčím jménem Vránková, se narodila 23. 8. 1947 v Praze. Její matka Miroslava Vránková (roz. Englová, 1918–2007) byla učitelka na prvním stupni základní školy, otec Augustin Vránek (1906–1981)²² byl houslista České filharmonie, hudební skladatel a žák Vítězslava Nováka. Vránek skládal písně, psal skladby pro housle a klavír,

---

²¹ Vizte pozn. 4.

²² Někdy také uváděn jako Gustav Vránek, vizte např. ČERNUŠÁK, Gracián: *Vránek, Gustav*. In: Československý hudební slovník osob a institucí, svazek druhý, M–Ž, Praha: Státní hudební vydavatelství, 1965, s. 915.

mužské sbory, kvarteta ad. Jeho dílo je uloženo v Jihočeském muzeu v Českých Budějovicích. Bratr Nešverové Tomáš Vránek (1945) vystudoval klarinet na Akademii múzických umění²³ u Karla Dlouhého²⁴ a Milana Kostohryze.²⁵ Po studiu působil jako klarinetista v Divadle F. X. Šaldy v Liberci a ve Vinohradském divadle v Praze, v současné době učí na Pedagogické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Sestra Hana Melíšková (1953) je houslistka, po ukončení studia na Pražské konzervatoři nastoupila v roce 1973 do orchestru Národního divadla v Praze, kde hraje dodnes.

Nešverová chodila na základní devítiletou školu Julia Fučíka²⁶ (1953–1962). Po ukončení docházky pokračovala v letech 1962–1968 ve studiu klavíru na Pražské konzervatoři u Boženy Kronychové.²⁷ Její absolventská práce se zabývala klavírní pedagogikou a klavírní literaturou pro děti. V letech 1957–1965 chodila do Pražského dětského sboru, který založil a vedl Čestmír Stašek.²⁸ Poté zpívala v pěveckém sboru Iuventus paedagogica, který vedl Jiří Kolář.²⁹

V roce 1983 se provdala za Jana Nešveru, se kterým má dvě dcery, Pavlu (1985) a Annu (1987). Pavla Zábranská se věnuje výtvarnému umění a Anna Kršková působí v Severočeské filharmonii Teplice jako hráčka na příčnou flétnu.

Nešverová byla od roku 1965 korepetitorkou dětského pěveckého sboru Radost Praha, se kterým za více než padesát let aktivní činnosti absolvovala množství soutěží, festivalů, nahrávání a stovky vystoupení doma i v zahraničí. Do sboru ji doporučila její učitelka Božena Kronychová, když za sebe Čestmír Stašek, se kterým příležitostně sbor doprovázel, sháněl náhradu na výměnný zájezd do Šumperka v roce 1965. Během mateřské dovolené

---

²³ Dále jen AMU.

²⁴ Karel Dlouhý (1922–1979), klarinetista, hudební pedagog na Pražské konzervatoři a AMU.

²⁵ Milan Kostohryz (1911–1998), hudebník, profesor AMU, klarinetista.

²⁶ Dnes Základní škola Solidarita, Praha 10.

²⁷ Božena Kronychová (1929–2017), klavíristka, korepetitorka, pedagožka na Pražské konzervatoři.

²⁸ Vizte pozn. 18.

²⁹ Jiří Kolář (1932), sbormistr, pedagog, autor mnoha učebnic a skript, šéfredaktor časopisu Hudební výchova (1989–2005), zakladatel ženského pěveckého sboru Iuventus paedagogica (1967). Za svou činnost byl mnohokrát oceněn – Cenou Ferdinanda Vacha (1999) a Bedřicha Smetany (2007), Cenou Ministerstva kultury ČR za neprofesionální hudební aktivity (2004), cenou Nadace Život umělce Senior Prix 2007, stříbrnou medailí předsedy Senátu Parlamentu ČR a zlatou medailí Univerzity Karlovy za zásluhy o rozvoj českého sborového zpěvu (2012) a Evropským vyznamenáním WHO IS WHO (2014). V roce 2016 mu byla udělena Pamětní medaile Františka Lýska za mimořádný přínos interpretační sbormistrovské činnosti a oboru sborové pěvecké umění dětí, Cena ÚČPS za celoživotní mistrovství v oboru sborový zpěv a za přínos českému sborovému hnutí (2017), Čestné ocenění České hudební rady za celoživotní uměleckou a pedagogickou práci a reprezentaci České republiky v zahraničí (2022) a medailí ministra kultury ČR Artis Bohemiae Amicis za cílevědomé přispívání k rozvoji dobrého jména české hudební kultury doma i v zahraničí (2023).

v letech 1985–1991 ji ve sboru zastoupila Jamila Hla Shwe³⁰ a klavíristka Adriana Barthová. Své působení zde Nešverová ukončila v roce 2017. Od roku 1977 do konce sezóny 2021 působila jako korepetitorka Státní opery Praha³¹ a Národního divadla v Praze. Během své kariéry doprovázela mnoho sólistů, vokálních těles, podílela se na nastudování více než stovky operních titulů. Korepetovala také na operním festivalu Die Eutiner Festspiele³² v Eutin v Německu (2004, 2005, 2006).³³

Praxi a cit pro doprovázení pěveckých sborů nezískala jen v Pražském dětském sboru a v Radosti Praha. Jako korepetitorka spolupracovala se sborem Iuventus paedagogica, příležitostně doprovázela liberecký dětský sbor Severáček (sbm. Milan Uherek),³⁴ Hornický pěvecký sbor Kladno (sbm. Roman Makarius), Hornický dětský sbor Sokolov (sbm. Josef Bolen), Smíšený sbor Fontána (sbm. Pavel Urban), Pražský filharmonický sbor (sbm. Lukáš Vasilek), dětský pěvecký sbor Rolnička Praha (sbm. Karel Virgler). Od založení doprovází smíšený sbor Gaudium Praha (sbm. Zdena a Vladislav Součkoví).

Za špičkovou úroveň svého klavírního doprovodu byla mnohokrát oceněna nejen doma, ale i v zahraničí. Z posledních let zmíním např. Cenu za mimořádný klavírní doprovod na mezinárodní soutěži Kaunas Cantat v Litvě v roce 2016, kde mimo jiné excelovala s klavírním doprovodem písně Miroslava Raichla *Brusič mráz*. V témže roce byla společně s manželi Součkovými oceněna Medailí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy I. stupně za vynikající a dlouhodobou pedagogickou činnost v oblasti uměleckého vzdělávání.

1.3 Zdena Součková

Zdeňka Součková, dívčím jménem Řezníčková, se narodila 27. 12. 1949 v Benešově u Prahy Zdeňkovi (1921–1960) a Marii (1925–2011) Řezníčkovým.³⁵ Otec byl vyučený holič, ale pracoval jako státní zaměstnanec na Ministerstvu zemědělství, matka byla vyučená dámská

---

³⁰ Dále vizte kapitolu 1.5.

³¹ Dříve Smetanovo divadlo.

³² Operní festival byl založen v roce 1951. Jedná se o open air festival, na kterém jsou uváděny opery, operety a muzikály. Hlavním principem festivalu je udržování památky skladatele Carla Maria von Webera, který se v Eutinu narodil v roce 1786. Tento festival se koná každý rok v létě a účastní se ho přibližně 250 umělců z 20 zemí.

³³ Z rozhovoru s Jitkou Nešverovou ze dne 19. 6. 2024.

³⁴ Milan Uherek (1925–2012), sbormistr, pedagog, skladatel, zakladatel libereckého dětského sboru Severáček, korepetitor a dirigent opery Divadla F. X. Šaldy v Liberci (1954–2004).

³⁵ V rodném listě má uvedeno jméno Zdeňka, protože si její otec přál, aby jeho potomek byl pojmenovaný po něm. Jméno Zdeněk má i několik ženských variant, mezi nimi i jméno Zdeňka. V této práci i v dalších textech je Zdeňka Součková uváděna i jako Zdena, nejedná se však o chybu.

krejčová. Před nástupem do školy se Zdeňka Součková s rodiči přestěhovala do Prahy, kde navštěvovala základní školu v Korunovačnické ulici na Praze 7. Poté nastoupila na SPgŠ v Berouně (1965–1969).³⁶ Po maturitě absolvovala dvouletý kurz v oboru vychovatelství, po kterém se přihlásila na Divadelní fakultu AMU v Praze na tříletý obor loutkoherectví, kde do roku 1974 studovala. Mezitím si podala přihlášku na univerzitu do Hradce Králové, kam ji přijali na obor hudební výchova a sbormistrovství, kam však z organizačně rodinných důvodů nenastoupila.

V letech 1961–1965 chodila se svou mladší sestrou Marií (1952) do nově vzniklého sboru DPS Radost Praha a řadí se tak mezi zakládající členky. Ve sboru se seznámila se svým manželem Vladislavem Součkem, za kterého se provdala v roce 1969. Spolu mají dvě děti, Michaela (1970) a Lenku (1974), oba se věnují amatérskému sborovému zpěvu jen příležitostně. Michael Souček pracuje pro mezinárodní IT společnost IBM, je pedagog na EDUCAnet³⁷ a předsedou divadla Říše loutek a Lenka Součková pracuje ve zdravotnictví. Zdena Součková se svým manželem spolupracovala od roku 1968 především jako sbormistryně přípravných oddělení, od roku 1972 se podílela i na vedení koncertního sboru jako druhý sbormistr, a to až do roku 1994.

Po mateřské dovolené nastoupila v roce 1975 na estetické oddělení Domu pionýrů a mládeže na Praze 7 jako vedoucí, zároveň zde vedla loutkoherectvský kroužek, v těchto funkcích působila do roku 1994. Od téhož roku dodnes pracuje jako sbormistryně dětských pěveckých sborů na ZUŠ Šimáčkova v pražských Holešovicích. V roce 1990 se rozhodla založit chlapecký sbor Pueri gaudentes, který postupně rozšiřovala o přípravná oddělení Pueri 1, 2, 3, sbor mutujících chlapců Karanténa a mužský sbor. Inspirací pro založení chlapeckého sboru jí byla již dříve vzniklá ryze chlapecká tělesa, jako například Schola cantorum, kde zpíval Pavel Jurkovič,³⁸ nebo chlapecký sbor Boni pueri, který v roce 1982

---

³⁶ Obchodní akademie, Střední pedagogická škola a jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky Beroun, U Stadionu 486, Beroun.

³⁷ EDUCAnet – gymnázium, střední odborná škola a základní škola Praha, Roztylská 1860/1 Praha 4 – Chodov.

³⁸ Pavel Jurkovič (1933–2015), pedagog, zpěvák, skladatel; narodil se ve Starém Poddvorově, studoval v Praze ve Schole cantorum pod vedením Miroslava Venhody a Karla Risingera. Po maturitě na Pedagogickém gymnáziu nastoupil na Pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy, zde studoval u Josefa Plavce a Eduarda Herzoga (1952–54). Po vojenské službě nastoupil na základní školu v Malém Břevnově. Studoval na Orff-Institut Salzburg, kde se inspiroval při lekcích s Carlem Orffem a Wilhelmem Kellerem. Byl členem Nových pěvců madrigalů, Pražských madrigalistů, spolupracoval s rozhlasovým sborem Československého rozhlasu pod vedením Čestmíra Staška. Podílel se na pořadech a představeních divadla Viola. Umělecky spolupracoval s Iljou Hurníkem, Alfredem Strejčkem a Jitkou Molavcovou.

založil Jiří Skopal, který jí jako první vnukl myšlenku, aby si založila vlastní chlapecké těleso. Pavel Jurkovič až do své smrti se sborem úzce spolupracoval, upravoval a skládal pro něj skladby a byl Součkové odborným poradcem. V prvním roce se Zdenou Součkovou spolupracovala Veronika Höslová,³⁹ která se podílela také na výuce hudební nauky. V roce 2011 s koncertním sborem Pueri gaudentes začal spolupracovat sbormistr Libor Sládek,⁴⁰ v roce 2017 přizvala ke spolupráci s přípravným sborem Pueri 3 Jana Kyjovského,⁴¹ který v roce 2019 nastoupil i ke koncertnímu sboru. Od roku 2022 zkouší s přípravnými sbory Pueri 1 a Pueri 2 Alžběta Kyjovská. V současné době Zdena Součková vede sbor předškolních dětí Ťutinci a společně s Alžbětou Kyjovskou vede od roku 2022 přípravná oddělení Pueri 1 a Pueri 2. Dále vede sbor mutujících chlapců Karanténa a společně s J. Kyjovským přípravný sbor Pueri 3. S koncertním sborem Pueri gaudentes dosáhla Součková největších sbormistrovských úspěchů. Opakovaně se účastnila domácích i zahraničních soutěží a festivalů (Pražské jaro, Smetanova Litomyšl), podnikla několik zahraničních turné po Evropě a po Japonsku (1999, 2003, 2007), v roce 2011 navštívila Izrael, 2012 Rusko, 2013 Aljašku ad. Od roku 1994 spolupracuje se Státní operou Praha při přípravě operních představení (*Carmen*, *Turandot*, *Rusalka*, *Boris Godunov*, *Mefistofeles* ad.). Vrcholem sbormistrovské činnosti je příprava sboru na náročné vokální projekty i realizace několika profilových CD Pueri gaudentes.⁴²

V roce 1989 s Vladislavem Součkem založili smíšený sbor Gaudium Praha, který nabízel bývalým členům Radosti Praha a později i Pueri gaudentes pokračovat ve zpívání i po ukončení docházky do dětského sboru. Sbor Gaudium původně vznikl a krátce fungoval pod názvem Smíšený sbor rodičů a bývalých dětí. Na vedení sboru se manželé Součkovi podílejí dodnes. V roce 2016 Součková založila seniorský sbor Retro v rámci projektu Akademie

---

³⁹ Veronika Höslová (1965), hudební pedagožka, zástupkyně ředitele Pražské konzervatoře.

⁴⁰ Libor Sládek (1961), sbormistr, pedagog, inženýr, v současné době sbormistr chlapeckého sboru Pueri gaudentes a gymnaziálního sboru Besharmonie.

⁴¹ Jan Kyjovský (1988), sbormistr, pedagog, v současné době sbormistr chlapeckého sboru Pueri gaudentes, Pěveckého sboru Konzervatoře Jana Deyla, Pražského komorního sboru Ad libitum a Dívčího komorního sboru Carmina lucis.

⁴² Pueri gaudentes, CD, Bohemia music, BM 0043-2 231, 1996; Sem, sem, sem pastýři..., CD, Bohemia music, BM 0064-2 231, 1999; 10 let Pueri gaudentes, CD, vlastní náklad sboru, 2000; Zkouška na koncert, CD, Bohemia music, BM 0071, 2003; Emil Hradecký: Zpěvník do dětské kapsy, CD, Emil Hradecký, 2004; Laudate Pueri Dominum. České a moravské lidové koledy, CD, Bohemia music, BM 0076, 2007; Laudate Pueri Dominum. Hudba Piaristů v barokních Čechách. J. C. F. Fischer, A. Maschat, V. Pelikán, J. Offner, J. F. Richter, CD, Supraphon, SU 3946-2, 2008; Pavel Jurkovič přátelům a jejich dětem, CD, vlastní náklad, [2008]; Pueri gaudentes, CD, vlastní náklad, 2010; Koncert ke 20 letům trvání souboru Pueri gaudentes 2. října 2010, DVD, vlastní náklad, 2010.

umění a kultury pro seniory hlavního města Prahy. Po ukončení projektu po třech sezónách pracuje sbor až dodnes samostatně.

Zdena Součková je pravidelně zvána do odborných porot celostátních sborových soutěží a festivalů, je vyhledávanou a pravidelnou lektorkou sborových seminářů, které pořádá Národní informační a poradenské středisko pro kulturu.⁴³ Od roku 1990 je členkou Asociace hudebních umělců a vědců. Se svým manželem Vladislavem Součkem se podílela na organizaci a realizaci sedmnácti ročníků nesoutěžního festivalu DPS Letenská vonička (1985–2001). V rámci festivalu vydala ve spolupráci s NIPOS celou řadu notových materiálů pro dětské sbory.

Za svou dlouholetou sbormistrovskou činnost získala celou řadu ocenění. Národní ceny udělované Unii českých pěveckých sborů – Cenu Františka Lýska (1997), Cenu Bedřicha Smetany (2016) a čestné občanství Prahy 7 (2005). Společně se svým manželem a Jitkou Nešverovou získala za dlouhodobou vynikající pedagogickou činnost v oblasti uměleckého vzdělávání Medaili Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy I. stupně (2016). V roce 2019 jí společně s jejím manželem byla udělena Cena Ministerstva kultury v oboru zájmových uměleckých aktivit za celoživotní přínos v oblasti dětského sborového zpěvu, v roce 2021 společně obdrželi Bronzovou medaili hlavního města Prahy za celoživotní dílo.⁴⁴

1.4 Věra Grigová

Věra Grigová se narodila 4. března 1923. Jako pedagožka působila na ZDŠ na Praze 9 Proseku, kde mimo jiné vedla školní sbor, a na Pražské konzervatoři, kde vyučovala intonaci a hudební teorii. Po odchodu do důchodu vyučovala soukromě a připravovala zájemce o studium na hudebních školách na přijímací zkoušky z hudební teorie. V průběhu své pedagogické činnosti vydala dvě učebnice: *Všeobecná hudební nauka*⁴⁵ a *Základní hudební znalosti*.⁴⁶

Od roku 1968 spolupracovala s dětským pěveckým sborem Radost Praha. Souček ji ke sboru přizval, aby pracovala s přípravkami – zároveň u sboru působila jako hlasová

---

⁴³ Dále jen NIPOS.

⁴⁴ Vizte pozn. 5.

⁴⁵ GRIGOVÁ, Věra: *Hudební nauka*. Olomouc: Alda, 1998.

⁴⁶ GRIGOVÁ, Věra: *Základní hudební znalosti*. Olomouc: Alda, 1998.

poradkyně. Se sborem také jezdila na letní pracovní soustředění. Souček se s ní seznámil v rámci obchůzek, když působil v poradním sboru Městského domu osvěty na Staroměstském náměstí. Kromě Radosti spolupracovala také s Jiřinou Markovou a Dětskou operou Praha. Věra Grigová zemřela 23. února 2020 v Domově Sue Ryder v Michli.⁴⁷

1.5 Jamila Hla Shwe

Jamila Hla Shwe se narodila 2. 7. 1967 v Praze. Její matka Květa Hla Shwe (1946), za svobodna Šimoníková, pracovala v propagaci Československých aerolinií jako grafička, její otec Maung Hla Shwe (1938–2015) byl inženýr ČKD DUKLA, v důchodu působil jako překladatel pro barnské uprchlíky v ČR. Má mladšího bratra Dawooda (1972), který pracuje v oblasti informačních technologií. V roce 1994 se provdala a přesídlila na Aljašku.

Jamila Hla Shwe chodila na ZŠ Korunovačnická,⁴⁸ od třetí třídy přestoupila na jazykovou školu Fr. Křížka,⁴⁹ současně navštěvovala na přelomu 70. a 80. DPS Radost Praha. Na ZUŠ Šimáčkova navštěvovala také hodiny klavíru u Elišky Holmanové a Ramony Lukášové, později se soukromě vzdělávala u Jaromíra Kříže.

Po základní škole studovala v letech 1981–1985 gymnázium Sladkovského.⁵⁰ Po maturitě v roce 1985 byla přijata k dálkovému studiu na Pražské konzervatoři, kde studovala hru na klavír u Jaromíra Kříže,⁵¹ na přijímací zkoušku z hudební teorie ji připravovala Věra Grigová.⁵² Během tohoto studia vyučovala hru na klavír a nauku na ZUŠ v Lysé nad Labem.⁵³ Do druhého ročníku konzervatoře přestoupila k témuž profesorovi na denní studium, které ukončila v roce 1991.

Na přelomu 80. a 90. let korepetovala Radost Praha místo Jitky Nešverové, která byla na mateřské dovolené, spolupracovala rovněž s chlapeckým sborem *Pueri gaudentes* a smíšeným sborem *Gaudium Praha*, v ZUŠ Šimáčkova se také podílela na výuce intonace a vedla dělené zkoušky dětských sborů. Jednu sezonu byla zaměstnána jako klavíristka

---

⁴⁷ Z rozhovoru s Vladislavem a Zdenou Součkovými ze dne 8. 7. 2024.

⁴⁸ Základní škola Praha 7, Korunovačnická 8.

⁴⁹ Dnes Základní škola Fr. Plamínkové s rozšířenou výukou jazyků Praha 7, Františka Křížka 2.

⁵⁰ Gymnázium Karla Sladkovského, Praha 3, Sladkovského náměstí 8.

⁵¹ Jaromír Kříž (1921–2004), klavírista, pedagog, hudební kritik, tvůrce hudebních pořadů v Československém rozhlasu a Československé televizi (Jak hráli a hrají Beethovena, Klavírní umění 20. století, České klavírní umění minulosti).

⁵² Vizte kapitola 1.4.

⁵³ Základní umělecká škola Františka Antonína Šporka.

v Národním divadle (1991–1992), později i ve Státní opeře Praha (1993–1994). Po odchodu z dětského sboru zpívala ve vokálně instrumentálním tělese Ludus musicus pod vedením sbormistra Františka Běhounka (1991–1994).⁵⁴ Po ukončení studií byla rovněž v letech 1989–1992 členkou projektu World Youth Choir (dále jen WYC),⁵⁵ v roce 2011 a 2014 se podílela na organizaci koncertů v Praze pod názvem World Voices.⁵⁶

Spolupracovala jako klavíristka s Operou Mozart Praha, Anchorage Opera, Fairbanks Light Opera Theatre, Juneau Lyric Opera, Orpheus Project, Pacific Northwest Opera, Teatro Lirico d'Europa a Fairbanks Suzuki Institute. V roce 1994 nastoupila ke studiu na University of Alaska Fairbanks, kterou ukončila magisterským titulem v roce 2000. V průběhu studia působila jako asistentka a po jeho absolvování zde učila (klavír, korepetice). Během svého pedagogického působení zde domluvila spolupráci sbormistryně Zdeny Součkové a části chlapeckého sboru Pueri gaudentes na představení Bizetovy *Carmen* (2013). Hla Shwe vystupovala jako klavíristka po celé Evropě, v Zimbabwe, Jižní Africe a v USA. Na Srí Lance spolupracovala s místním rozhlasem. V současné době pracuje na volné noze jako klavíristka a korepetitorka pro Varna International⁵⁷ a stále žije na Aljašce se svým manželem.⁵⁸

1.6 Helena Lisá

Helena Lisá, dívčím jménem Šmydková, se narodila 17. listopadu 1973 v Praze. Její matka, Helena Šmydková rozená Havlasová (1940), působila jako odborná asistentka na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy a učitelka informatiky a výpočetní techniky v pražském Planetáriu. Otec Josef Šmydke (1935–2005) pracoval jako vědecký

---

⁵⁴ František Běhounek (1952), sbormistr, pedagog a umělecký vedoucí vokálně instrumentálního souboru Ludus musicus.

⁵⁵ Světový sbor mládeže, založený v roce 1989, jehož členy jsou nejlepší mladí zpěváci z celého světa. Sdružuje mladé ve věku od 17 do 26 let, kteří se zúčastňují zasedání a turné. WYC se stal celosvětovým symbolem míru a jednoty; byl oceněn jako Umělec pro mír UNESCO (1996–1998), vystupoval na olympijských hrách (1992, 2008) a na slavnostním předávání Nobelovy ceny míru (2011). Sbor vzniká každý rok nově na základě soutěžních národních a online konkurzů, na které dohlíží mezinárodní odborná porota.

⁵⁶ Jednalo se o koncert sboru sestaveného z bývalých členů WYC, kteří pocházeli z 22 zemí světa (Anglie, Belgie, České republiky, Finska, Francie, Chorvatska, Irska, Izraele, Malajsie, Německo, Nizozemí, Palestiny, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Slovensko, Srbsko, Španělsko, Švédsko, Taiwan, Turecko a USA). Koncert se konal 28. 8. 2011 v evangelickém kostele U Salvátora. Sbormistry byli Ewa Strusińska z Polska, bývalá členka WYC a švédský sbormistr Thomas Caplin, jeden ze zakladatelů WYC.

⁵⁷ Společnost Varna International se specializuje na rozsáhlé, umělecky bohaté sborové a orchestrální koncerty, turné s vystoupeními a hudební vzdělávací akademie pro dirigenty, sbormistry, vokalisty a instrumentalisty po celé Evropě, Izraeli a Spojených státech.

⁵⁸ Z rozhovoru s Jamilou Hla Shwe ze dne 6. 6. 2024.

pracovník Českého metrologického institutu. K hudbě ji přivedli rodiče, kteří celý život zpívali v chrámových sborech v kostele sv. Norberta ve Střešovicích a chrámu sv. Ignáce na Karlově náměstí.

V dětství navštěvovala základní školu v Umělecké ulici v pražských Holešovicích,⁵⁹ kde byla zařazena do hudební třídy, kterou vedl uznávaný pedagog Pavel Jurkovič. Od roku 1980 chodila do DPS Radost Praha a po ukončení docházky do koncertního oddělení pokračovala v dívčím komorním sboru Cesmina (1991–1994). Po maturitě na Gymnáziu Jana Nerudy na Praze 1 vystudovala obor hra na trubku na Pražské konzervatoři u Antonína Vaigla.⁶⁰ Studium zakončila diplomovou uměleckou prací na téma *Život a dílo Jaroslava Koláře*. Paralelně se studiem na konzervatoři studovala v letech 1992–1997 obory hudební výchova a sbormistrovství na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy, v hlavním oboru pod vedením Lubomíra Máty, které ukončila magisterskou prací *Hudební tradice a současnost Prahy 7*.

Helena Lisá od roku 1990 působila na ZUŠ Šimáčkova jako korepetitorka u nově vzniklého chlapeckého sboru *Pueri gaudentes*. Zároveň zde vyučovala hudební nauku a intonaci. Od roku 1995 vedla přípravné oddělení dětského pěveckého sboru Radost Praha Kořata, kde se taktéž věnovala výuce hudební nauky a intonace. Od poloviny 90. let zde působila také jako pedagog hry na zobcovou flétnu a hry na trubku. Své působení na ZUŠ Šimáčkova ukončila v roce 2004 odchodem na mateřskou dovolenou.

S přípravným sborem Kořata se zúčastnila pražského krajského kola Celostátní přehlídky školních dětských pěveckých sborů, se kterým získala v roce 1998 zlaté pásmo. V rámci svého sbormistrovského působení ve sboru Radost Praha se podílela na organizaci festivalu dětských pěveckých sborů Letenská vonička, který se konal v prostorách budovy Elektrických podniků Prahy 7.

V letech 1994–2003 učila zobcovou flétnu, trubku a krátce i klavír a pěvecký kroužek předškolních dětí v YMCA.⁶¹

---

⁵⁹ Dnes Fakultní základní škola PedF UK a Mateřská škola U Studánky, Umělecká 850/8, Praha 7.

⁶⁰ Antonín Vaigl (1932–1982), pedagog, trumpetista.

⁶¹ Young Men's Christian Association – Křesťanské sdružení mladých mužů. Nejstarší a největší organizace pro mládež vzniklá v roce 1844 v Anglii. V Československu vznikla samostatně v roce 1921, v období nacismu a komunismu byla zakázána, její činnost byla obnovena v roce 1990. V současné době má na území ČR 26 poboček.

Mezi lety 1996–2004 byla členkou Piccolo coro & Piccola orchestra, které vede dirigent Marek Valášek.⁶² V roce 2018 založila farní smíšený sbor Hyacinthum laminam při kostele sv. Petra a Pavla ve Starých Bohnicích, jež dosud vede.⁶³

1.7 Andrea Sušilová

Andrea Sušilová se narodila 23. 6. 1980 v Praze manželům Jiřímu a Zdence Sušilovým. Jejím předkem byl sběratel lidových písní František Sušil.⁶⁴ Chodila na Základní školu Letohradská v Holešovicích,⁶⁵ po jejím absolvování nastoupila na SOŠP a VOŠ Evropská na Praze 6 (1995–1999). Po maturitě opakovaně v letech 1999–2011 studovala obory hudební výchova a sbormistrovství na Pedagogické fakultě UK ve třídě Lubomíra Máty, studium však nedokončila. V rámci tohoto studia získala v roce 2002 zlaté pásmo na 2. ročníku Sbormistrovské soutěže pedagogických fakult ČR. V akademickém roce 2014/15 studovala stejný obor u Zdeňka Vimra⁶⁶ na Fakultě pedagogické Západočeské univerzity v Plzni. Ani toto studium nedokončila.

V dětství navštěvovala na ZUŠ Šimáčkova hodiny klavíru u Evy Kočárkové, kde absolvovala dva cykly (1987–99), od roku 1991 byla členkou dětského pěveckého sboru Radost Praha, docházku do sboru ukončila v roce 1999. První sbormistrovské zkušenosti získala při vedení přípravného sboru Písnička, ke kterému nastoupila v témže roce a setrvala ve vedení do roku 2010. V roce 2000 nastoupila na pozici druhého sbormistra koncertního oddělení dětského pěveckého sboru Radost Praha, kde pracovala společně s Vladislavem Součkem,⁶⁷ současně vedla i dívčí komorní sbor Cesmina (od 2003) a nejmladší přípravné oddělení Kot'ata (od 2004). Spolupráci se sborem Radost Praha a přidruženými odděleními ukončila v roce 2011.

---

⁶² Marek Valášek (1969), sbormistr, pedagog, dirigent, varhaník; Marek Valášek je pedagogem a vedoucím katedry hudební výchovy na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy. Je zakladatelem a dirigentem Piccolo coro & Piccola orchestra a sbormistrem smíšeného sboru PedF UK Collegium paedagogicum. Dále vizte: PIRNEROVÁ, Cecilie: *Marek Valášek*. Český sbormistrovský slovník (1945–2020), 8. 12. 2022, on-line: <<https://www.nsdh.cz/Valasek%20Marek/mistr549.html>> [citováno 30. 5. 2024].

⁶³ Vizte pozn. 7.

⁶⁴ František Sušil (1804–1868), kněz a sběratel lidových písní, studoval teologii a filozofii. Byl profesorem na bohosloveckém ústavu v Brně.

⁶⁵ Dnes budova patří pod Základní školu Praha 7, Strossmayerovo náměstí 4.

⁶⁶ Zdeněk Vimr (1952), sbormistr a hudební pedagog, v současné době sbormistr opery divadla Josefa Kajetána Tyla v Plzni.

⁶⁷ Vizte kapitulu 1.1.

V roce 2010 se natrvalo přestěhovala do Sušice, kde od téhož roku působí jako učitelka sborového zpěvu na ZUŠ Františka Stupky v Sušici. Společně se sbormistry Josefem Baierlem⁶⁸ a Janem Pelechem⁶⁹ je od téhož roku sbormistryní koncertního oddělení Sušického dětského sboru. Pod jejím vedením získal v roce 2012 koncertní sbor stříbrné pásmo na 7. ročníku World Choir Games v Cincinnati. V témže roce získal sbor stříbrné pásmo na celostátní přehlídce Opava cantat a v roce 2019 zlaté pásmo na celostátní přehlídce Mezzochori. Na obou úspěších se aktivně podílela přípravou sboru. Sušilová založila ženský komorní sbor Faux Pas, který od roku 2013 sdružuje většinou bývalé členky Sušického dětského sboru. V roce 2014 převzala po sbormistryni Heleně Helíškové smíšený chrámový sbor Metanoia, který působil v Sušici a Kašperských horách. Sbor vlivem covidové pandemie ukončil svou činnost v roce 2020. Od roku 2016 působí jako korepetitorka a jako druhá sbormistryně smíšeného pěveckého sboru Svatobor Sušice, ve kterém dříve zpívala.⁷⁰

1.8 Markéta Džuneva

Markéta Džuneva, dívčím jménem Macková, se narodila 6. 7. 1973 ve Vrchlabí. Její otec Jiří Macek (1946) je jaderný fyzik a matka Marie Macková je inženýrka ekonomie (1948). V roce 1974 se přestěhovala s rodiči do Prahy. Než nastoupila na základní školu, všimli si rodiče jejího hudebního nadání, a tak ji v roce 1978 přihlásili na ZUŠ Voršilská, kde navštěvovala přípravný ročník hry na klavír. Na základní osmiletou školu chodila do ZŠ Burešova na Praze 8, poté nastoupila na gymnázium Botičská, kde studovala v letech 1988–1992. Po maturitě pokračovala na PedF UK, kde studovala obor učitelství pro 1. stupeň s rozšířenou hudební výchovou, jehož studium zakončila v roce 1996 magisterskou prací Hlasová výchova dětí mladšího školního věku pod vedením Aleny Tiché.⁷¹ Výzkum k diplomové práci vedla Džuneva u přípravného sboru Kořata, který tehdy vedla Zdena Součková. Paralelně s vysokou školou studovala od roku 1993 zpěv na Pražské konzervatoři u Kateřiny Kachlíkové. Studium zakončila v roce 1997 prací, která se zabývala rozborem

---

⁶⁸ Josef Baierl (1942), pedagog, zakladatel a sbormistr Sušického dětského sboru (1969–2020), sbormistr smíšeného pěveckého sboru Svatobor (1977 – dosud).

⁶⁹ Jan Pelech (1977), pedagog, sbormistr Sušického dětského sboru. Dále vizte: PIRNER, Jan: *Pelech, Jan*, Český sbormistrovský slovník (1945–2020), 12. 1. 2023, on-line: <<https://www.nbdb.cz/Pelech%20Jan/mistr336.html>> [citováno 19. 6. 2024].

⁷⁰ Vizte pozn. 8.

⁷¹ Alena Tichá (1951), hlasová pedagožka a sbormistryně. Od roku 1974 vyučovala na PedF UK, pravidelně vede kurzy zaměřené na hlasovou výchovu, je zvána do protosborových i sólových soutěží.

role Cherubína v Mozartově Figarově svatbě. Poté se soukromě vzdělávala u Jarmily Vrchotové-Pátové⁷² a Evy Zikmundové.⁷³

V dětství navštěvovala hodiny klavíru u Ruth Sochorové a hodiny sólového zpěvu u Blanky Sládkové a Naděždy Ostřanské na ZUŠ Lindnerova.⁷⁴ Se svou mladší sestrou Evou Furmanovou (1976) chodila do dětského pěveckého sboru Radost Praha, působícího na ZUŠ Šimáčkova, do kterého nastoupila v roce 1980 poté, co si ji v přípravné třídě ZUŠ Voršilské vybrala Zdena Součková. Ve sboru setrvala 10 let.

V roce 1996 se provdala za Mariose Džuneva, se kterým má dva syny Davida (1997) a Daniela (2002). Od téhož roku působí na ZUŠ Šimáčkova jako pedagožka sólového zpěvu a hlasová poradkyně chlapeckého sboru Pueri gaudentes. Se sborem Pueri gaudentes nepřetržitě spolupracuje od roku 1996, v době mateřské dovolené (2002–2005) ji zastoupila Lenka Pištěcká.⁷⁵ V minulosti také spolupracovala jako hlasová pedagožka Radosti Praha, kam nastoupila po Věře Grigové.

Džuneva si v roce 2009 založila na ZUŠ v Libčicích nad Vltavou dětský sbor nejprve pod názvem Pueri Horoměřice, v roce 2014 se se zvyšujícím zájmem děvčat sbor přejmenoval na Škatulata. Se sborem se úspěšně zúčastnila Celostátní přehlídky školních dětských pěveckých sborů v Uničově (2016), soutěže ZUŠ (2019) a absolvovala s ním zájezd do Itálie.

Markéta Džuneva navázala na sborovou zkušenost z dětství a několik let byla členkou Kühnova smíšeného sboru. Dlouhodobě také působí jako externí členka operního sboru v Národním divadle na scéně Státní opery Praha. Je zvána jako lektorka sbormistrovských seminářů pořádných NIPOS a je pravidelně členkou odborných porot.⁷⁶

1.9 Jana Palasová

Jana Palasová, dívčím jménem Švejnohová, se narodila 11. 5. 1974 v Praze do lékařské rodiny. Její otec Jiří Švejnoha (1935–2022) byl uznávaný urolog, před studiem medicíny dirigoval studentský orchestr na gymnáziu. Její matka Věra Švejnohová, rozená Kracíková (1946–2017), byla zdravotní sestra. Palasová má dvě nevlastní sestry z otcovy strany – Olgu

---

⁷² Vizte pozn. 13.

⁷³ Eva Zikmundová (1932–2020), operní pěvkyně a pedagožka, dlouholetá sólistka Národního divadla v Praze (1958–91). Manželka cestovatele Miroslava Zikmunda. Vyučovala na Pražské konzervatoři a na konzervatoři v Teplicích.

⁷⁴ Dnes Základní umělecká škola, Praha 8, Klapkova 25.

⁷⁵ Lenka Pištěcká (1960), pedagožka, sbormistryně chlapeckého sboru Bruncvík.

⁷⁶ Vizte pozn. 6.

Plačkovou (1956) a Natašu Máchovou (1963). V dětství se soukromě učila hrát na klavír u Dagmar Reinové.

Palasová chodila na osmiletou základní školu Na Líše na Praze 4, po jejím absolvování pokračovala na Střední pedagogickou školu Evropská na Praze 6 (1988–1992).⁷⁷ Zde rovněž v letech 1988–95 navštěvovala sbor složený ze studentů školy, který působil pod vedením Mileny Holečkové a Stanislava Pecháčka.⁷⁸ Ten Palasovou výrazně ovlivnil při výběru studijního oboru na vysoké škole. Po maturitě (1992) učila jeden rok v mateřské škole na Praze 4,⁷⁹ kde vedla dětský pěvecký sbor, se kterým mimo jiné premiérovala *Písničky pro nejmenší* Eduarda Douši,⁸⁰ a rok na základní škole Jílovská. V roce 1994 nastoupila na Pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy, kde studovala obory hudební výchova a sbormistrovství, hlavní obor pod vedením Lubomíra Mátl.⁸¹ Studium ukončila v roce 2000 magisterskou prací na téma Rozvoj a změny dětského hlasu v souvislosti s činností dítěte v pěveckém sboru.

První sbormistrovské zkušenosti získala jako sbormistryně přípravných oddělení a druhý sbormistr dětského pěveckého sboru Mládí (1995–1996). Se sborem se účastnila různých sborových festivalů, mimo jiné i Letenské voničky, kde se setkala s manželi Součkovými, jejichž práce jí byla inspirací pro založení vlastního sboru. V roce 1996 založila dětský pěvecký sbor Svítání na ZUŠ Vadima Petrova na Praze 4, se kterým dosáhla největších sbormistrovských úspěchů v Čechách (Porta musicae Nový Jičín 2002 – zlaté pásmo, zvláštní cena za dirigentský výkon a absolutní vítěz soutěže) i v zahraničí (EMF Neerpelt 2000 – 1. cena). Sbor se prezentoval na mnoha zahraničních zájezdech v Estonsku, Itálii, Lotyšsku, Německu a Polsku a natočil jeden kompaktní disk.⁸² V roce 2003 se provdala za klavíristu a pedagoga Vratislava Jambora (1975) a přijala příjmení Jamborová, v roce 2004 se jim narodila dcera Anna (dnes Elisabeth). V roce 2007 se rozvedla a roku 2022 přijala

---

⁷⁷ Dnes VOŠ, SOPŠ a Gymnázium, Evropská 33, Praha 6.

⁷⁸ Dívčí pěvecký sbor Střední pedagogické školy v Praze (1978–90), později ženský pěvecký sbor Puellae Pragenses (1990–1994).

⁷⁹ MŠ Janouchova, Praha 4.

⁸⁰ Eduard Douša (1951), hudební skladatel a pedagog, v současné době vyučuje na Pražské konzervatoři a přednáší na Ústavu hudební vědy Filozofické fakulty Univerzity Karlovy.

⁸¹ Lubomír Mátl (1941–2020), pedagog, dirigent a sbormistr, vystudoval Janáčkovu akademii múzických umění v Brně, byl sbormistrem Brněnského akademického sboru, Janáčkovy filharmonie Ostrava a Slovenské filharmonie a Pěveckého sdružení moravských učitelů. V letech 1981–1990 byl sbormistrem Pražského filharmonického sboru. Nahrál množství skladeb pro společnosti Supraphon, Deutsche Grammophon, Naxos, Fonitcetra, Panton a další.

⁸² Svítání 2001, CD, vlastní náklad sboru, 2001; druhé natočené CD již nebylo vydáno.

s dcerou příjmení po své babičce Palasová. Při odchodu na mateřskou dovolenou předala sbor Šárce Mistrové (tehdy Línkové). Od roku 2007 učí na základní škole Švehlova na Praze 10. V roce 2009 zde založila třídy s rozšířenou výukou hudební výchovy, s nimiž se pravidelně účastní přehlídek a festivalů (Rolničkové svátky písní, Celostátní přehlídka školních dětských pěveckých sborů⁸³ Uničov 2016).

V letech 2002 a 2003 organizovala společně s dětským pěveckým sborem Svítání regionální kolo CPŠDPS pro hlavní město Prahu.

V roce 2010 nastoupila jako sbormistryně přípravných sborů dětského pěveckého sboru Radost Praha Kořata (2010–2019) a Písnička. S oběma přípravnými sbory se účastní soutěžních přehlídek, s Písničkou v roce 2012 na CPŠDPS v Uničově a s Kořaty v roce 2019 na pražské přehlídce.⁸⁴

1.10 Jan Pirner

Jan Pirner se narodil 27. října 1982 v Praze do umělecké rodiny. Jeho matka Nelly Danko (1951), původem z Ukrajiny, je tanečnice a pedagožka.⁸⁵ Od roku 1970 působí v Národním divadle v Praze, v současné době jako taneční mistr, od roku 1976 učí na Taneční konzervatoři v Praze. Jeho otec Jan Pirner⁸⁶ (1941–2016) byl tanečník, pedagog a choreograf. Působil v Plzni, Olomouci, Českých Budějovicích či v Národním divadle v Praze. Historie rodiny Pirnerů sahá až k secesnímu malíři Maxmiliánu Pirnerovi.

Jan Pirner navštěvoval základní školu s rozšířenou výukou hudební výchovy v Umělecké ulici na Praze 7, kde ho mimo jiných vyučoval skladatel Pavel Jurkovič.⁸⁷ Na základní umělecké škole Šimáčkova se učil hrát na flétnu u Magdaleny Bílkové Tůmové⁸⁸ a na klavír u Libuše Radoušové a Moniky Pecikiewiczové.⁸⁹ Po studiu na gymnáziu Na Vítězné pláni

---

⁸³ Dále jen CPŠDPS.

⁸⁴ Vizte pozn. 9.

⁸⁵ Dále vizte: PIRNER, Jan: *Danko, Nelly*. Český hudební slovník, 7. 10. 2011, on-line: <https://slovník.ceskyhudebnislovník.cz/component/mdictionary/?task=record.record_detail&id=1004045> [citováno 2. 6. 2024].

⁸⁶ Dále vizte: PIRNER, Jan: *Pirner, Jan 2*). Český hudební slovník, 3. 6. 2020, on-line: <https://slovník.ceskyhudebnislovník.cz/component/mdictionary/?task=record.record_detail&id=1004512> [citováno 2. 6. 2024].

⁸⁷ Vizte pozn. 38.

⁸⁸ Magdalena Bílková Tůmová (1950), flétnistka, pedagožka. V letech 1971–1984 spolupracovala s vokálně instrumentální skupinou Linha Singers, v současné době se věnuje činnosti v komorním sdružení příčných fléten Syrinx, Magistri, Flauto Collegium.

⁸⁹ Monika Pecikiewiczová (1966), klavíristka, cembalistka, pedagožka. Absolvovala klavír na Pražské konzervatoři u Vladimíra Topinky a cembalo u Jaroslava Příkryla. Je členkou Quartetto con flauto.

(1998–2002) pokračoval na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze v oborech český jazyk a literatura a hudební výchova. Studium ukončil v roce 2008 diplomovou prací Interpretace pozdního díla Oldřicha Mikuláška – Šokovaná růže, Agogh, Žebro Adamovo pod vedením Vladimíra Křivánka. Během studia absolvoval v roce 2007 semestrální pobyt na Oslo University College. Zároveň v letech 2003–2006 studoval hudební vědu na Filozofické fakultě UK.

Jan Pirner je jedním ze zakládajících členů chlapeckého sboru *Pueri gaudentes*, který navštěvoval v letech 1990–2015, s nímž absolvoval množství zahraničních turné po Evropě a Japonsku, jako zpěvák a instrumentalista se podílel na sborových nahrávkách.⁹⁰ Ke sborovému zpěvu ho přivedl Pavel Jurkovič, který s chlapeckým sborem úzce spolupracoval. Jako zpěvák působí od roku 2003 v Kühnově smíšeném sboru. V roce 2006 začal spolupracovat s Pražským komorním sborem, jehož se stal v roce 2010 stálým členem a také ředitelem. S tímto tělesem měl možnost navštívit řadu významných evropských i světových festivalů (Rossini Opera Festival, Wexford Festival Opera, Festival Opera de La Coruña, Festival de Musique de Strasbourg, Japonsko, Libanon, Macao ad.). Příležitostně spolupracuje i s dalšími významnými sborovými tělesy (Pražský filharmonický sbor, Czech Ensemble Baroque Choir, Český národní sbor, Gutta musicae aj.).

V letech 2012–2018 byl Pirner zaměstnán v Kabinetu hudební historie Etnologického ústavu Akademie věd ČR. Zde se badatelsky věnoval dílu Antonína Dvořáka, sborovému zpěvu v 19. a 20. století a bibliografické činnosti. Zároveň zde zastával pozici redaktora odborného časopisu *Hudební věda*. Od roku 2012 je zaměstnán jako odborný pracovník NIPOS. Zde se věnuje badatelské činnosti, ale také organizaci přehlídek a podílí se i na organizaci vzdělávacích seminářů. V současné době se zabývá celostátními přehlídkami dospělých sborů, které nesou název *Choralia* a dosud se konaly v Chrudimi, Mikulově a Praze. Dále působí jako editor sborové edice *Polyhymnia Bohemica* a knihovník hudební sekce Knihovny NIPOS. Vedle své badatelské a organizační činnosti se věnuje Národní sborové databázi,⁹¹ byl členem redakční rady odborného časopisu pro sborové umění *Cantus*.

---

⁹⁰ *Pueri gaudentes*, CD, Bohemia music, BM 0043-2 231, 1996; *Sem, sem, sem pastýři...*, CD, Bohemia music, BM 0064-2 231, 1999; *10 let Pueri gaudentes*, CD, vlastní náklad sboru, 2000; *Zkouška na koncert*, CD, Bohemia music, BM 0071, 2003.

⁹¹ Webové stránky určené pro prezentaci sborového umění, on-line: <<https://www.nsdh.cz>> [citováno 2. 6. 2024].

Po smrti Pavla Jurkoviče stál u vzniku Společnosti Pavla Jurkoviče⁹² a od roku 2019 je členem prezidia České hudební rady.

V roce 2012 se stal sbormistrem dětského pěveckého sboru Radost Praha při ZUŠ Šimáčkova. Se sborem absolvoval přes 300 domácích i zahraničních vystoupení a natočil 4 CD.⁹³ Radost získala pod jeho vedením mnoho ocenění na domácích i mezinárodních sborových soutěžích a festivalech (Kaunas, Neerpelt, Montreaux, Preveza, Rimini, Varšava, Sopoty, Lindenholzhausen). V roce 2016 získal sbor ocenění Sbor roku v kategorii dětských sborů udělované Unií českých pěveckých sborů.⁹⁴

Jan Pirner se věnuje publikační činnosti. Své kritiky, rozhovory, recenze a články publikuje v časopisech Cantus, Hudební rozhledy, Pam pam, Harmonie, píše texty do programových brožur různých hudebních těles (Česká filharmonie, Kühnův smíšený sbor, Pražský filharmonický sbor, Symfonický orchestr hlavního města Prahy FOK ad.). Pirner je zván do porot českých (CPŠDPS Uničov, Gymnasia Cantant, Svátky písní Olomouc, IFAS Pardubice, Mezzochori Hradec Králové) i zahraničních soutěží (Bratislava Cantat, Mládež spieva, Jean Sibelius Fest Turku). Za svou sbormistrovskou a organizační činnost získal v roce 2016 Ocenění zastupitelstva Městské části Praha 7⁹⁵ za zásluhy v oblasti kultury a v témže roce cenu Sbormistr junior, národní ocenění udělované UČPS.⁹⁶

Od roku 2023 pokračuje v doktorandském studiu Hudební teorie a pedagogiky na Katedře hudební výchovy Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy.

1.11 Vladimír Kopáček

Vladimír Kopáček se narodil 26. 1. 1989 ve městě Sládkovičovo na Slovensku. Jeho otec Vladimír (1953) byl řemeslník a matka Jarmila, rozená Majová (1959), byla učitelka

---

⁹² Společnost Pavla Jurkoviče pečuje o odkaz skladatele a pedagoga Pavla Jurkoviče. Od jejího založení se podařilo vydat čtyři zpěvníky a CD Ukolébavek. Dále vizte např. PIRNER, Jan: *Společnost Pavla Jurkoviče*. Český hudební slovník, 30. 10. 2019, on-line:

<https://slovník.ceskyhudebnislovník.cz/component/mdictionary/?task=record.record_detail&id=1004454> [citováno 20. 5. 2024]; PIRNER, Jan: *Společnost Pavla Jurkoviče. Rok a půl práce pro hudební pedagogiku a sborový zpěv*, Cantus 29, jaro 2018, č. 1, s. 41–42.

⁹³ HURDOVÁ, Eva, TETOUROVÁ, Marie a JURKOVIČ, Pavel: *Hrajeme si ve školce*, Praha: Portál, 2013, CD v knize; MACHALÍKOVÁ, Pavla – WINTER, Tomáš, ed.: *Nespatříte hada. Josef Čapek, František Hrubín, Jan Skácel, Miloslav Kabeláč*, Praha: Artefactum, 2016, CD v knize; JURKOVIČ, Pavel: *Písnička jako dárek*, Praha: Portál, 2017, CD v knize; STOUPOVÁ, Věra: *Sopráněk – písničky pro radost. Pro děti učitele a sbormistry*, Cheb: G & W, 2022, CD v knize.

⁹⁴ Dále jen UČPS.

⁹⁵ *Ocenění Zastupitelstva Městské části Praha 7*, Hobuleť, prosinec 2016, č. 12, s. 25.

⁹⁶ Vizte pozn. 10.

v mateřské škole. Po ukončení základní školy pokračoval na konzervatoř v Bratislavě⁹⁷ na obor Církevní hudba. Zde studoval hru na varhany u Mariany Gazdíkové a sborové dirigování u Dušana Billa.⁹⁸ Školu zakončil maturitní zkouškou, po které pokračoval ve studiu vyššího odborného vzdělání v oboru hra na varhany u Mariany Gazdíkové a Petera Reiferse. Konzervatoř ukončil s oceněním Nejlepší absolvent roku 2010 a stal se absolutním vítězem Soutěže studentů slovenských konzervatoří v oboru varhany roku 2009.

V roce 2010 byl přijat ke studiu varhanní hry na AMU, kde studoval ve třídě Petra Černého⁹⁹ a Jaroslava Tůmy.¹⁰⁰ Studium ukončil v roce 2015 magisterskou prací interpretačního charakteru Sigfrid Karg-Elert: Passacaglia a fúga na b-a-c-h, op. 150, pod vedením Jaroslava Tůmy. Kromě hlavního oboru zde obligátně studoval cembalo u Giedre Laukšaitė Mrázkové. Při studiu koncertoval jak na Slovensku a v České republice, tak i v zahraničí (Německo, Srbsko, Lucembursko, USA). Zúčastnil se mezinárodní soutěže v Rumii v Polsku, kde získal 3. místo, a absolvoval roční stáž studia varhan na Staatliche Hochschule für Musik und Darstellende Kunst Stuttgart v Německu ve třídě Jürgena Essla. Kopáčik se pravidelně účastnil interpretačních kurzů pod vedením Susan Landale, Moniky Melcové, Oliviera Latryho, Bine Katrine Bryndorf, Martina Schmeedinga, Stefana Engelse ad.

Vladimír Kopáčik se postupně ujal funkce klavíristy DPS Radost Praha – nejprve od roku 2016 působil jako klavírista dívčího komorního sboru Vokalion¹⁰¹ a v roce 2017 nastoupil na místo dosavadní klavíristky Jitky Nešverové ke koncertnímu sboru a k přípravným sborům Kořata a Písnička. Současně vyučuje na ZUŠ Šimáčkova hru na varhany a na klavír a zastává pozici korepetitora a zástupce ředitelky.

---

⁹⁷ Konzervatórium, Tolstého 11, Bratislava.

⁹⁸ Dušan Bill (1945), pedagog, sbormistr pěveckého sboru Adoremus.

⁹⁹ Pavel Černý (1970), pedagog, varhaník, organolog.

¹⁰⁰ Jaroslav Tůma (1956), pedagog, varhaník, klavírista, cembalista.

¹⁰¹ Komorní sbor působící v Základní umělecké škole na Praze 7 (Šimáčkova 16). V letech 2015–20 vystupoval pod názvem Komorní sbor Radost Praha.

V letech 2022–2024 působil jako kurátor¹⁰² a varhaník v Evangelické církvi augsburského vyznání (dále jen ECAV) v ČR¹⁰³ v chrámu sv. Michala v Jirchářích.¹⁰⁴

1.12 Hana Blachutová

Narodila se jako Hana Masopustová 10. prosince 1976 ve Slaném. Její otec Josef Masopust (1952–2014) byl zemědělec a ošetřovatel zvířat v Jednotném zemědělském družstvu (dále jen JZD) Vraný, její matka Jaroslava Masopustová (1955–2007), rozená Šebelová, byla prodavačka a ošetřovatelka zvířat tamtéž. K hudbě se dostala díky prarodičům, dědeček Jan Masopust (1928–2004) byl předsedou JZD Kamenné Žehrovice a babička Hana Masopustová (1934–2010) pracovala v podniku Bateria Slaný. Byla to právě ona, kdo Hanu přivedl ve čtyřech letech do ZUŠ Slaný,¹⁰⁵ kde vystudovala dva cykly klavíru a jeden cyklus violoncella u Pavla Tomáška.

Blachutová chodila na základní školu ve Slaném (1983–1991), po jejím ukončení nastoupila na obchodní školu v Kladně (1991–1993),¹⁰⁶ odkud pokračovala ve studiu zpěvu u Kateřiny Kachlíkové na soukromé Pěvecké konzervatoři Praha¹⁰⁷ (1993–1997) a následně na Plzeňské konzervatoři u Hany Spinethové-Sýkorové (1997–2003). Studium ukončila absolventskou prací Metodická a pedagogická práce s dětmi od mateřské školy po I. cyklus ZUŠ. V roce 2003 nastoupila na Janáčkovu akademii múzických umění, kde studovala zpěv u Jaroslavy Jánské a Marty Beňačkové. Své působení zde ukončila v roce 2006 bakalářskou prací John Gay, John Christoph Pepusch, Benjamin Britten a jejich Žebrácká opera. Při studiu Plzeňské konzervatoře vyučovala zpěv na ZUŠ Tachov¹⁰⁸ a ZUŠ Planá u Mariánských Lázní,¹⁰⁹ při studiu vysoké školy vyučovala v ZUŠ Vyškov.¹¹⁰ V letech 2004–2012 byla

---

¹⁰² Kurátor ECAV je laický představitel církve před státem, tedy po biskupovi druhý statutární zástupce církve a správce celocírkevního majetku.

¹⁰³ Evangelická církev augsburského vyznání v České republice byla pod tímto názvem registrována v roce 1993 po rozpadu Československé federativní republiky, kdy se osamostatnila a transformovala na samostatnou církev. Prameny sahají až do 16. století, ale téhle církve se nejvíc dotýká rok 1947, kdy vznikl Slovenský evangelický církevní sbor v Praze, jako jediný sbor Slovenskej evanjelickej cirkvi augsburského vyznání v Československé republice na území Čech. Za pramen víry a pravidlo života uznávají Písmo Sváté vykládané v souladu s Knihou svorností.

¹⁰⁴ Z rozhovoru s Vladimírem Kopáčkem ze dne 4. 6. 2024.

¹⁰⁵ Základní umělecká škola, Slaný, Politických Vězňů 1160.

¹⁰⁶ Střední průmyslová škola stavební a Obchodní akademie, Kladno, Cyrila Boudy 2954.

¹⁰⁷ Pěvecká konzervatoř Praha nebo též Pěvecká konzervatoř Praha, s. r. o., byla soukromá pěvecká škola v Praze v letech 1992–2000.

¹⁰⁸ Základní umělecká škola, Tachov, Rokycanova 1.

¹⁰⁹ Základní umělecká škola, Planá, Dukelských hrdinů 85.

¹¹⁰ Základní umělecká škola Vyškov, příspěvková organizace.

členkou a sólistkou Českého filharmonického sboru Brno. V roce 2006 se provdala za současného dramaturga opery Národního divadla Beno Blachuta,¹¹¹ se kterým má dceru Magdalénu (2006) a syna Kryštofa (2009). V roce 2012 nastoupila do Sboru opery Národního divadla v Praze, kde působí dodnes. Hana Blachutová v současné době vyučuje sólový zpěv na ZUŠ Šimáčkova¹¹² (od 2016) a od roku 2017 působí jako hlasová pedagožka DPS Radost Praha.¹¹³

---

¹¹¹ Beno Blachut je vnukem proslulého tenoristy ND Beno Blachuta (1913–1985).

¹¹² Základní umělecká škola, Praha 7, Šimáčkova 16.

¹¹³ Z rozhovoru s Hanou Blachutovou ze dne 20. 6. 2024.

2 Historie dětského pěveckého sboru Radost Praha

2.1 Zakladatelské období sboru (1961–1965)

Dětský pěvecký sbor Radost Praha¹¹⁴ byl založen v září 1961 jako školní sbor Základní devítileté školy (dále jen ZDŠ) v Praze 7 v Korunovační ulici elektroinženýrem a pedagogem Vladislavem Součkem. Na této škole ještě dříve působil bezejmenný školní sbor pod vedením učitele Jiřího Duška, který odešel učit na jinou školu a nabídl Součkovi, aby po něm sbor převzal. Jádro Radosti Praha tedy tvořily členky bývalého školního sboru. V období 1961–1965 sbor také navštěvovala Zdena Řezníčková (provdaná Součková), později sbormistryně přípravných oddělení, se svou mladší sestrou Marií.¹¹⁵ Z důvodu Součkovy povinné vojenské služby musel soubor přerušit práci na 6 měsíců, svou činnost tak plnohodnotně obnovil v září roku 1962; v té době čítal 35 zpěváků. S obtížnějším repertoárem se zvyšovaly nároky na zpěváky, proto bylo v roce 1964 založeno přípravné oddělení a počet zpěváků ve sboru se díky tomu zvýšil na 60 členů.¹¹⁶ V září 1965 se stal celoobvodním sborem a přešel ze základní školy pod Obvodní dům pionýrů a mládeže (dále jen ODPM), kde setrval až do roku 1994. V roce 1965 měl již 100 členů dohromady ve třech odděleních. Se změnou zřizovatele se nabízelo vymyslet tehdy bezejmennému sboru jméno. Proto Vladislav Souček vypsal soutěž mezi členy a jako cenu nabídl polárkový dort. Soutěže se také zúčastnily Marcela Tacheziová a Zdena Řezníčková, které navrhly, aby se sbor jmenoval Radost. Tento název zvítězil, a tak se od roku 1965 setkáváme s označením sboru Radost.¹¹⁷

Cílem sboru nebyla jen umělecká produkce, ale také získávání nových kontaktů a podnikání společných akcí. Do činnosti sboru řadíme vyjma koncertů také výměnné pobyty s ostatními sbory, letní pracovní soustředění nebo také letní putovní tábory. Konání putovních táborů nesouviselo s konáním soustředění, obě akce se konaly nezávisle na sobě. Letní pracovní soustředění však neprobíhala tak, jak je známe dnes, ale můžeme je spíše charakterizovat jako letní tábor obohacený zpěvem, s dobrovolnou účastí, což se

---

¹¹⁴ Název sboru v průběhu dekad kolísal. Od založení můžeme v pramenech nalézt jen dětský pěvecký sbor Radost, což bylo zejména v 60. a 70. letech velmi časté označení dětských kolektivů (vizte např. původní označení DPS Severáček). V průběhu 80. let se postupně objevoval název Radost-Praha, po roce 2012 se začal uplatňovat tvar Dětský pěvecký sbor Radost Praha.

¹¹⁵ Dále vizte kapitulu 1.3.

¹¹⁶ *10 let souboru Radost*. Praha: b. n., 1971, s. 3.

¹¹⁷ Z rozhovoru se Zdenou Součkovou ze dne 1. 7. 2024.

samozejmě postupem času a se stoupající kvalitou a prestiží sboru měnilo. V 70. letech se již jednalo výhradně o pěvecká soustředění obohacená o hry a jinou formu trávení volného času mezi zkouškami sboru. Soustředění probíhala každé léto pravidelně, ale měnila se jak místa, tak i jejich délka a forma. První letní pracovní soustředění se konalo v roce 1963 v Pikovicích u Prahy. V té době se místa soustředění obměňovala každý rok, v roce 1964 se konalo soustředění společně s Pražským dětským sborem v Řásné u Telče a v roce 1965 v Březnici u Příbrami.

V roce 1965 se uskutečnila jedna z prvních výměn sboru, a to se sborem Hannse Eislera z Lipska,¹¹⁸ který vedl Karl Heinz Oetzel.¹¹⁹ Výměny se účastnilo jak hlavní, tak i přípravné oddělení sboru Radost Praha. Díky dochované programové brožůře z koncertu, který se konal u příležitosti návštěvy lipského sboru v Praze, víme, že Radost měla na repertoáru kromě úprav lidových písní také díla Petra Ebena¹²⁰ (*Zelená se snítka*), Miroslava Raichla¹²¹ (*Brusič mráz*) nebo Bohuslava Martinů¹²² (*Vynášení smrti*).

V témže roce se také uskutečnila první tuzemská výměna, a to se Šumperským dětským sborem,¹²³ pod vedením Aloise Motýla.¹²⁴ Na tomto výměnném pobytu poprvé se sborem

---

¹¹⁸ Sbor Hannse Eislera (Hanns-Eisler Ensemble) byl založen v roce 1959 Karlem Heinzem Oetzelem na 48. střední škole v Lipsku.

¹¹⁹ Karl Heinz Oetzel (1934–?), sbormistr a hudební pedagog, vedl rovněž v letech 1978–1998 Leipziger Lehrerchor.

¹²⁰ Petr Eben (1929–2007), hudební skladatel, pedagog, varhaník. Narodil se v Žamberku a zemřel v Praze. Vystudoval hru na klavír na pražské AMU u Františka Raucha (1948–1952) a kompozici u Pavla Bořkovce. Jeho tvorba zahrnuje jak instrumentální, tak i vokální díla. Učil na Filozofické fakultě (klavír a čtení a hru partitur, harmonii, intonaci ad.) V 90. letech učil na AMU. Ve své tvorbě se inspiroval folklorem, napsal velké množství úprav lidových písní, na lidové texty psal i svou vlastní tvorbu. Tyto skladby spadají do jeho raného období, později psal duchovní tvorbu. Petr Eben opouští tradiční úpravy lidových písní a vykazuje v nich rysy autorské práce. Vyhýbá se lidovému dvojhlasu v paralelních terciích či sextách. V jeho úpravách je častá polyfonní sazba.

¹²¹ Miroslav Raichl (1930–1998), hudební skladatel, pedagog. Narodil se v Náchodě a zemřel ve Dvoře Králové. Vystudoval hudbu ve třídě Pavla Bořkovce (1949–1953) a Václava Dobiáše (1953–1956). V letech 1965–1970 vyučoval na Pražské konzervatoři a od roku 1980 v Pardubicích. Na konci osmdesátých let založil v Pardubicích pěvecký sbor Konzervička, který se později přejmenoval na ReBelcanto. Raichlova tvorba obsahuje velké množství úprav lidových písní a zejména díla pro dětské, dívčí či ženské sbory.

¹²² Bohuslav Martinů (1890–1959), hudební skladatel. Narodil se v Poličce a zemřel v Liestalu ve Švýcarsku. Byl houslistou České filharmonie, studoval u Josefa Suka (1922–1923). studoval varhany a skladbu. Od počátku 20. let žil v Paříži, ve Švýcarsku a od roku 1940 v USA. Po válce střídavě jezdil mezi Paříží, Švýcarskem a Itálií. Napsal přes 400 děl. Základní znaky jeho tvorby jsou zejména v převaze lidových textů, které čerpal hlavně ze sbírek Františka Sušila. Napsal velké množství vokálních děl na slova lidové poezie.

¹²³ Šumperský dětský sbor byl založen roku 1962 sbormistrem Aloisem Motýlem. V letech 1981–2017 se sborem pracoval jeho syn Tomáš Motýl, v roce 2004 se přidala Helena Stojaníková, která vede sbor dodnes.

¹²⁴ Alois Motýl (1929–2013), hudební pedagog, sbormistr a zakladatel Šumperského dětského sboru. V roce 1989 obdržel Cenu Františka Lýska a v roce 2004 Cenu Bedřicha Smetany udělované UČPS. V roce 2009 mu byla udělena Cena ministra kultury za neprofesionální umění v oboru dětský sborový zpěv a v roce 2010 Cena osobnost roku Olomouckého kraje v oblasti kultury.

vystoupila klavíristka Jitka Vránková (provdaná Nešverová),¹²⁵ která jela jako náhrada za Čestmíra Staška, který sbor, společně s Boženou Kronychovou, podle potřeby doprovázel. V prvních čtyřech letech existence sbor uskutečnil podle mého odhadu dvě desítky převážně regionálních vystoupení.¹²⁶

2.2 Na cestě k výběrovým sborům (1966–1976)

V roce 1966 nastoupila ke sboru nastálo klavíristka Jitka Vránková. Téhož roku proběhla další výměna hlavního oddělení se Šumperským dětským sborem. Na konci školního roku proběhlo tradiční letní soustředění, tentokrát ve Skryjích,¹²⁷ kde proběhlo i v následujícím roce.

Od roku 1967 se sbor družil s Jirkovským dětským sborem, jehož sbormistrem byl Jaroslav Cyrus,¹²⁸ a s Hláskem Litoměřice, který vedl Vladimír Frühauf.¹²⁹ V květnu 1967 proběhl v Zrcadlové síni Klementina Jarní koncert dětské sborové tvorby, na kterém vystoupil hlavní sbor společně s doplňovacím oddělením. Jelikož se z koncertu dochoval program, můžeme zjistit, jaké skladby měl sbor v té době v repertoáru. Na koncertě zazněl například výběr z cyklu *Šest písniček dětem* od Jindřicha Felda, výběr z cyklu Petra Ebena *Zelená se snítka*, *Vynášení smrti* Bohuslava Martinů, *Brusič mráz* Miroslava Raichla, ale také množství lidových písní různých národů v úpravách například Vladislava Součka nebo Čestmíra Staška a mnoho dalších skladeb. V prosinci 1967 proběhla výměna s Jirkovským dětským sborem, jejíž součástí byl i společný koncert v Jirkově, na kterém vystoupil nejen Jirkovský dětský sbor se sborem Radost, ale také doplňovací oddělení Jirkovského dětského sboru Jiříčky 1, 2 a 3. Z koncertu se dochovala programová brožura, víme tedy, že na

---

¹²⁵ Dále vizte kapitolu 1.2.

¹²⁶ [Kronika dětského pěveckého sboru Radost Praha] 1970–1986, konvolut různých materiálů, nestránkováno. K období 1961–1965 zde nalezneme jen minimum informací, chybí i soupis vystoupení.

¹²⁷ Okres Rakovník.

¹²⁸ Jaroslav Cyrus (1921–2009), pedagog, sbormistr, zakladatel Jirkovského dětského sboru (1946), iniciátor a zakladatel Jirkovské skladatelské soutěže. Za svou činnost byl mnohokrát oceněn, v roce 1968 získal titul vzorný učitel, který uděloval ministr školství, v roce 1987 obdržel Cenu Františka Lýska, určenou sbormistrům dětských sborů, v roce 1991 získal k 70. narozeninám Čestné občanství města Jirkova a v roce 1993 Zlatý odznak s granáty od Hlavního výboru Unie českých pěveckých sborů. Dále vizte: MACKOVÁ, Jaroslava: *Jaroslav Cyrus*. Český sbormistrovský slovník (1945–2020), [2021], on-line: <<https://www.nsdh.cz/Cyrus%20Jaroslav/mistr132.html>> [citováno 30. 6. 2024].

¹²⁹ Vladimír Frühauf (1937), sbormistr, pedagog, zakladatel dětského pěveckého sboru Hlásek Litoměřice (1960), sbormistr dívčího pěveckého sboru Máj při Střední pedagogické škole v Litoměřicích, v roce 2000 stál u zrodu Ženského komorního sboru Cantica Bohemica. V roce 1999 získal Cenu Františka Lýska za vynikající celoživotní práci v dětských a mládežnických sborech, udělovanou UČPS, a v roce 2008 mu byla udělena Cena Bedřicha Smetany za celoživotní přínos sborovému zpěvu, taktéž udělovaná UČPS.

koncertě zazněly úpravy nejen českých lidových písní, ale také písně vánoční a adventní, například výběr z *Missa solemnis pastoralis* Jakuba Jana Ryby, *Barokní koledy* Adolfa Cmírala a *Rorado coeli* Jana Campana Vodňanského aj.

V roce 1968 nastoupila ke sboru jako sbormistryně přípravných oddělení Věra Grigová¹³⁰ a Zdena Řezníčková.¹³¹ V červenci 1968 proběhl letní putovní tábor ve Špindlerově Mlýně. Na to léto bylo naplánované také letní soustředění v Chřibské, a to v termínu od 21. do 31. 8. Toto soustředění však bylo mimořádně zrušeno, a to z důvodu okupace vojsk Varšavské smlouvy, ke které došlo v noci z 20. na 21. 8. Soustředění bylo již připravené a Zdena Řezníčková spolu s Karlem Součkem, otcem Vladislava Součka, již byla na místě konání. Poté, co soustředění zrušili, rozprodali veškeré zásoby potravin obyvatelům města.¹³² Další letní soustředění se konala beze změny, v roce 1969 ve Lhotce u Mělníka a v roce 1970 ve Starých Hamrech v Beskydech. Na konci 60. let měl sbor přes 100 členů ve stáří od 4 do 19 let.

Během 70. let proběhlo a započalo největší množství družebních styků napříč Československem, ale také proběhla řada vystoupení jak koncertních, tak i soutěžních. V prosinci 1970 proběhl další společný koncert s Jirkovským dětským sborem v Jirkově a v červnu 1971 v aule ZDŠ Umělecká. Tradice komorního sboru po boku hlavního sboru Radost trvá již od roku 1969, kdy vzniklo těleso ze starších, většinou již bývalých členek. Komorní sbor vedený jako oddělení E, podnikl v červnu 1970 svůj první samostatný zájezd do Lubů u Chebu, Karlových Varů, Františkových a Mariánských Lázní. V komorním sboru v té době mimo jiné zpívala také Zdena Součková. V lednu a v únoru 1971 proběhla výměna mezi Radostí a dětským sborem Hlásek Litoměřice. V únoru se také sbor podílel na natáčení do Československého hudebního vysílání v Městském domě pionýrů a mládeže v Karlíně, vystoupil pro Okresní národní výbor Prahy 7 v budově dopravních podniků nebo na zahájení výstavy v Dětském domě.¹³³ V květnu se obě oddělení sboru Radost, A hlavní a B přípravné, zúčastnila okresního kola Soutěže o Zlatou snítku 1971, kde získalo hlavní oddělení A zlatou

---

¹³⁰ Dále vizte kapitolu 1.4.

¹³¹ Dále vizte kapitolu 1.3.

¹³² Z rozhovoru se Zdenou Součkovou ze dne 1. 7. 2024.

¹³³ Dětský dům je obchodní a kancelářská nárožní budova s adresami Na Příkopě 583/15 a Havířská 583/5 na Starém Městě. Jedná se o budovu ve stylu konstruktivismu a byla postavena v letech 1927–1929 jako Palác vzájemné pojišťovny Praha a Penzijního ústavu čs. peněžnictví. Po druhé světové válce byl přestavěn a znovuotevřen v roce 1950 jako Dětský dům. Dnes se již na dětské zboží nespécializuje a pronajímají se zde hlavně kancelářské prostory.

medaili. Přehlídka vítězů této soutěže se konala v kulturním domě Domovina v Holešovicích. V létě 1971 proběhl jak putovní tábor v Karlově v Jeseníkách, tak i pracovní soustředění v Říčanech u Prahy.

V roce 1972 se mimo běžných koncertů sbor opět zúčastnil Soutěže o Zlatou snítku 1972, uskutečnil se výměnný zájezd do Bratislavy k dětskému pěveckému sboru ZDŠ Ružová dolina Bratislava, další výměna se dle dostupných informací už nekonala. Stejně jako v předcházejícím roce, i v roce 1972 proběhl v létě putovní tábor i letní soustředění. Putovní tábor se konal ve Skalici u Litoměřic a letní soustředění se přesunulo do Brusova u Úštěku. Hlavní oddělení pěveckého sboru Radost vystoupilo na koncertě k 55. výročí VŘSR,¹³⁴ který se uskutečnil 26. října 1972 v kulturním domě Domovina.

Rok 1973 byl bohatý na navazování nových kontaktů a uskutečňování výměn s dalšími československými sbory. Radost navázala kontakty s Ústředním pionýrským souborem DPM KG Bratislava¹³⁵ (sbm. Jozef Svitek), Českolipským dětským sborem (sbm. Petr a Marie Truncovi), Hulínským dětským sborem (sbm. Jan Štěpánek),¹³⁶ se Semilským dětským sborem (sbm. Alena a Václav Brádlvi), Severáčkem Liberec (sbm. Jiřina a Milan Uherkovi) nebo se Sušickým dětským sborem (sbm. Josef Baierl), v tomto případě se jednalo o výměnný zájezd, na kterém přednášel Vladislav Souček na sbormistrovském semináři, který se zde konal. Došlo také na již tradiční výměnu se Šumperským sborem, která byla spojena s návštěvou Hulínského dětského sboru, a také na Jarní koncert s Jirkovským dětským sborem, na kterém vystoupil hlavní sbor společně s přípravným sborem Jiříčky a komorní sbor Radost. Sbor vystoupil u příležitosti Jirkovské skladatelské soutěže, kde premiéroval vítězné skladby (jednalo se o 7 písní), mimo jiné i skladby Antonína Tučapského (*Pojedeme do Jirkova, Posměváček, Karbaník* z cyklu *Věneček*) a Jiřího Temla (*Zabloudila můra, Krtek, Mamince, Pštros* z cyklu *Pětilístek*).¹³⁷ Od tohoto roku dívčí komorní sbor Radost pravidelně vystupoval na *Hudebních podvečerech* na zámku v Ploskovicích, který se konal vždy na začátku července. V září se komorní sbor zúčastnil

---

¹³⁴ Velké říjnové socialistické revoluce.

¹³⁵ Dom pionierov a mládeže Klementa Gottwalda.

¹³⁶ Jednalo se o výměnný zájezd komorního oddělení. Další výměnné zájezdy se podle dostupných informací neuskutečnily.

¹³⁷ Dále vizte Přílohu V.

II. festivalu dětských sborů v Olomouci.¹³⁸ Společně se sborem Jizerka Semily se v prosinci konal Zimní koncert v Rudolfinu v Malém sále Domu umělců.¹³⁹ Na koncertě zazněly písně Jaroslava Ježka, Miroslava Raichla, Petra Ebena, Benjamin Brittena, ale také řada úprav lidových písní.¹⁴⁰ Sbor také vystoupil na Slavnostní přehlídce Zájmové umělecké činnosti obvodu Prahy 7 ke 25. výročí vítězného února v sále kulturního domu Dopravních podniků.

Důležitý mezník v konání letních soustředění přišel právě v roce 1973, kdy se vedení DPS Radost a Severáčku domluvilo na zapůjčení objektu letního tábora v Letařovicích u Českého Dubu, kde se konala soustředění nepřetržitě od roku 1973 do roku 2010.¹⁴¹

Během roku 1974 se Radost představila na 42 vystoupeních, v té době měl sbor již 127 členů ve všech čtyřech odděleních. V lednu se uskutečnil výměnný zájezd do Semil ke sboru Jizerka Semily a v únoru se konal společný koncert se Sušickým dětským sborem, jejich návštěvu sbor opětoval v červnu, kdy se uskutečnil zájezd do Sušice. Významnou akcí tohoto roku byla Krajská soutěž lidových škol umění,¹⁴² které se zúčastnilo jak hlavní oddělení A (1. místo), tak přípravné oddělení B (4. místo). V dubnu se sbor podílel na natáčení pro Československou televizi, jednalo se o *Ezopovy bajky* Jiřího Válka, a v květnu pak proběhlo ústřední kolo v Pardubicích, kde získal komorní sbor 2. místo a cenu ÚV SSM¹⁴³ za provedení angažované skladby *Co je mír* od Václava Felixe, klavíristka Jitka Vránková získala uznání za klavírní doprovod. Na přelomu června a července opět vystoupil komorní sbor Cesmina na zámku v Ploskovicích, kde jej dle dostupných informací na klavír doprovodila Jitka Vránková, ale také její sestra Hana Vránková na housle a Ludmila Vávrová na zobcovou flétnu. V říjnu se uskutečnila další výměna s Netolickým dětským sborem, společný koncert se konal na zámku Kratochvíle. Zimní koncert se konal v Rudolfinu v Malém sále a hostem byl Českolipský dětský pěvecký sbor, se kterým však Radost vystupovala už na jaře 1974, a to na Malém jarním koncertě u příležitosti dne učitelů v kulturním domě Dopravních podniků.

---

¹³⁸ Od roku 1973 se již můžeme setkat s označením komorní sbor Cesmina. V programech se však v průběhu let objevuje jak označení Komorní sbor Radost, tak i označení Cesmina. Název Cesmina se ustálil pravděpodobně až po roce 2000.

¹³⁹ Dnes Sukova síň Rudolfinu.

¹⁴⁰ Je důležité uvést, že v době socialismu měly sbory a jiná kulturní a umělecká tělesa Rudolfinum, dříve Dům umělců, k dispozici téměř zdarma. Proto bylo možné pořádat zde koncerty pravidelně.

¹⁴¹ V roce 1984 se soustředění z blíže nespecifikovaných důvodů konalo v Netolicích.

¹⁴² Dále jen LŠU.

¹⁴³ Ústřední výbor Svazu socialistické mládeže.

V 70. letech se již sbor řadil mezi přední tělesa. Díky své vzrůstající úrovni byl zván na politicky zaměřené akce (například vystoupení u příležitosti výročí VŘSR apod.). Období normalizace však zasáhlo i do hudební činnosti sboru, proto můžeme v repertoáru pozorovat změny. Díky dochovaným programům můžeme sledovat, jaké písně byly zařazovány na programy koncertů, jednalo se i o politicky angažované písně (Radim Drejsl: *Rozkvetlý den*, Jan Seidl: *Je nás jako holubic*, Jaroslav Teklý: *Dětský song*, Milan Novák: *Nakresli mi mier* ad.), nikdy však na úkor klasické sborové tvorby a úprav lidových písní. V roce 1975 vystoupil například na konferenci pionýrské aktivity, koncertě Děti míru – mír dětem, vystoupil v rámci předmájových oslav, nebo v Domě sovětské kultury¹⁴⁴ na zahájení Kongresu k Roku ženy, na výroční schůzi okresního výboru KSČ aj. Sbor se zúčastnil v březnu soutěže Písně přátelství na Žofíně, kde získal 1. místo, později se zúčastnil i ústředního kola, které se konalo v Kladně. Za zmínku stojí koncert pražských dětských sborů, kde vystoupila Radost společně s Dětským sborem LŠU (sbm. J. Ryšavý), Dětským sborem domu pionýrů a mládeže (sbm. Oto Friedl), Chlapeckým sborem při Pražském mužském sboru FOK (sbm. Blanka Kulínská) nebo se sborem Bambini di Praga (sbm. Bohumil Kulínský st.), nebo také vystoupení ke 30. výročí SPŠE.¹⁴⁵ Mimo koncertů se sbor Radost podílel i na natáčení v Československé televizi, jednalo se o pořad Hrajte si s námi, nebo natáčení v Zoologické zahradě hlavního města Prahy, kterého se zúčastnilo nejmladší přípravné oddělení. Opět se konal výměnný zájezd, tentokrát v květnu do České lípy k Českolipskému dětskému sboru. V létě již tradičně vystoupil komorní sbor Cesmina na zámku v Ploskovicích. V prosinci se konal zájezd do Ústí nad Labem, kde vystoupila Radost společně s Ústeckým dětským sborem, který poté přijal pozvání a vystoupil na společném koncertě v Městské knihovně v Praze. Celý rok 1975 se nesl v duchu oslav 30. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou, což se promítlo i v akcích sboru.

Rok 1976 se nesl ve znamení několika velmi významných událostí sboru. Jednou bylo 15. výročí založení sboru a s tím spojené akce a koncerty nebo zájezd na III. Kodályho festival¹⁴⁶ do maďarského Komló, který se uskutečnil na přelomu května a června 1976.¹⁴⁷

---

¹⁴⁴ Rytířská ulice v Praze 1.

¹⁴⁵ Střední průmyslová škola elektrotechnická.

¹⁴⁶ III. Kodály Zoltán gyermekkórus találkozó Komló.

¹⁴⁷ *Úspěchy našich amatérů v zahraničí*, Estetická výchova 17, březen 1977, č. 7, s. 185.

Během roku se sbor zúčastnil také víceoborové přehlídky zájmové umělecké činnosti, několika natáčení pro Československou televizi, vystoupil na vernisáži v Národním muzeu. 5. května 1976 byla sboru udělena Cena hlavního města Prahy u příležitosti 30. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou a 15. výročí založení sboru. Hlavní oddělení A se společně s přípravným oddělením C v květnu zúčastnilo krajského kola soutěže O zlatou ratolest 1976 v MDPM v Karlíně. Oddělení A získalo ve své kategorii Zlatou ratolest s udělením postupu do celostátního kola dětských pěveckých sborů v následujícím ročníku a oddělení C získalo ve své kategorii Stříbrnou ratolest. 15. výročí založení oslavil sbor Jarním koncertem 21. 5. 1976 v Malém sále Domu umělců. Na koncertě vystoupila všechna oddělení sboru. Na klavír sbor doprovodila Jitka Vránková a Miroslav Raichl. Program koncertu se však nedochoval.¹⁴⁸ Zahraničního zájezdu do Maďarska se zúčastnilo celkem 65 osob, včetně sbormistrů, tlumočnice, klavíristky. Na festivalu sbor představil díla Mojžíra Zedníka, Eugena Suchoně, Václava Felixe a dvě lidové písně (českou lidovou píseň *Červená, modrá, fiala* a ázerbajdžánskou skladbu Hanbara Husejnliho *Džudžalarim*). Letního soustředění se zúčastnilo celkem 104 dětí. Na podzim se sbor zúčastnil dalšího natáčení pořadu Československé televize Hrajte si s námi, ale také dvakrát vystoupil u příležitosti voleb na konci září. V tomto roce se mimořádně konaly dva zahraniční zájezdy. Kromě jarního zájezdu do Maďarské lidové republiky se sbor vypravil do Cvikova ke sboru August Bebel, kdy se zúčastnil oslav státního svátku v NDR. Jednalo se o výměnný zájezd, Radost pohostila cvikovský sbor na konci října. Společný Koncert přátelství se konal v Raisově sále ÚKDŽ¹⁴⁹ a byl věnovaný volbám, které se ten rok konaly. V listopadu vystoupila Radost na III. ročníku festivalu dětských sborů v Pardubicích, kterého se mimo jiné zúčastnily i sbory z Moskvy a Vilnius.

2.3 Mezi nejlepšími (1977–1989)

Stejně jako přecházející období se i období mezi lety 1977–1989 neslo ve znamení koncertů, soutěží, sborových výměn a zahraničních zájezdů. Jednalo se jak o soutěžní vystoupení (Písně přátelství, Svátky písní Olomouc), tak o koncerty v rámci konferencí a setkání vedení městské části Praha 7 i hlavního města Prahy a o řadu dalších akcí (Mírová slavnost, Májový

---

¹⁴⁸ K tomuto datu víme, že sbor měl na repertoáru 380 děl, 76 koncertů a vystoupení, 220 drobných akcí a několik koncertních zájezdů, včetně zahraničních.

¹⁴⁹ Ústřední kulturní dům železničářů, dnes Národní dům na Vinohradech na náměstí Míru.

koncert, natáčení pro Československou televizi aj.). Sbor Radost se pravidelně zúčastňoval sborového setkání Tribuna pražských sborů.¹⁵⁰

Na počátku roku 1977 se sbor Radost zúčastnil obvodního kola soutěže Písně přátelství a ve stejném období proběhl zájezd do Litoměřic k pionýrskému pěveckému sboru Hlásek Litoměřice, se kterým vystoupil společně na koncertě v sále kulturního domu Na hradě. Litoměřický Hlásek oplatil svou návštěvu na konci ledna, kdy společně sbory vystoupily v sále II. ZDŠ Dimitrovovo náměstí.¹⁵¹ V průběhu roku pokračovala natáčení pro Československou televizi. Další výměna, která se v roce 1977 konala, byla s Tachovským dětským sborem, jež v roce 1973 založil Josef Brabenec. Tachovský sbor přijel do Prahy v březnu a Radost jela na konci téhož měsíce do Tachova. Sbory tam uspořádaly společný koncert, který příhodně nazvaly Zpíváme maminkám a který byl věnovaný Mezinárodnímu dni žen. Díky dochované brožuře zjišťujeme, že na repertoáru byly jak písně politicky angažované, tak i klasická česká i světová sborová tvorba (Benjamin Britten: *Balulalow*, Antonín Dvořák: *Zelenaj se, zelenaj* nebo Miroslav Raichl: *Rekviem za Lidice*). V květnu se vydal komorní sbor společně s přípravným oddělením B na zájezd do Chrastavy a tato výměna byla oplacena v červnu.

Sbor Radost se pravidelně umisťoval na předních místech ve sborových soutěžích, proto není překvapením, že se sbor na obvodním kole III. ročníku soutěže Písně přátelství umístil na 1. místě v kategorii dětských sborů, a to v konkurenci dalších 8 pěveckých sborů. Mezi největší úspěchy jednoznačně řadíme 1. místo a zvláštní cenu poroty na Svátcích písní v Olomouci. Jednalo se o Národní soutěž dětských pěveckých sborů o Zlatou palmu. Tu v témže roce získal i Pražský dětský sbor pod vedením Čestmíra Staška. Dalšími sbory, které se Svátců písní zúčastnily, byly Tachovský dětský sbor, Jirkovský dětský sbor, Ondrášek z Nového Jičína ad. 28. října se konal slavnostní koncert k 60. výročí VŘSR v sále ZDŠ Dimitrovovo náměstí,¹⁵² na kterém vystoupila Radost společně se Sušickým dětským sborem.

---

¹⁵⁰ Tribuna pražských sborů byla akce, jejímž cílem bylo sdružovat a představovat pražské pěvecké sbory. První Tribuna se uskutečnila 24. 10. 1976. Jejím pořadatelem byl Kulturní dům hl. m. Prahy, Pražské kulturní středisko a Pražská oblast UČPS. Později na Tribunách vystupovaly i sbory mimopražské a zahraniční (Belgie, Finsko, Itálie, Maďarsko, NDR, NSR, Polsko, Řecko, Španělsko, SSSR a Švédsko). Během roku se konalo několik setkání, nejčastěji v Pražském Hlaholu, později třeba na Žofíně, v Klementinu, Národním muzeu, Domě umělců nebo v ÚKDŽ. K datu 18. 10. 1989 proběhlo 100 tribun.

¹⁵¹ Dnes Ortenovo nám.

¹⁵² Dnes Základní škola T. G. Masaryka Praha 7, Ortenovo náměstí 34.

Jelikož na konci roku 1977 neproběhl Zimní koncert, započal jím v Městské knihovně následující rok 1978, na kterém jako host vystoupil dětský pěvecký sbor Campanella Olomouc (sbm. Jiří Klimeš). Společně s Campanellou vystoupila Radost i na oslavách 30. výročí února. V květnu navštívila Radost Liberec u příležitosti festivalu dětských pěveckých sborů Živá píseň ke 20. výročí Severáčku Liberec. Setkala se zde s mnoha tuzemskými sbory, ale i se zahraničními sbory. Z Československa zavítaly do Liberce Hlásek Litoměřice, Ústecký dětský sbor, Jirkovský dětský sbor, Pardubický dětský sbor, Šumperský dětský sbor, z Jugoslávie přijel srbský sbor Hor dositej Obradovič Niš a ze Sovětského svazu sbor Chorovaja studia Dubna. V červnu se opět konal zájezd komorního oddělení a přípravného oddělení B, tentokrát do slovenského Komárna. Na závěrečném koncertě, který proběhl ve Velkém sále Domu kultury kovoprůmyslu na Smíchově,¹⁵³ se představil jako host Pěvecký soubor ZDŠ Mezi lány¹⁵⁴ pod vedením sbormistryně Anity Polákové. Školní rok opět ukončily dvě pravidelně se opakující akce, Hudební podvečery v Ploskovicích, kde vystoupil komorní sbor, a letní pracovní soustředění v Letařovicích. Na podzim se sbor opět vydal do Olomouce, kde jako host festivalu převedl vítězný cyklus Zdeňka Lukáše *Byl jeden domeček*. Hlavní akcí, která se v tomto roce uskutečnila, byl říjnový zájezd do Bělehradu v Jugoslávii. Jednalo se o účast na nesoutěžním festivalu dětských pěveckých a tanečních souborů Radost Evrope. Během zájezdu Radost navštívila sbor v Niši a při zpáteční cestě navštívila sbor v maďarském Komló.

V prosinci 1978 se konal Zimní koncert, na který Radost pozvala Jirkovský dětský sbor. K němu pak jela na návštěvu v dubnu 1979, kde vystoupila v rámci XVII. ročníku Jirkovské soutěže dětské sborové tvorby.¹⁵⁵ Zde byly premiérovány písně M. Raichla: *Meteorologická a Sborová* a písně *Mrazivá chumelenice, Ovečky a zvonečky a Motýli a bodláči* z cyklu *Letokruh* Václava Felixe. Největší úspěch však slavily *Praštěné písničky* Marka Kopelenta.¹⁵⁶ Během květnového Jarního koncertu vystoupily společně se sborem Radost sbor Červený námořníček z Komárna (sbm. Cornélie Milencová) a Českolipský dětský sbor (sbm. Petr Trunec). I v tento rok se konal zahraniční zájezd, tentokrát na první soutěžní

---

¹⁵³ Dnes Národní dům na Smíchově.

¹⁵⁴ Později dětský pěvecký sbor Mládí (Praha 5).

¹⁵⁵ Pro koncertní činnost Radosti v období leden až duben se v kronice sboru nedochovaly žádné záznamy.

¹⁵⁶ Zajímavým faktem je, že ačkoli *Praštěné písničky* slavily od konce 60. let mimořádné úspěchy v zahraničí, tak nebyly v edici Jirkovské soutěže dětské sborové tvorby nikdy vydány. Hlavním důvodem bylo patrně to, že je Kopelent do soutěže nikdy nepřihlásil.

festival, kam se Radost kdy podívala – do Celje v Jugoslávii.¹⁵⁷ Radost zde získala stříbrné pásmo, vystupovala také v Lublani pro televizní vysílání a v rozhlase v Piramu. V červnu se přípravné oddělení Radosti zúčastnilo výměny s Českolipským dětským sborem, v České Lípě se konal Koncert dětských sborů ke 30. výročí založení pionýrské organizace, 17. června pak Radost vystoupila na XXIV. tribuně pražských sborů v Hlaholu společně se sborem Iuventus paedagogica (sbm. Jiří Kolář)¹⁵⁸ a sborem Pramínek (sbm. Vladimíra Cihlářová). Letní pracovní soustředění v Letařovicích se v tomto roce mimořádně nekonalo z důvodu rozšíření žloutenky a s tím související karanténou. V prosinci se konal Koncert dětských sborů s podtitulem Talent Prahy, na kterém s Radostí vystoupil pěvecký soubor Petrklíč (sbm. Helena Adamcová) při ZDŠ v Letohradě.

Ani z roku 1980 nemáme úplné informace. Podařilo se zjistit, že se v tomto roce Radost opět zúčastnila soutěže Písně přátelství v Praze v Památníku písemnictví na Strahově, kde získala 1. místo a postup do ústředního kola v Kladně, kde se umístila ve stříbrném pásmu. V dubnu se sbor podílel na natáčení pro Československou televizi v Lucerně společně se zpěváky populární hudby v pásmu *At' šerík nepřestává kvést*. Komorní oddělení Radost a přípravné oddělení sboru měly společný koncert v aule ZDŠ v Korunovačnické ulici. Významný koncert hlavního oddělení byl bezesporu koncert pořádaný ke 35. výročí osvobození Československa, který proběhl 8. června ve Dvořákově síni Domu umělců. Radost zde společně se sborem Pedagogické fakulty UK Iuventus paedagogica uvedla *Otvírání studánek* B. Martinů a *Přání mamince* od Františka Šauera.

Rok 1981 byl charakteristický sborovými výměnami, jeho vrcholem bylo 20. výročí založení sboru. Během roku se sbor vyměnil s Holešovským dětským sborem, Jirkovským dětským sborem a Tachovským dětským sborem. V lednu roku 1981 přijel Holešovský dětský sbor do Prahy a vystoupil společně s Radostí na Zimním koncertě. Na jaře se konal Jarní trojkonzert, kde se potkaly Netolický dětský sbor, Jirkovský dětský sbor a Radost. Již tradičně provedla Radost premiéru vybraných děl v rámci Jarního premiérového koncertu, který se konal na počest 60. výročí založení KSČ a byl spojený s vyhlášením výsledků XIX. ročníku Jirkovské soutěže dětské sborové tvorby. Radost představila písně Jiřího Temla *Babička a dědeček* a *Namaluj svět* a píseň Josefa Říhy *Rýma*. Na koncertě také

---

¹⁵⁷ Dnes je Celje součástí Slovinska.

¹⁵⁸ Z dochované programové brožury jsme zjistili, že sbor na klavír doprovodila klavíristka sboru Radost Jitka Vránková.

vystoupil Pražský dětský sbor pod vedením Čestmíra Staška, který premiéroval písně Ctirada Kohoutka *Jarní a Zpíváme si*, Jiřího Štěpánka *Ráno* a Josefa Říhy *Tisíc krás*. 27. dubna 1981 se konal v rámci oslav 60. výročí založení KSČ ve Velkém sále Kulturního domu v Praze 1 na Slovanském ostrově¹⁵⁹ Slavnostní pěvecký koncert spojených pražských pěveckých sborů. Na koncertě vystoupilo 21 pěveckých souborů (dětských, dívčích, ženských, mužských i smíšených), které uvedly díla Antonína Dvořáka, Petra Ebena, Luboše Fišera, Leoše Janáčka, Miroslava Raichla, Zdeňka Lukáše ad. Na klavír sbory doprovodili Božena Kronychová, Jitka Vránková a Rudolf Zeman. Ze zúčastněných sborů jmenujme Pražský dětský sbor (sbm. Čestmír Stašek), dětský pěvecký sbor Radost (sbm. Zdena a Vladislav Součkovi), Dívčí sbor Střední pedagogické školy soudruha Allendeho v Praze 6 (sbm. Milena Holečková a Stanislav Pecháček), Foerstrovo komorní sdružení (sbm. Libuše Krejčová a Rudolf Zeman), Iuventus paedagogica (sbm. Jiří Kolář), Pražský pěvecký sbor Smetana ad. V květnu oplatil sbor návštěvu Holešovského dětského sboru a zavítal do Holešova. Společně s Netolickým dětským sborem se uskutečnil koncert dětských sborů na zámku Kratochvíle k nedožitým 80. narozeninám skladatele Aloise Sarauera,¹⁶⁰ na koncertě vystoupilo přípravné oddělení Radosti. Nejvýznamnější akcí tohoto roku byl zcela bez pochyby Slavnostní koncert ke 20. výročí založení sboru, který se konal 19. června ve Dvořákově síni v Domě umělců a vystoupila na něm všechna oddělení sboru. 28. října se konal Komorní koncert, vystoupil na něm sbor Radost společně s Kühnovým ženským sborem a souborem žesťových nástrojů, recitovala Věra Galatíková, společně uvedli dílo Marka Kopelenta *Nářek ženy*.¹⁶¹ Na konci listopadu se sbor zúčastnil přehlídky zájmové umělecké činnosti Talent Prahy 1981. V listopadu se také konala další výměna tohoto roku, tentokrát s Tachovským dětským sborem, který přijel v prosinci a vystoupil na tradičním Zimním koncertě, který se konal v Klicperově divadle.¹⁶² V listopadu jela Radost na

---

¹⁵⁹ Dnes Palác Žofín.

¹⁶⁰ Alois Sarauer (1901–1980), klavírista, pedagog a skladatel. Soukromě studoval skladbu u Otakara Jeremiáše a v letech 1919–1923 studoval kompozici ve třídě Jaroslava Kříčky a klavír u Romana Veselého na Pražské konzervatoři. Soukromě si doplňoval kompoziční vzdělání u Vítězslava Nováka a Vladimíra Kurze. Učil na hudebních školách v Prachaticích a v Teplicích, během 2. světové války vedl hudební školu v Benešově u Prahy a současně učil v Mladé Boleslavi. V roce 1948 ho městský národní výbor v Teplicích pověřil založením Krušnohorského orchestru. Od roku 1953 byl profesorem klavíru, pedagogiky a metodiky na brněnské konzervatoři. Těžištěm jeho skladatelské tvorby jsou instruktivní skladby pro klavír. Za svou klavírní školu pro začátečníky získal společně se Zdenkou Böhmovou a Arnoškou Grünfeldovou v roce 1979 cenu ministra školství.

¹⁶¹ Melodram-monolog pro herečku, sedm žesťových nástrojů, 14 ženských hlasů a dětský sbor.

¹⁶² Dnes Salesiánské divadlo, Kobyliské náměstí č. 640/11 na Praze 8.

výměnný zájezd do Tachova, kde společně s Tachovským dětským sborem a jeho přípravnými sbory Plamínek a Sluníčko vystoupily na Podzimním koncertě k 64. výročí VŘSR. Tuto návštěvu opětoval Tachovský dětský sbor v prosinci, kdy vystoupil na Zimním koncertě sboru Radost v Klicperově divadle.

V roce 1982 se Radost opět zúčastnila soutěžního festivalu Svátky písní Olomouc,¹⁶³ jako každý rok se konal již tradiční letní koncertní pobyt komorního sboru Radost v Ploskovicích. V červnu 1982 spoluúčinkoval sbor na koncertě maďarského dětského sboru Bartók gyermekkórus Szeged v Památníku národního písemnictví v Praze. Na konci listopadu jela Radost na výměnný zájezd k Šumperskému dětskému sboru, který poté vystoupil na tradičním Zimním koncertě.¹⁶⁴ V listopadu vystoupil sbor Radost na Koncertě z tvorby pro děti ve Dvořákově síni Domu umělců společně s Komorním orchestrem Pražské konzervatoře (dir. Přemysl Charvát), klavíristkou Janou Badurovou a flétnisty Filipem Jerie a Kateřinou Vrkočovou. Na koncertě zazněla díla Ivo Jiráskova (*Concertino pro klavír a malý smyčcový orchestr*), Ivo Bláhy (*Duetto facile pro houslový soubor*) nebo Ivany Loudové (*Concerto breve per flauto et orchestra da camera*). Ze sborové tvorby mohli posluchači slyšet cyklus *Zázračná muzika* (Věroslav Neumann), *Vlaštovka a sníh* (Jan Smolka), cyklus *Veselé teorie* (Miroslav Raichl) a výběr z cyklu *Deset dětských duet* (Petr Eben).¹⁶⁵

V únoru roku 1983 jel sbor na výměnný zájezd ke Královéhradeckému dětskému sboru. Na přelomu října a listopadu roku 1983 se uskutečnil koncertní zájezd do NSR (Neustadt a Duisburg) a Belgie (Zonhoven). Jednalo se tehdy o první zájezd sboru na západ. Tato cesta se mohla uskutečnit jen díky pozvání sboru ze Zonhovenu. Ve sboru v té době zpívaly obě děti manželů Součkových, Lenka i Michael, ale z politických důvodů nemohli vzít na zájezd obě děti, aby se zabránilo tomu, že by na západě zůstali.¹⁶⁶ V dětských sborech není zvykem, aby členové sboru svým sbormistrům tykali a oslovovali je „teto“ a „strejdo“. Ve sboru Radost Praha bylo toto oslovení kompromisem. Tehdy děti oslovovaly manžele Součkovy a ostatní spolupracovníky sboru „pane učiteli / paní učitelko“, ale vedení ODPM bylo proti a trvalo na oslovování „soudruhu / soudružko“. S tím Součkovi nesouhlasili a po vzoru jeslí navrhli, aby jim děti říkaly „teto Zdeno“ a „strejdo Vlád’o“. Nejprve bylo toto oslovování

---

¹⁶³ KOLÁŘ, Jiří: *Svátky písní Olomouc 82*, Estetická výchova 23, duben 1983, č. 8, s. 206–208.

¹⁶⁴ V té době již Šumperský dětský sbor vedl s Aloisem Motýlem i jeho syn Tomáš.

¹⁶⁵ Skladbu Eben později za účelem vydání přejmenoval na *Deset poetických duet*, ke kterým přikomponoval klavírní doprovod.

¹⁶⁶ Z rozhovoru se Zdenou Součkovou ze dne 1. 7. 2024.

spojeno s vykáním, ale malé děti, které chodily do jeslí, byly zvyklé tamním „tetám“ tykat. Tak se postupem času stalo, že členové mohli a dodnes mohou Součkovým tykat a oslovovat je „teto“ a „strejdo“. Aby si na to zvykli, učili se takto zdravit Součkovy celé letní soustředění.¹⁶⁷ V prosinci se Radost zúčastnila 67. tribuny pražských sborů ve Velkém sále Hlaholu, kde také vystoupil Dívčí komorní sbor LŠU Praha 9 pod vedením sbormistryně Jaroslavy Halamové, Dívčí pěvecký sbor ČKD Tatra Smíchov sbormistryně Jany Veverkové-Krajské a sbor Cantus sempervivus sbormistryně Věry Jankovičové.

V červenci roku 1984 hostila Radost belgický sbor Zonhovense Leeuweriken, se kterým měla společný koncert v Ploskovicích a v Klementinu a v srpnu se sbor vydal do Polska na VII. International Choral Meeting Gdaňsk 1984. V tomto roce se uskutečnily celkem tři vánoční koncerty. Na prvním, který se konal 18. prosince v kulturním domě Ládví, vystoupil hlavní sbor společně s dětským sborem z Holešova, na druhém koncertě (20. 12. 1984) se představila všechna oddělení sboru a na třetím vánočním koncertě (27. 12. 1984) vystoupil jen hlavní sbor s doprovodem harfy. Mezi těmito koncerty vystoupilo hlavní oddělení na koncertě harfového oddělení Pražské konzervatoře v Domě umělců.

V roce 1985 sbor absolvoval výměnu s dětským sborem z Hradce Králové, proběhla výměna se sborem z Drážďan, zájezd do Polska, ale také 1. ročník festivalu dětských pěveckých sborů Letenská vonička.¹⁶⁸ V květnu se konal Jarní koncert družby v Kulturním domě v Ďáblicích, kde vystoupila Radost společně s Pionýrským a mládežnickým sborem horolezeckého sboru Kurta Schlossera z Drážďan (sbm. Sebastian Anelies). Dále se také sbor zúčastnil festivalu Pražské svátky písní, který probíhal v rámci festivalu Talent Prahy '85, na kterém kromě Radosti vystoupil dětský pěvecký sbor Pramínek (sbm. Vladimíra Cihlářová), Křimík (sbm. Hana Červenková), Dětský pěvecký sbor při ZŠ Hostýnská (sbm. Ivana Steinerová), Raketa (sbm. Alena Klusáčková), vokálně instrumentální soubor Lyra (dir. Miroslav Štřelák), Sopránek (sbm. Věra Stoupová), Pionýrský pěvecký sbor při ZDŠ Nad koupadly (sbm. Alena Sekyrová), Sedmihlásek (sbm. Hana Homérová) a Pražský dětský sbor (sbm. Čestmír Stašek). Na konci této přehlídky byla předána cena Talent Prahy.¹⁶⁹ V listopadu se sbor zúčastnil galakonzertu III. festivalu zájmové umělecké činnosti socialistických zemí, uspořádaného na počest 40. výročí

---

¹⁶⁷ Z rozhovoru s manželi Součkovými ze dne 8. 7. 2024.

¹⁶⁸ Tento festival se konal nepřetržitě až do roku 2001 a zanechal významnou stopu v českém hudebním životě.

¹⁶⁹ Jejího držitele se dosud nepodařilo zjistit.

vítězství nad fašismem, který se konal ve Sjezdovém sále Paláce kultury.¹⁷⁰ Radost také vystoupila na koncertě v rámci Svátků písní Olomouc a na Jarním premiérovém koncertě Jirkovského dětského sboru, kde uvedla premiéru díla Jana Slimáčka, výběr z cyklu *Škola v přírodě* (*Na ledě, Nad výkresem a Pravopisné cvičení*). Vánoční koncert se v tomto roce konal 17. 12. na schodech Národního muzea, kde vystoupila všechna oddělení sboru Radost.

V roce 1986 oslavil sbor své 25. výročí založení. Jubilejní koncert se konal 6. června v Domě umělců. Díky tomu, že se dochoval program koncertu, víme, že na koncertě vystoupila všechna oddělení sboru, včetně sboru bývalých členů. Posluchači mohli slyšet díla převážně českých autorů Jana Hanuše, Věroslava Neumanna, Jana Slimáčka, Emila Hradeckého, Ivo Bláhy, Antonína Dvořáka, Zdeňka Lukáše, Milana Uherka, Miroslava Raichla ad. Sbory na klavír doprovodila Jitka Nešverová a Jamila Hla Shwe, na flétnu doprovodili Václav Slivanský a Lenka Součková. Dále se sbor podílel na natáčení pro Československou televizi. V tomto roce proběhlo několik tuzemských zájezdů, ale i dva zahraniční. Z těch tuzemských jmenujme zájezd do Brna a společný koncert s brněnskou Kantilénou (sbm. Ivan Sedláček), každoroční výměnný zájezd do Jirkova a účinkování na Jarním premiérovém koncertě, nebo vystoupení v rámci festivalu Svátky písní Olomouc. V dubnu proběhl tradiční Jarní koncert, na kterém jako host vystoupil dětský pěvecký sbor Comenius z Uherského Brodu (sbm. Marcela Burešová). Na jaře Radost hostila belgický sbor z Kontichu, se kterým měla společný koncert v Národním muzeu. Významnou akcí tohoto roku, vyjma výročního koncertu, byl zájezd do Německa a Belgie a v létě zájezd do Maďarska, Jugoslávie a Řecka na festival do Prevezy. V Belgii se zúčastnil sbor mezinárodní soutěže v Neerpeltu, kde získal 1. cenu cum laude, navštívil Zonhoven a koncertoval na ministerstvu školství v Bruselu. 11. prosince se uskutečnil Vánoční koncert ve Smetanově síni společně se sborem Iuventus paedagogica, Pražským pěveckým sborem Smetana a Komorním sborem Pražského Hlaholu. V prosinci hostila Radost Jirkovský dětský sbor, se kterým měla společný koncert v Národním muzeu. Během tohoto roku proběhlo i mnoho dalších, avšak méně významných koncertů.

---

¹⁷⁰ Dnes Kongresové centrum, 5. května 1640/65, Praha 4-Nusle.

Na jaře 1987 přijal pozvání Královéhradecký dětský pěvecký sbor Jitro se sbormistrem Jiřím Skopalem a vystoupil se sborem Radost-Praha¹⁷¹ na Jarním koncertě v sále ÚKDŽ. V dubnu se pak konal zájezd do Hradce Králové, kde Radost hostilo Jitro. Na společném koncertě vystoupila také přípravná oddělení Vlčí máky, Světlušky, Skřivánek A a B. Nesmíme opomenout další ročník Letenské voničky. V květnu opět přijel do Prahy Pionýrský a mládežnický sbor horolezeckého sboru Kurta Schlossera z Drážďan. Nejdůležitější akcí, která se v tomto roce konala, bylo vystoupení Radosti-Praha 24. 5. 1987 na Pražském jaru 1987 v Paláci kultury. Radost zde měla krátké vystoupení, ale také společné vystoupení spojených sborů. Samostatně uvedla *Praštěné písničky* Marka Kopelenta, *Hoj, hura, hoj* Otmara Máchy a společně se Šumperským sborem *Rekviem za Lidice* Miroslava Raichla. Na konci školního roku se v červnu konal koncert ve Velkém sále Domu kultury dopravních podniků (dále také DKDP), na kterém se představila všechna oddělení. Sbor na klavír doprovodily Jitka Nešverová a Jamila Hla Shwe. 21. 6. vystoupil sbor Radost společně se Sborem benešovských učitelek, Sukovým komorním sborem, Janou Bouškovou (harfa) a Oldřichem Kalinou (housle) na zámku Konopiště. V červenci roku 1987 se sbor Radost opět vydal do NSR na Neustadtské hudební slavnosti. Další výměna, která proběhla, byla se Sušickým dětským sborem, kdy v říjnu odjelo hlavní oddělení do Sušice. Sušický dětský sbor pak přijel v prosinci a vystoupil na Vánočním koncertě sboru na schodech Národního muzea. V říjnu přijala Radost pozvání Kinder und Jugendchor Duisburg 1957. Byla to již třetí sborová cesta do západního Německa. První se uskutečnila v roce 1983. Mimo jiné se Radost zúčastnila Festivalu sborového umění v Jihlavě (14.–15. 11. 1987).

Rok 1988 zahájil sbor setkáním se sborem z Halle, který hostil od 14. do 17. ledna v Praze. Na koncertě konaném na počest 40. výročí Vítězného února vystoupily Dětský sbor ÚDPM JF¹⁷² (sbm. Milena Urbanová), dětský pěvecký sbor Mládí (sbm. Anita Poláková), dětský pěvecký sbor Paprsek (sbm. Ivana Štainerová) a dětský pěvecký sbor Radost-Praha. Koncert se konal ve Velkém sále DKDP. V červnu se konal závěrečný koncert, na kterém vystoupila všechna oddělení. Od tohoto roku se již setkáváme s označením přípravných

---

¹⁷¹ Přibližně od roku 1987 se již můžeme setkávat s označením sboru Radost-Praha. Do té doby se sbor zpravidla v programech uváděl pouze jako Radost, od roku 2012 bylo označení tělesa upraveno na Radost Praha.

¹⁷² Ústřední dům pionýrů a mládeže Julia Fučíka.

sborů Kořata – přípravný sbor a Písnička – doplňující sbor. Na programu zazněla díla Ivo Bláhy, Petra Ebena, Jana Hanuše, Emila Hradeckého, Jana Málka, Bohuslava Martinů ad. V červenci tohoto roku se konal zahraniční zájezd do Maďarska, Jugoslávie a Řecka, jehož cílem byl tehdy ještě nesoutěžní festival v Preveze. Během cesty vystoupila Radost na několika koncertech. První koncert se konal hned po příjezdu do Řecka, a to v Domě mládeže v Soluni, další koncert se konal následující den v Mandře nedaleko Athén a třetí v Etolice. Poté již sbor dorazil do Prevezy, kde vystoupil celkem na čtyřech koncertech. V srpnu opět Radost hostila sbor ze Zonhovu, se kterým společně vystoupila v Zrcadlové síni Klementina. Letní soustředění se mimořádně konalo ve Vysokém Mýtě.¹⁷³ V září mohli posluchači a návštěvníci Svátků písní Olomouc slyšet na Festivalovém koncertě vítězů národní soutěže vyspělých dětských pěveckých sborů dětský pěvecký sbor Radost-Praha, dětský pěvecký sbor Permoník z Karviné (sbm. Eva Šeinerová), olomoucký pěvecký sbor Campanella (sbm. Jiří Klimeš) a dětský sbor Jitro z Hradce Králové (sbm. Jiří Skopal). V prosinci přijel na výměnu Holešovský dětský sbor, který vystoupil na Vánočním koncertě v Kulturním domě Ládví. Na koncertě kromě hlavního oddělení sboru Radost-Praha a Holešovského dětského sboru vystoupil nově vzniklý sbor SSRBD.¹⁷⁴ Dne 27. 12. vystoupil sbor na 96. tribuně pražských sborů.

V roce 1989 se konalo několik zahraničních zájezdů. Na jaře jel sbor na víkendový zájezd do Drážďan, v létě na zájezd do Španělska. Cílem této cesty byl soutěžní festival v Cantonigròs. Na podzim se uskutečnil zájezd do Itálie a do Německa.¹⁷⁵ V Cantonigròs vystoupil sbor celkem čtyřikrát, z čehož dvakrát na soutěži (kategorie lidových písní a kategorie dětských pěveckých sborů). Zvítězil v kategorii dětských sborů a v kategorii lidových písní obsadil sbor 7. místo v konkurenci 23 sborů. Společně se sborem Radost-Praha se tohoto ročníku festivalu zúčastnil i ženský sbor Iuventus paedagogica.¹⁷⁶ V průběhu celého zájezdu byl Československou televizí natočen dokumentární pořad, který byl pod názvem Deník jedné cesty vysílán v rámci programu Kultura '89.

Během roku 1989 se však konalo i mnoho tuzemských akcí. V březnu se konal v kulturním domě Ládví Koncert pro maminky, jako každý rok se konala Letenská vonička,

---

¹⁷³ Z důvodu změny termínu konání soustředění v závislosti na zájezdu do Maďarska, Jugoslávie a Řecka.

¹⁷⁴ Smíšený sbor rodičů a bývalých dětí, dnes smíšený sbor Gaudium Praha. Pod tímto názvem vystoupil sbor již na 96. tribuně pražských sborů.

¹⁷⁵ Dále vizte Přílohu I. – Seznam zahraničních zájezdů.

¹⁷⁶ Soutěžil v kategorii ženských sborů, kde zvítězil, v kategorii lidových písní získal 4. místo.

kde se představily sbory Jiskřička, Jeřabinka, Rolnička a Radost, ale také profesionální chlapecký sbor z Anglie Manchester Boys Choir pod vedením sbormistra Adriana P. Jessetta. Na jaře sbor v Praze přivítal Sušický dětský sbor, se kterým měl společný Jarní koncert v sále Domovina v Holešovicích. Kromě hostů ze Sušice na koncertě vystoupilo doplňovací oddělení Radosti-Praha Písnička, dále Komorní sbor, Gaudium a přípravné oddělení Sušického dětského sboru Včelky. V červenci roku 1989 se konal 2. ročník mezinárodní soutěže dětských pěveckých sborů *Iuventus mundi cantat* v rámci Svátků písní Olomouc. Soutěže se zúčastnily Brněnský dětský sbor Kantiléna (sbm. Ivan Sedláček), belgický sbor Cantate Domino (sbm. Michael Ghijs), dětský sbor z NSR Kehrwieder – Kinderchor (sbm. Hans-Dieter Lubrich), dívčí pěvecký sbor Vénkerti z Debrecenu (sbm. Edit Baricsa), estonský dětský pěvecký sbor Kurekell (sbm. Lennar Jöela, Anu Köbas), Košický dětský spevácký zbor (sbm. Oľga a Ľubomír Varinski), Dětský pěvecký sbor Campanella Olomouc (sbm. Jiří Klimeš) a Dětský pěvecký sbor Razgrad z Bulharska (sbm. Dimčo Rubčev). Díky programové brožuře bylo možné určit povinnou skladbu, kterou byla *Sonatina v lidovém tónu* (části *Introdukce* a *Scherzo*) od Jana Hanuše na texty Karla Jaromíra Erbena. Na koncertě vítězů vystoupil nejen sbor Radost-Praha, který na soutěži získal 2. místo, ale také Brněnský dětský sbor Kantiléna a estonský dětský pěvecký sbor Kurekell, což můžeme v konkurenci těchto výborných sborů považovat za úspěch.¹⁷⁷ Kromě podzimních zájezdů do Německa a do Itálie měl sbor vystoupení v Zrcadlové síni Klementina s Neustadtským dechovým orchestrem Fränkische Bläservereinigung Neustadt/Aisch (dir. Dieter Geissendörfer). Na vánočním koncertě, který se konal 17. prosince 1989 v Kulturním domě Ládví, se představila všechna oddělení dětského pěveckého sboru Radost-Praha včetně smíšeného sboru Gaudium. Se sborem spolupracovali na klavír Jamila Hla Shwe, na hoboj Alice Stavělová,¹⁷⁸ na klarinet Zdeněk Kašpar, na violoncello Marek Míček, na flétnu Lenka Součková a na dudy Vladimír Kovařík.

Během zahraničních i tuzemských zájezdů, které se od založení do roku 1989 konaly, využíval sbor pro ubytování školy, tělocvičny, sportovní haly či rodiny spřátelených sborů. Každý zájezd do zahraničí musel být nejdříve schválen zřizovatelem a Odborem kultury

---

¹⁷⁷ *Zastupují Československo*, Stráž lidu 69, 4. 7. 1989, č. 77, s. 4.

¹⁷⁸ Sbormistryně a zakladatelka dětského pěveckého sboru Slavičci při ZUŠ Klapkova na Praze 8.

ONV¹⁷⁹ a KNV.¹⁸⁰ Ústav pro kulturně výchovnou činnost (dále ÚKVČ)¹⁸¹ poté zpracoval doporučení pro vyslání souboru do zahraničí. Důležitou roli zde hrálo také Součkovo členství v poradním sboru ÚKVČ. K žádosti o vycestování muselo vedení tělesa doložit přesný seznam účastníků zájezdu, včetně dospělých osob a případných náhradníků, který zahrnoval datum narození, bydliště a číslo cestovního dokladu. Každý účastník zájezdu musel vyplnit dotazník, na základě kterého dostal (nebo nedostal) výjezdní doložku. Stalo se například, že sbor odjížděl na zájezd v odpoledních hodinách, ale Zdena Součková šla vyzvednout zbývající výjezdní doložky dopoledne. I v tomto případě se mohlo stát, že při odjezdu člen sboru zjistil, že nemůže odjet. Zahraniční zájezdy schvalovalo Ministerstvo kultury, proto vydávalo každému členu sboru služební pas, se kterým mohl vycestovat. Po návratu se cestovní doklady vracely zpět a byly uschovány až do další zahraniční cesty.¹⁸² Nebylo možné, aby si sbor objednal vlastního dopravce. Na všechny zahraniční zájezdy jela Radost s ČSAD a do západních zemí jen s těmi řidiči, kteří byli pro cestu dostatečně prověřeni. Se sborem vždy jezdil i politický dohled. Po každém zájezdu musela osoba, která zajišťovala politický dohled,¹⁸³ odesílat hlášení na Ministerstvo kultury a KSČ. Od počátku 80. let se na organizaci zahraničních zájezdů významně podílel otec členky sboru Rostislav Havlíček, jenž byl mimořádně organizačně a jazykově zdatný.¹⁸⁴ Na zájezdy jezdil jako tlumočník a často také jako průvodce. V kronikách se dochovaly informační brožury a mapy, které připravoval pro členy sboru, kteří si do nich dělali poznámky z určitého zahraničního zájezdu.¹⁸⁵ Se sborem spolupracoval až do roku 2009. Činnost sboru by se však od svého přesunutí pod ODPM na Praze 7 neobešla bez pomoci obětavé ředitelky Věry Útratové a členů Sdružení rodičů a přátel sboru.

Události listopadu 1989 se výrazně projeví až v průběhu 90. let. Odrazilo se to hlavně na zahraničních zájezdech sboru.

---

¹⁷⁹ Okresní národní výbor.

¹⁸⁰ Krajský národní výbor.

¹⁸¹ Dnes NIPOS.

¹⁸² Z rozhovoru se Zdenou Součkovou ze dne 1. 7. 2024.

¹⁸³ Někdy jezdil politický dohled jak z Ministerstva kultury, tak i z Okresního národního výboru Prahy 7.

¹⁸⁴ Hovořil a psal anglicky, německy, francouzsky, rusky.

¹⁸⁵ Z rozhovoru se Zdenou Součkovou ze dne 1. 7. 2024.

2.4 Špičkový sbor ve svobodné zemi (1990–1998)

Z 90. let již nemáme k dispozici tolik dostupných archivních materiálů jako z předchozích období, čerpáme zejména z výstřižků z tisku a z cestovních zájezdových dispozic, které se podařilo získat z archivu sboru či od žijících bývalých členů tělesa.

Po sametové revoluci v listopadu 1989 se sboru otevřely nové obzory. Soubor mohl svobodně vycestovat do jakékoliv země, čehož také náležitě využil. S novými možnostmi, které svoboda přinesla, se zvyšovaly nároky dětí, které se vedení sboru snažilo uspokojit. Sborový zpěv musel obstát v konkurenci nových a snadno dostupných volnočasových aktivit a nabízel stále zajímavější akce. Ve vymezeném období od roku 1990 do roku 1999 Radost navštívila téměř všechny země Evropy, ale také podnikla i cesty do vzdálenějších zemí. Z evropských zmiňme například Anglii, Francii, Německo, Portugalsko, Slovinsko či Španělsko. Nejzajímavější a pro členky sboru jistě nejlákavější bylo koncertní turné po Kanadě, které se uskutečnilo dvakrát, a to v červenci roku 1994 a v roce 1997.¹⁸⁶ Samozřejmě se nadále pokračovalo ve sborových výměnách, doba však také umožnila hostit více sborů ze zahraničí. V roce 1992 přijel sbor z amerického Seattlu,¹⁸⁷ se kterým měla Radost společný koncert v sále ÚKDŽ, a v roce 1993 hostila nejprve chlapecký sbor ze Stockholmu,¹⁸⁸ se kterým měla společný koncert v Zrcadlové síni Klementina, nebo dětský sbor z Velké Británie.¹⁸⁹ Další významnou činností, kterou sbor započal hned v roce 1990, bylo natáčení gramofonových desek, kazet a kompaktních disků. V námi sledovaném období natočil tři profilová CD, na dalších snímcích se sbor podílel.¹⁹⁰ Během těchto let také pokračoval festival dětských sborů Letenská vonička.

Důležitým mezníkem v historii dětského pěveckého sboru Radost-Praha bylo založení chlapeckého sboru *Pueri gaudentes*, jehož sbormistryněmi byly Zdena Součková a v prvním roce působení také Veronika Höslová.¹⁹¹ Z počátku bylo *Pueri gaudentes* vedeno jako jedno z oddělení Radosti, protože dětský pěvecký sbor Radost tvořilo i malé procento chlapců. K nově vzniklému sboru *Pueri gaudentes* nastoupila jako učitelka intonace a hudební

---

¹⁸⁶ Dále vizte Přílohu I.

¹⁸⁷ Northwest Girlchoir, sbm. Rebecca J. Rottsolk.

¹⁸⁸ Stockolms Gosskör, sbm. Roland Nilsson.

¹⁸⁹ Marlborough College Choir, sbm. Robin Nelson.

¹⁹⁰ Blíže vizte Přílohu IV.

¹⁹¹ Vizte pozn. 39.

výchovy bývalá členka Radosti Helena Šmydková, která v roce 1995 přebrala vedení přípravného sboru Kořata.¹⁹²

V květnu roku 1990 vystoupil sbor na koncertě konaném pro Občanské fórum ve Vodárenské věži na Letné a v aule ZŠ Korunovační. V červnu se zúčastnil natáčení pořadu *Beránci a beránky* v Československém rozhlasu. V létě tohoto roku se konaly dva zahraniční zájezdy, jeden do Drážďan a druhý do Francie. Na podzim se Radost podílela na natáčení CD *Missa solemnis* Miloše Boka v kostele sv. Jiljí v Praze.¹⁹³

V roce 1991 oslavil sbor 30. výročí svého založení, v té době měl celkem 500 zpěváků ve všech odděleních. V rámci oslav uspořádal čtyři vystoupení. Hlavní slavnostní koncert se konal 22. června ve Smetanově divadle.¹⁹⁴ Vystoupila na něm všechna oddělení sboru Radost-Praha, dále komorní sbor Cesmina, smíšený sbor Gaudium a nově vzniklý sbor Pueri gaudentes. Odpoledne téhož dne se konal koncert souboru konzervatoře v Pardubicích, který vystupoval pod názvem Konzervička a vedl jej Miroslav Raichl. Těmto koncertům předcházelo vystoupení komorního sboru Cesmina a smíšeného sboru Gaudium 19. června v Loretě. Na závěr oslav se konalo 23. června vystoupení v chrámu sv. Jakuba na Starém Městě, kde se představil koncertní sbor spolu se smíšeným sborem Gaudium spolu s varhaníky Janem Kalfusem a Milošem Bokem.

V roce 1992 se Radost-Praha vydala poprvé na soutěž do Llangollenu¹⁹⁵ ve Velké Británii ve Walesu, kde získala 2. cenu, a na festival do francouzského Nantes. V následujícím roce se uskutečnil zájezd do Německa na soutěžní festival Harmonie do Lindenhofhausenu.¹⁹⁶ 24. 5. 1992 se sbor již podruhé ve své historii představil na mezinárodním festivalu Pražské jaro. Radost uvedla píseň *Ó, velký učitelí náš* od Ferdinanda Sládka. Toto vystoupení se konalo ve Valdštejnské zahradě v rámci koncertu Unie českých pěveckých sborů.

V únoru 1993 sbor podnikl zájezd do Nantes ve Francii a 8. června vystoupila Radost na dirigentském absolventském koncertě Miloše Boka společně s Kühnovým smíšeným sborem (sbm. Pavel Kühn) a se symfonickým orchestrem Pražské konzervatoře. Uvedli

---

¹⁹² Dále vizte kapitolu 1.6.

¹⁹³ Dětský pěvecký sbor Radost-Praha se skladatelem Milošem Bokem spolupracoval na několika koncertních i natáčecích projektech.

¹⁹⁴ Mezi pozvanými hosty byl i někdejší prezident Václav Havel s manželkou Olgou. Nevíme však, zda se koncertu zúčastnili.

¹⁹⁵ Llangollen International Musical Eisteddfod.

¹⁹⁶ Soutěžní výsledek sboru se dosud nepodařilo dohledat.

později proslulé dílo *Skřítkové z Křínického údolí*.¹⁹⁷ 28. června 1993 se na schodech Národního muzea konal společný koncert Radosti, přípravného oddělení Písnička a kanadského sboru F. A. C. E.¹⁹⁸ Senior Treble Choir z Montrealu (sbm. Iwan Ewards), který Radost hostila během jeho koncertního turné po Evropě. Na koncertě také vystoupil New York Old City High School Chorus (sbm. Anne Marie Hudley). Na závěr roku se konaly dva vánoční koncerty, první 12. 12. 1993 na schodech Národního muzea, kde vystoupil komorní sbor Cesmina, smíšený sbor Gaudium a koncertní sbor Radost-Praha, druhý koncert se konal 19. 12. 1993 v Národním domě na Vinohradech a představila se zde všechna oddělení sboru, včetně chlapeckého sboru Pueri gaudentes.

V roce 1994 sbor Radost-Praha podnikl koncertní turné do Kanady.¹⁹⁹ Byla to první cesta sboru mimo Evropu. Koncertní turné se konalo v termínu od 7. do 22. července a cílem byl festival Joliette v Montrealu. V Kanadě byli členové sboru ubytováni v rodinách. Sbor vystoupil při bohoslužbě v kostele sv. Josefa v Montrealu, při mši na poutním místě St. Anne Beapré, v kapli svaté Magdaleny a dále koncertoval například na letním festivalu v Quebec City, na festivalu Internacional de Lanaudière nebo na festivalu St. Ireneé v Charlevoix. Posledním koncertem tohoto turné bylo vystoupení v kulturním domě v Montrealu.²⁰⁰

Během roku 1994 změnil sbor svého zřizovatele, což mu otevřelo nové možnosti. V letech 1965–1994 sbor zřizoval ODPM Praha 7,²⁰¹ od roku 1994 dodnes je sbor součástí ZUŠ Šimáčkova.²⁰² Nedošlo ke změně působiště, neboť obě instituce stále sídlí na jedné adrese, měnily se tedy jen prostory zkušebny. V tomto roce také ukončuje svou činnost ve sboru a v DDM Zdeňka Součková, která se již naplno věnuje chlapeckému sboru Pueri gaudentes. Nadále zůstává, spolu se svým mužem, u smíšeného sboru Gaudium a spolupráce mezi sbory rovněž pokračuje. Z řad členek sboru vzešel návrh vydávat sborový časopis, jehož název byl „????? „Občaspis“ sboru Radost-Praha“. Z roku 1994 máme dochovaná dvě čísla. Náplní časopisu bylo shrnutí uskutečněné zahraniční cesty, článek věnující se hlasové výchově a rozhovor s jednotlivými osobami spojenými se sborem.²⁰³ V tomto roce jel sbor

¹⁹⁷ Oratorium pro sóla, smíšený a dětský sbor, varhany a orchestr.

¹⁹⁸ Základní umělecká škola F. A. C. E – Fine Arts Core Education.

¹⁹⁹ sch [= ?]: *Quebec čeká*, Večerník – Praha 4, 7. 7. 1994, č. 131, s. 4.

²⁰⁰ Podrobná dokumentace zájezdu do Kanady měla být uložena u manželů Součkových. Dokumentaci se dosud nepodařilo získat.

²⁰¹ Dnes Dům dětí a mládeže Praha 7.

²⁰² Základní umělecká škola, Praha 7, Šimáčkova 16.

²⁰³ V dostupných výtiscích byly rozhovory se sbormistrem Vladislavem Součkem a hlasovou poradkyní Věrou Grigovou.

na zájezd do španělského Madridu na festival Musica sacra a zúčastnil se festivalu VII. Ciclo Internacional de Musica 1994.²⁰⁴ V červnu se Radost opět podílela na provedení díla Miloše Boka *Skřítkové z Křinického údolí*. Koncert se konal v Praze v Týnském chrámu na Staroměstském náměstí.

Sborové výměny pokračovaly i v 90. letech. V květnu 1995 navštívil sbor Radost Praha festival Krajina zpěvu 95 – IV. šumperské dětské sborové dny.²⁰⁵

8. června 1996 se ve Dvořákově síni Domu umělců konal slavnostní koncert u příležitosti 35. výročí založení sboru. Na koncertě vystoupil koncertní sbor, přípravné sbory Kořata a Písnička, komorní sbor Cesmina, sbor bývalých členů, chlapecký sbor Pueri gaudentes a smíšený sbor Gaudium. Na přelomu června a července se Radost zúčastnila mezinárodní soutěže Chorus camera v Rychnově nad Kněžnou, kde se umístila na druhém místě.²⁰⁶ V tomto roce Radost hostila sbor Chor April Gatčina z Ruska ze St. Petersburgu (sbm. Viktor Ogorodnov, Viktoria Bekova).

Na jaře roku 1997 koncertovala Radost s chlapeckým sborem Copenhagen Boys Choir z Dánska. V květnu sbor opět hostil ruský sbor Chor April Gatčina (sbm. Viktor Ogorodnov). Ve velkém sále Hlaholu vystoupil společně s Radostí a Dětským a dívčím sborem Hlaholu (sbm. Ota Friedl). Ve dnech 29. 5. – 1. 6. 1997 se sbor zúčastnil mezinárodního soutěžního festivalu pěveckých sborů v Celje ve Slovinsku. Účast v kategorii dětských sborů, ve které Radost soutěžila, byla věkově omezena, proto bylo ze sboru vybráno 40 zpěvaček do 15 let. Dodržení podmínek bylo velmi přísně kontrolováno a v den soutěžního vystoupení přijela ke sboru kontrola, která ověřila dodržení věkové hranice. Ze strany organizátorů soutěže nebyla pro tuto kategorii určena povinná skladba, ale byly určeny požadavky, které musel soutěžní program splňovat.²⁰⁷ Soutěžní program Radosti tvořila díla *Salve Regina* (Karel Blažej Kopriva), *Zoia zentil* (Adrian Willaert), úprava slovinské lidové písně *Zagorski zvonovi* (M. Kokol) a skladba *Holoubci* (Zdeněk Lukáš). Sbor získal za provedení tohoto programu zlatou medaili (96 bodů ze 100) a Cenu diváků. Během festivalu se konaly sbormistrovské semináře, které se zabývaly např. tématem

---

²⁰⁴ 15è Festival Internacional de Música Pau Casals; VII Ciclo Internatinal de Musica 1994.

²⁰⁵ Přátelství mezi Šumperským dětským sborem a Radostí Praha řadíme mezi nejdéle trvající. Sbory se vyměňují od roku 1965.

²⁰⁶ KOLÁŘ, Jiří: *Chorus camera '96 – Rychnov nad Kněžnou*, Cantus, 1996, č. 3, s. 21.

²⁰⁷ Jedna skladba z období před rokem 1650, jedna skladba soudobého skladatele a dvě skladby vlastního výběru. Jedna soutěžní skladba mohla být s doprovodem klavíru.

Významu hudby a sborového zpěvu na školách nebo ukázkami práce se sborem.²⁰⁸ V říjnu se konalo druhé koncertní turné do Kanady. Radost zde koncertovala v Montrealu, Torontu a Otawě. Po návratu vystoupila společně se Severáčkem Liberec, sborem Cantus Laetus Kolín a s Kühnovým dětským sborem na jubilejním koncertě k 75. narozeninám skladatele Otmara Máchy.²⁰⁹ V listopadu se ve Velkém sále pražského Hlaholu konalo Setkání pražských dívčích a dětských sborů, na kterém se představily kromě Radosti sbor Mládí (sbm. Stanislav Pecháček) a Pražský Hlahol (sbm. Ota Friedl). V prosinci se konal koncertní zájezd do Španělska a Portugalska.

V roce 1998 se konal zájezd do Ruska do Petrohradu k dětskému pěveckému sboru April Gatčina a téhož roku odešel zakladatel sboru Vladislav Souček do důchodu, u sboru však nadále zůstal.

2.5 Hledání nástupců (1999–2011)

Z období mezi lety 1999 až 2011 máme k dispozici velmi málo pramenů. Jsme odkázáni na zlomek archivu, který zpracoval Miloš Zezula,²¹⁰ a na archivní digitální zálohu starých webových stránek sboru, které však začínají rokem 2003. Zbylé materiály jsou s největší pravděpodobností uloženy ve starém počítači, avšak postupem času se soubory poškodily a dosud se je nepodařilo zpřístupnit.

V průběhu těchto let postupně klesá úroveň akcí, stále více nabízených vystoupení a koncertů je odmítáno. Buď z důvodu jejich organizačních nedostatků, nebo z nedostatku zpěvaček, které by byly ochotny se akce zúčastnit. Na nově přišedší sbormistryni Andreu Sušilovou, která ke sboru přišla v roce 1999, byly kladeny velké nároky, kterým však nebyla schopna vyhovět. Zároveň jí nebylo umožněno se u sboru dostatečně realizovat a nebyl jí dostatečně zpřístupněn archiv sboru. Hlavním problémem zde byla generační propast. Od roku 2007 nastal velký úbytek členek sboru, který nemohl být kompenzován ze staršího

---

²⁰⁸ SOUČEK, Vladislav: *Radost v Celji*, Cantus [8], 1997, č. 3, s. 48–49.

²⁰⁹ Otmara Mácha (1922–2006), hudební skladatel. Studoval skladbu u Františka Míty Hradila (1941–1942), v letech 1943–1945 studoval na Pražské konzervatoři a v letech 1945–1948 u Jaroslava Řídkého. Od roku 1947 působil jako hudební režisér a dramaturg v Československém rozhlasu v Praze. Svou činnost zde ukončil v roce 1962. Od té doby byl skladatelem z povolání.

²¹⁰ Miloš Zezula byl jeden z řady ochotných rodičů, který pomáhal s archivací sborových materiálů, a příležitostně jezdil na zahraniční zájezdy jako tlumočník. Bližší informace k jeho osobě se zatím nepodařilo zjistit.

přípravného oddělení Písnička. Nedostatek zpěváků se projevoval i v přípravných odděleních Kořata a Písnička.

Na začátku roku 1999 se konal koncert pro litevské velvyslanectví. Na jaře hostila Radost hned dva sbory, na začátku dubna belgický sbor ze Zonhovu a na konci dubna sbor April Gatčina z Petrohradu. 28. 4. 1999 se konal 15. ročník Letenské voničky. V červnu se konal koncert Radosti společně s koncertním a přípravným sborem Pueri gaudentes, komorním sborem Cesmina, přípravným sborem Písnička a s Piccola orchestra pod vedením dirigenta Marka Valáška. Koncert proběhl ve Dvořákově síni Rudolfiny a Pueri gaudentes společně s orchestrem uvedli skladbu *Gloria Antonia* Vivaldiho. V září vystoupila Radost na koncertě u příležitosti 50. výročí založení SPŠE²¹¹ a v říjnu vystoupila na koncertě pro výbor Olgy Havlové. V září roku 1999 nastoupila k přípravnému sboru Písnička jako sbormistryně Andrea Sušilová,²¹² která se v následujícím roce ujala pozice druhého sbormistra koncertního sboru.

Z roku 2000 se nám podařilo získat jen několik ověřených informací o akcích, kterých se sbor zúčastnil. V tomto roce Radost navštívila Zonhoven v Belgii a zúčastnila se soutěže v belgickém Neerpeltu, kde získala 1. cenu v kategorii mládežnických sborů.²¹³ V létě se sbor zúčastnil soutěže ve španělském Cantonigròs.²¹⁴ Na přelomu srpna a září se konal koncertní zájezd do švýcarského Luzernu a Basileje. Můžeme předpokládat, že se jako každý rok konal vánoční a závěrečný koncert a festival Letenská vonička.

V roce 2001 Radost Praha oslavila 40. výročí svého založení. Slavnostní koncert se konal 22. září ve Dvořákově síni Rudolfiny a představila se zde všechna přípravná oddělení, vyjma nejmladšího předškolního oddělení Ťutínci, koncertní sbor, komorní sbor Cesmina a sbor bývalých členů. Je důležité zmínit, že se v roce 2001 konal poslední ročník festivalu Letenská vonička, který započal v roce 1985 a na jehož organizaci se od založení podíleli manželé Součkoví, kteří později předali organizaci Andree Sušilové a Janu Zapletalovi.²¹⁵

---

²¹¹ Vizte pozn. 145.

²¹² Dále vizte kapitolu 1.7.

²¹³ 48ste Europees Muziekfestival voor de Jeugd Neerpelt; [DĚTSKÝ PĚVECKÝ SBOR RADOST-PRAHA se vrátil s první cenou z mezinárodní soutěže v Neerpeltu...], Hudební rozhledy 53, 2000, č. 7, s. 41.

²¹⁴ Umístění sboru Radost-Praha se nepodařilo zjistit. V archivu jsme nedohledali žádné informace a z důvodu zrušení festivalu nejsou jeho webové stránky v provozu. Dle šetření mezi bývalými členy se můžeme domnívat, že sbor získal 4. cenu. S datací zájezdu je rovněž problém, jednou z možností je, že sbor festival navštívil už v roce 1999.

²¹⁵ Jan Zapletal (1978), sbormistr, pedagog, dopravní inženýr. Pochází z Prahy, dětství strávil v dětském pěveckém sboru Radost Praha a Pueri gaudentes. První sbormistrovské zkušenosti získal vedle Zdeny

V březnu roku 2002 se konal Sborový koncert dětského pěveckého sboru Radost-Praha spolu s dětským pěveckým sborem Ozvena (sbm. Vilma Krauspeová, Adriana Tomášová a Miroslava Urbaneková) ze základní umělecké školy ve Vranově nad Topľou. Na 10. ročníku festivalu základních uměleckých škol se v kostele sv. Šimona a Judy představily Dětský pěvecký sbor Kvodlibet (sbm. Lukáš Krτίčka, Kamil Mandlík), Pueri gaudentes (sbm. Zdena Součková), Radost Praha (sbm. Vladislav Souček), Pražská kantiléna (sbm. Zuzana Drtinová), komorní smíšený sbor Post scriptum (sbm. Veronika Lozoviuková) a dětský pěvecký sbor Camerata (sbm. Veronika Žofáková, Jana Žofáková). Na přelomu května a června se konal víkendový zájezd do německého města Neustadt an der Aisch. V říjnu hostila Radost Dětský pěvecký sbor města Gotha ze SRN, se kterým společně vystoupila ve Velkém sále pražského Hlaholu. Posledním zahraničním zájezdem roku 2002 bylo koncertní turné po Španělsku a Portugalsku, které se konalo od 18. do 23. prosince. Samostatný koncert Radosti-Praha byl zařazen do abonentního cyklu v barcelonském Pallau de la Musica.

V létě roku 2003 se Radost zúčastnila oslav milénia německého města Höchstadt a na přelomu listopadu a prosince podnikl sbor cestu do Řecka a Itálie. V tomto roce se také podílel na natáčení vánočního CD v sále ZUŠ Šimáčkova.²¹⁶ V roce 2003 se stala Andrea Sušilová sbormistryní komorního sboru Cesmina.

V roce 2004 odešla Helena Lisá na mateřskou dovolenou a k přípravnému sboru Kořata nastoupila jako sbormistryně Andrea Sušilová. Společně se sborem Pueri gaudentes vystoupila Radost na slavnostním otevření Sazka Areny.²¹⁷ V dubnu v roce 2004 vystoupil sbor na dvou významných akcích, společně se Symfonickým orchestrem hl. m. Prahy FOK se podílel na provedení kantáty *Carmina burana* Carla Orffa ve Smetanově síni Obecního domu a také vystoupil pro uzavřenou společnost ve Španělském sále. Na podzim podnikl koncertní sbor turné do Anglie, dále vystoupil u příležitosti výročí založení Sokola nebo spolu s přípravným sborem Písnička a komorním sborem Cesmina na absolventském

---

Součkové jako sbormistr Pueri gaudentes a jeho přípravných sborů. V současné době je sbormistrem a uměleckým vedoucím mužské vokální skupiny VOSK. Vedle sbormistrovské činnosti se věnuje své profesi dopravního inženýra. Dále vizte: PIRNER, Jan: *Jan Zapletal*. Český sbormistrovský slovník (1945–2020), 23. 11. 2022, on-line: <<https://www.nsdh.cz/Zapletal%20Jan/mistr329.html>> [citováno 9. 7. 2024].

²¹⁶ *Radost-Praha. Koledy a vánoční zpěvy* (CD, vlastní náklad Radosti Praha, 2003).

²¹⁷ Dnes O2 Arena. Českomoravská 2345/17a, Praha 9.

koncertě Andrey Sušilové.²¹⁸ Poslední akcí tohoto roku byly dva adventní koncerty konané 25. a 26. prosince ve Státní opeře Praha.

Na začátku roku 2005 hostila Radost dětský sbor Motýli Šumperk, se kterým měla společný koncert v kostele sv. Šimona a Judy. Významnou akcí bylo udělení Čestných občanství Prahy 7 Vladislavu Součkovi a Zdeně Součkové za trvalý přínos Městské části a za dlouholetou práci s pěveckými sbory.²¹⁹ V tomto roce proběhly tři zahraniční zájezdy. V dubnu se Radost zúčastnila soutěže ve slovinské Celji. Soutěžila zde ve dvou kategoriích, v kategorii dětských sborů do 15 let a do 25 let. V květnu se sbor zúčastnil soutěže Harmonie Festival Lindenholzhausen, kde v kategorii dětských sborů získala Radost zlatou medaili a cenu festivalu. Na podzim sbor uskutečnil koncertní zájezd do Holandska.²²⁰ Na přelomu srpna a září Radost a dětský sbor Dunottar z Anglie vystoupily společně na zámku v Ploskovicích, kde v minulosti pravidelně vystupoval dívčí komorní sbor Radost.

V červnu roku 2006 vystoupila Radost-Praha společně s chlapeckým sborem Pueri gaudentes v rámci Pražského jara. Koncert se konal v kostele sv. Šimona a Judy a vystoupila zde obě koncertní oddělení. Radost uvedla *Missa brevis D dur, op. 63*, Benjamina Brittena, *Litanies á la Vierge Noire* Francise Poulenca, výběr z *Moravských dvojzpěvů, op. 29 a 32*, Antonína Dvořáka, *Vynášení smrti* z baletu *Špalíček* Bohuslava Martinů a *Hymnus „Cedant arma togae“* Otmara Máchy. Chlapecký sbor vystoupil s *Chichesterskými žalmy* Leonarda Bernsteina a se skladbou *Jaro se otvírá* od Zdeňka Lukáše.²²¹ V září se sbor zúčastnil festivalu dětských pěveckých sborů ve Zlíně. Radost byla ubytována u členů dětského sboru Cantica Zlín a u členů tehdy komorního sboru Cantica laetitia (sbm. Josef Surovík). 7. října tohoto roku se konal v Rudolfinu slavnostní koncert ke 45. výročí založení sboru. Tak jako v předchozích letech vystoupila přípravná oddělení Kořata a Písnička, koncertní sbor, komorní sbor Cesmina, smíšený sbor Gaudium a sbor bývalých členů.²²² V prosinci Radost natáčela v katedrále sv. Víta na Pražském hradě adventní koncert pro Českou televizi.

---

²¹⁸ Navzdory této skutečnosti studium nedokončila z důvodu nesplnění studijních požadavků.

²¹⁹ VÁCLAVOVIC, Stanislav Josef (sest.): *Čestní občané Prahy 7*, Praha: Městská část Praha 7, 2012, s. 56–57, 58–59.

²²⁰ POLÁČKOVÁ, Milena: *Sbor Radost-Praha v Holandsku*, Hudební rozhledy 58, 2005, č. 12, s. 30–31.

²²¹ Vizte archiv Pražského jara on-line: <<https://festival.cz/koncerty/detsky-pevecky-sbor-radost-praha-chlapecky-sbor-pueri-gaudentes/>> [citováno 8. 7. 2024].

²²² POLÁČKOVÁ, Milena: *Radost slavila čtyřicáté páté výročí*, Cantus 17, 2006, č. 4, s. 49.

V roce 2007 se uskutečnily dvě zahraniční cesty. V dubnu Radost soutěžila v Bratislavě na prvním ročníku soutěžního festivalu Slovakia Cantat²²³ a získala zde dvě zlatá pásma, přičemž jedno v kategorii lidové písně. Během tohoto zájezdu byl sbor ubytovaný u členů dětského pěveckého sboru Slovenského rozhlasu v Bratislavě,²²⁴ který Radost hostila v Praze na podzim roku 2008. Druhá zahraniční cesta vedla na festival pěveckých sborů v Avilés ve Španělsku, kde mimo jiné Radost představila minioperu Jana Málka *Vepřové hody*. Part vypravěče opery byl přeložen do španělského jazyka. Po tomto zájezdě se sbor zúčastnil festivalu pěveckých sborů Vltavské cantare v Českém Krumlově, který dosud organizuje dětský pěvecký sbor Medvíďata (sbm. Lukáš Holec). V červnu Radost vystoupila Lidicích na pietní akci Světlo za Lidice. Na podzim se Radost opět zúčastnila festivalu dětských pěveckých sborů ve Zlíně.

V dubnu 2008 se uskutečnil poslední sborový zájezd do Neustadtu a zájezd na soutěžní festival Mundus Cantat Sopot v Polsku,²²⁵ kde Radost získala dva stříbrné diplomy v kategoriích duchovní a lidové hudby a diplom pro nejlepší dětský sbor. Nejvýznamnější akcí tohoto roku bylo vystoupení v Rudolfinu na koncertě cyklu Pocta tvůrcům, který byl věnovaný skladateli Antonínu Tučapskému.²²⁶ Radost-Praha zde spolu se sborem Motýli Šumperk (sbm. Tomáš Motýl) uvedla *Missa de Angelis* a společně s komorními sbory Cesmina a Puellae uvedly jeho skladbu *Dreams*.

V dubnu roku 2009 se konal v Sále Bohuslava Martinů v Lichtenštejnském paláci na HAMU koncert k výročí B. Martinů. Na koncertě vystoupila Radost společně se smíšeným sborem Gaudium a zaznělo *Otvírání studánek* (recitace Milan Špale, baso sólo Michal Křístek, dívčí sólo Tereza Růžičková a Barbora Zannerová), *Vynášení smrti* z baletu *Špalíček*, *Zavírání lesa* a výběr z opery *Hry o Marii*. V tomto roce se také sbor představil na koncertě k počtě Jana Hanuše v Sále B. Martinů na HAMU, kde mimo jiné zazněla, ve

---

²²³ Slovakia cantat. I. mezinárodní festival speváckých zborov.

²²⁴ Dětský spevácky zbor Slovenského rozhlasu v Bratislave, sbormistr Adrián Kokoš.

²²⁵ 4. Międzynarodowy Festiwal Chóralny MUNDUS CANTAT SOPOT 2008.

²²⁶ Antonín Tučapský (1928–2014), skladatel a sbormistr. Studoval na učitelském ústavu ve Valašském Meziříčí (1943–1947), hudební vědu a výchovu na brněnské univerzitě (1947–1951) a řízení sboru na JAMU (1950–1951). Působil jako korepetitor Slovenského národního divadla, učitel hudební výchovy na pedagogické škole v Kroměříži, v Novém Jičíně, kde vedl smíšený učitelský sbor. Působil na Pedagogickém institutu v Ostravě. V Ostravě také vedl dětský sbor Československého rozhlasu. V letech 1964–1973 byl po Janu Šoupalovi hlavním sbormistrem Pěveckého sdružení moravských učitelů. Jeho tvorba zahrnuje především sbory a kantáty. Od roku 1975 žil v Londýně.

spolupráci se smíšeným sborem Gaudium, skladba *Matka chudých*.²²⁷ Členky sboru Radost Praha také vystoupily na koncertě k počtě Janu Hanušovi v Rudolfinu, kde pod vedením dirigenta Marka Valáška zazněla světová premiéra Hanušova *Requiem. Missa VIII. – Pro defunctis, op. 121*.²²⁸ V roce 2009 sbor podnikl dva zahraniční zájezdy. V červnu se sbor vydal na soutěž do řeckého Karpenisi, která proběhla v rámci mezinárodního sborového festivalu Antonia Vivaldiho.²²⁹ Radost získala první cenu v kategorii dětských sborů a cenu pro nejlepší sbor festivalu. Na zpáteční cestě zastavili celníci autobus na srbsko-maďarských hranicích, aby zkontrolovali cestující a zavazadlový prostor, k namátkové kontrole si vybrali zavazadlo Vladislava Součka, ve kterém byl zabalen jen notový materiál. V tento okamžik celní prohlídku ukončili a sbor mohl pokračovat v cestě.²³⁰ V září se sbor zúčastnil festivalu ve Wolfenbüttelu. Tento rok se na organizaci zájezdu naposledy podílel Rostislav Havlíček,²³¹ který se sborem spolupracoval od roku 1983.

V roce 2010 proběhla výměna se Sušickým dětským sborem. V únoru hostila Radost sušický sbor v Praze a 23.–25. dubna se zúčastnila festivalu *Je kraj, kde voní tráva* v Sušici.

V roce 2011 opustila tým vedení sboru Radost-Praha Andrea Sušilová, která se přestěhovala do Sušice a trvale nastoupila jako sbormistryně k Sušickému dětskému sboru. Po výročním koncertě k 50 letům založení sboru, který se konal 2. října 2011 v Rudolfinu,²³² odešlo ze sboru téměř 20 nejstarších členek sboru, což těleso do budoucna velmi oslabilo.

2.6 Novým směrem (2012–2024)

Stejně jako období 1965–1989 patří i toto období historie sboru mezi nejlépe zmapované. Máme k dispozici programové brožury, články, recenze, elektronickou komunikaci a mnoho dalších materiálů. Na tom má bezesporu velkou zásluhu současný sbormistr Jan Pirner.²³³

Po hrozícím zániku sboru v roce 2011, kdy sbor čítal přibližně 21 děvčat v hlavním sboru a 20 dětí v obou přípravných odděleních, začalo svítat na lepší časy. Na jaře roku 2012 ke

---

²²⁷ *Matka chudých. Oratorní triptych ke cti bl. Anežky, op.113.*

²²⁸ Dále vizte Přílohu V.

²²⁹ 13th International Choir Festival of Antonio Vivaldi Karpenisi, 7th International Choir Competition.

²³⁰ Z rozhovoru s Vladislavem Součkem ze dne 30. 6. 2024.

²³¹ Rostislav Havlíček byl jeden z řady ochotných rodičů, který pomáhal s archivací sborových materiálů a s organizací sborových zájezdů.

²³² MACKOVÁ, Jaroslava: *Padesát let s Radostí*, Cantus 22, 2011, č. 3, s. 44–45.

²³³ Dále vizte kapitolu 1.10. Vzhledem k množství, charakteru a prestiži koncertů a soutěží jsem se rozhodla tuto kapitolu strukturovat po tematických blocích, které se jimi zabývají. Tato změna vědomě narušuje dosud chronologické řazení v předchozích kapitolách.

sboru přišel nový sbormistr Jan Pirner, bývalý člen chlapeckého sboru *Pueri gaudentes*. Jan Pirner cítil vnitřní potřebu a povinnost sbor s tak dlouhou tradicí zachránit a pozvednout. S nástupem nového mladého sbormistra plného elánu přešla tato energie i do stagnujícího a upadajícího tělesa a počet členek se začal pomalu zvyšovat. Z počátku byl sbor nucen přijímat z přípravného oddělení *Písnička* téměř všechny zájemkyně o postup, ale i to se začalo měnit. Hlavní zlom přišel v roce 2014 při vítězství na soutěži v Neerpeltu (vizte níže), které bylo hlavní motivací a lákadlem pro vstup nebo další pokračování ve sboru a je jedním z největších úspěchů sboru za celou dobu jeho existence.²³⁴

V roce 2012 se konal poslední zahraniční zájezd vedený sbormistrem Vladislavem Součkem. Radost se zúčastnila soutěže ve francouzském Tours,²³⁵ kde získala třetí místo v kategorii dětských sborů, cenu pro nejlepšího sbormistra, cenu diváků a uznání poroty za pohybové ztvárnění skladby.²³⁶

Po roce 2013, kdy se neuskutečnil žádný zahraniční zájezd, se podařilo docílit toho, že sbor podnikl každý rok minimálně jednu zahraniční cestu. V roce 2014 navštívila Radost Belgie, kde na soutěžním festivalu v Neerpeltu získala 1. cenu cum laude (s pochvalou) v kategorii mládežnických sborů a 1. cenu summa cum laude (s mimořádnou pochvalou) ve volné kategorii do 25 let včetně.²³⁷ V roce 2015 Radost navštívila švýcarské Montreux,²³⁸ kde získala 3. místo. V kategorii soutěžily ještě maďarský sbor Cantemus (sbm. Denes Szabó), který získal 1. místo, a moldavský sbor Cantemus (sbm. Denis Ceausov), který byl diskvalifikován.²³⁹ V roce 2016 získal sbor na soutěži Kaunas Cantat²⁴⁰ ve čtyřech kategoriích²⁴¹ zlaté medaile a Grand Prix, Jan Pirner získal cenu pro nejlepšího sbormistra a Jitka Nešverová cenu za nejlepší klavírní doprovod.²⁴² V prosinci 2016 přijala Radost pozvání ředitele Českého centra v Mnichově Ondřeje Černého. V roce 2017 navštívila Radost soutěžní festival v Preveze,²⁴³ kde byl sbor několikrát v minulosti. Radost zde získala

---

²³⁴ Z rozhovoru s Janem Pirnerem ze dne 28. 6. 2024.

²³⁵ Florilège Vocal de Tours; PIRNER, Jan: *Radost Praha třetí v Tours*, Cantus 23, 2012, č. 4, s. 23.

²³⁶ V tomto případě se jednalo o pohybové ztvárnění skladby Marka Kopelenta *Praštěné písničky*. Choreografii připravila pedagožka ZUŠ Šimáčkova Radka Tesárková.

²³⁷ PIRNER, Jan: *Úspěšné české sbory v Neerpeltu*, Cantus 25, 2014, č. 2–3, s. 36.

²³⁸ 51e Montreux Choral Festival.

²³⁹ PIRNER, Jan: *Radost v Montreux*, Cantus 26, 2015, č. 2, s. 52–53.

²⁴⁰ 6th Kaunas Cantat, dnes Lithuania cantat.

²⁴¹ Dětské sbory do 16 let, mládežnické stejnohlasé sbory do 19 let, lidová hudba, soudobá hudba.

²⁴² HOLEČKOVÁ, Antonie a PIRNER, Jan: *Radost Praha absolutním vítězem Kaunas Cantat v Litvě*, Cantus 27, 2016, č. 2, s. 47.

²⁴³ 35th International Choral Festival of Preveza and the 23rd International Choral Competition.

dvě stříbrné medaile v kategorii dětských sborů a v kategorii mládežnických sborů a ve volné kategorii získala zlatou medaili.²⁴⁴ Na jaře roku 2018 byla Radost pozvána do slovenské Rimavské Soboty, aby zde vystoupila jako ukázkový sbor na celostátní soutěži Mládež spieva 2018.²⁴⁵ Na podzim 2018 se vydala do italského města Rimini,²⁴⁶ kde získala tři zlaté medaile – v kategorii duchovní hudby, kategorii folk/spirituál, gospel a kategorii dětských sborů, kterou vyhrála s nejvyšším počtem získaných bodů.²⁴⁷ V roce 2019 se dětský sbor Radost Praha společně s Komorním sborem Radost Praha zúčastnily soutěže v Polsku ve Varšavě,²⁴⁸ odkud si dětský sbor přivezl dvě druhá místa,²⁴⁹ přičemž první místa nebyla udělena. Komorní sbor získal, na první zahraniční soutěži ve své historii, v konkurenci osmi dalších sborů v kategorii komorních sborů taktéž druhou cenu. Sbory se také pokusily získat Cenu Romualda Twardowského, podmínkou bylo předvést jeho libovolnou skladbu. Twardowski byl zároveň členem poroty.²⁵⁰

Následující roky byly poznamenány covidovou pandemií, proto nebylo možné podniknout zahraniční zájezd. Covidová pandemie byla pro sborový zpěv velkou zátěží. Sbory byly nuceny na čas přerušit zkoušení, které mělo nahradit on-line setkávání, což samozřejmě nemohlo stačit. Později bylo umožněno setkávat se alespoň po menších skupinách. Zájezdová a soutěžní činnost byla plně obnovena v roce 2022, kdy se Radost opět vydala do belgického Neerpeltu, kde soutěžila ve třech kategoriích, kategorii výběrových dětských sborů do 15 let, kde získala 1. cenu, kategorii výběrových mládežnických sborů do 28 let, kde získala 1. cenu cum laude, a ve volné kategorii, kde také získala 1. cenu cum laude.²⁵¹ V tomto roce se vydal na soutěž i dívčí komorní sbor Vokalion Praha. Sbor se zúčastnil mezinárodní soutěže Bratislava Cantat II., kde se umístil ve zlatém pásmu v kategorii komorních sborů a ve zlatém pásmu v kategorii lidové písně. Díky tomuto umístění se stal absolutním vítězem festivalu a získal Grand Prix. Následovalo vítězství

---

²⁴⁴ HOLEČKOVÁ, Cecilie a PIRNER, Jan: *Radost Praha v řecké Preveze*. Cantus 29, 2018, č. 1, s. 58–59.

²⁴⁵ 49. ročník celoštátnej postupovej súťaže a prehliadky mládežníckych speváckych zborov Mládež spieva 2018.

²⁴⁶ 12th Rimini International Choral Competition.

²⁴⁷ HOLEČKOVÁ, Cecilie a PIRNER, Jan: *Radost Praha na soutěži v Rimini*, Cantus 30, 2019, č. 1, s. 19–20.

²⁴⁸ 14th International Warsaw Choir Festival Varsovia Cantat.

²⁴⁹ Radost soutěžila v kategorii mládežnických sborů a v kategorii dětských sborů.

²⁵⁰ HOLEČKOVÁ, Cecilie a PIRNER, Jan: *Komorní a dětský sbor Radost Praha na soutěži ve Varšavě*, Cantus 31, 2020, č. 2, s. 24–26.

²⁵¹ KARAUSOVÁ, Jana a PIRNER, Jan: *Radost Praha na soutěži v Neerpeltu*, Cantus 33, 2022, č. 2, s. 42–44.

dětského sboru v roce 2023 v Polsku v Sopotech, kde získal dvě zlatá pásma v duchovní a světské kategorii a cenu uměleckého ředitele festivalu. V roce 2024 se sbor zúčastnil soutěže v německém Lindenhofhausenu, kde získal 1. cenu v kategorii lidové písně a dvě absolutní vítězství v kategorii dětských sborů a v kategorii mládežnických sborů.

Z domácích soutěží se sbor v roce 2016 zúčastnil soutěžní přehlídky ve sborovém zpěvu vyhlášené Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy pro školní rok 2018/2019, která se konala v aule FZŠ Umělecká v Holešovicích.²⁵² Zde sbor získal zlaté pásmo a zvláštní cenu poroty za hlasovou kulturu. Této soutěže se zúčastnila také přípravná oddělení Kořata (1. cena) a Písnička (1. cena) a komorní sbor Radost (1. cena). V lednu 2024 se dětský pěvecký sbor Radost Praha stal absolutním vítězem Zlatého oříšku za rok 2023.²⁵³

Radost se zúčastňovala i významných tuzemských festivalů. V listopadu 2014 byl sbor pozván, aby se zúčastnil Jubilejní X. přehlídky dětských pěveckých sborů v Novém Jičíně.²⁵⁴ V roce 2018 vystoupil sbor na koncertě u příležitosti oslav Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře k 50 letům na hudební scéně v O2 Aréně. Radost vystoupila na 67. ročníku festivalu Dvořákova Nelahozeves a také pro Nadaci Jedličkova ústavu. V červnu roku 2019 provedl sbor *Český rok* Jaroslava Krčka společně s dalšími vybranými sbory a souborem Musica Bohemica na samostatných koncertech v rámci festivalů Sborové slavnosti Hradec Králové a Smetanova Litomyšl. V roce 2022 byl sbor pozván na festival Olomouc zpívá u příležitosti 50. výročí Svátků písní Olomouc. V témže roce také znovu koncertoval na Smetanově Litomyšli. V roce 2023 byla Radost pozvána, aby vystoupila na zahajovacím koncertě XXIII. ročníku mezinárodního festivalu Kampanila Mikulov na Zámku v Mikulově, který byl součástí 64. celostátní přehlídky pěveckých sborů dospělých Choralia Mikulov.

Sbor začal postupně získávat více prestižních nabídek ke koncertování nebo ke spolupráci s profesionálními tělesy na významných projektech. Začal spolupracovat s Pražským filharmonickým sborem, který si ho pravidelně zval do svých edukačních koncertů. Radost měla možnost zpívat na oslavách Norské ambasády, na Workshopu a společném koncertě s King's Singers,²⁵⁵ na koncertě v rámci festivalu Dvořákova Praha nebo na koncertě pro

---

²⁵² Dnes Aula Pavla Jurkoviče.

²⁵³ Jedná se o soutěž pro děti nebo dětské kolektivy od 6 do 14 let. Cílem je vyhledávat a všestranně podpořit aktivní, nadané a úspěšné děti z České republiky. První Zlatý oříšek se podařilo zorganizovat v roce 1998. Finále soutěže se každoročně vysílá 1. ledna v České televizi.

²⁵⁴ KOLÁŘ, Jiří: *Jubilejní X. Porta musicae 2014*, Cantus 25, 2014, č. 4, s. 9–14.

²⁵⁵ Šestičlenná mužská vokální skupina z Velké Británie. Vznikla 1. května 1968 a jejími prvními a zakládajícími členy byli sbormistři King's College, která je součástí Cambridgeské univerzity. Odtud také

Arcidiecézní charitu v Obecním domě. V roce 2013 se společně s chlapeckým sborem Pueri gaudentes a Symfonickým orchestrem hlavního města Prahy FOK podílela na provedení Fišerovy *Vánoční* ve Smetanově síni Obecního domu pod vedením Jaroslava Brycha. V roce 2015 se část členek Radosti podílela na provedení kantáty *Carmina burana* Carla Orffa v Obecním domě s Vysokoškolským uměleckým souborem (VUS) a Královským dechovým symfonickým orchestrem Koninklijke Sophia's Vereeniging (dir. Heinz Friesen) z Nizozemska. Velkým zážitkem byla v roce 2017 účast na společném koncertě se Symfonickým orchestrem hl. města Prahy FOK, Pražským filharmonickým sborem a Pueri gaudentes v Obecním domě, kde byla provedena Mahlerova *3. symfonie*, kterou společně sbory uvedly i v roce 2019²⁵⁶ pod taktovkou tehdejšího šéfdirigenta orchestru Pietariho Inkinena.²⁵⁷ Spolupráce se Symfonickým orchestrem hl. města Prahy FOK pokračovala i v roce 2018, kdy společně s chlapeckým sborem Pueri gaudentes a Kühnovým smíšeným sborem provedla v Obecním domě *Stvoření* Josepha Haydna, které řídil hlavní hostující dirigent orchestru Jac van Steen.²⁵⁸ Rok 2020 byl významně poznamenán covidovou pandemií. Vedení sboru bylo nuceno zrušit či odřeknout velké množství naplánovaných akcí a další se nezačaly ani organizovat. Mimořádně absolvoval jen dvě veřejná vystoupení. Ani v první polovině roku 2021 neměl žádné vystoupení, první koncert se uskutečnil až v červnu a na podzim tohoto roku se Radost vrátila ke své koncertní činnosti. Absolvovala dva výchovné koncerty společně s Pražským filharmonickým sborem a vystoupila v Honeggerově *Vánoční kantátě* společně se Symfonickým orchestrem hl. m. Prahy FOK. V roce 2023 se sbor podílel na provedení kantáty *Carmina burana* v Obecním domě v Praze,

---

název King's Singers. Rozsáhlá diskografie The King's Singers přinesla řadu ocenění, včetně dvou cen Grammy, ceny Emmy a místa v inaugurační síni slávy časopisu Gramophone.

²⁵⁶ Brom, Rafael: *Mahlerova hluboká tajemství*, Hudební rozhledy 72, 2019, č. 11, s. 17.

²⁵⁷ Pietari Inkinen (1980), finský houslista a dirigent. Studoval na Hudební akademii v Kolíně nad Rýnem u Zakhara Brona a poté pokračoval ve studiu dirigování na Sibeliově akademii v Helsinkách. V letech 2008–2015 byl druhým hudebním ředitelem New Zealand Symphony Orchestra. Od září 2009 byl hostujícím dirigentem Japan Philharmonic Orchestra a v letech 2013–2023 byl jeho šéfdirigentem. Od sezóny 2015/2016 byl šéfdirigentem Symfonického orchestru hl. m. Prahy FOK. Své působení zde ukončil na konci sezóny 2019/2020. V současné době působí u Deutsche Radio Philharmonie Saarbrücken Kaiserslautern.

²⁵⁸ Jac van Steen (1956), nizozemský dirigent. Narodil se v Eindhovenu, na Brabantské konzervatoři vystudoval dirigování orchestru a chorálu. V současné době vyučuje na hudební fakultě Královské konzervatoře v Haagu. V Nizozemsku dirigoval významné orchestry jako Residentie Orkest v Haagu, Rotterdamskou filharmonii, Nederlands Philharmonisch ad. Od sezóny 2013/2014 působí jako hlavní hostující dirigent Symfonického orchestru hl. m. Prahy FOK, pravidelně hostuje u německých orchestrů, například u Berlínského symfonického orchestru, Filharmonie Bayerische Rundfunk v Mnichově a dalších.

kde vystoupil spolu Českým filharmonickým sborem Brno (sbm. Petr Fiala).²⁵⁹ Na konci listopadu 2023 se konal společný koncert s Kühnovým smíšeným sborem v Českém muzeu hudby. Mezi dosud nejvýznamnější akce poslední doby řadíme koncert v 21. února 2023, kdy sbor vystoupil společně s Pražským filharmonickým sborem (sbm. Lukáš Vasilek), Pražskou komorní filharmonií, Českou filharmonií a Kyjevským symfonickým orchestrem v Rudolfinu,²⁶⁰ kde zaznělo Brittenovo *Válečné requiem*. V listopadu roku 2023 bylo *Válečné requiem* uvedeno v rámci festivalu Prague Sounds ve Vladislavském sále za účasti prezidenta republiky Petra Pavla.²⁶¹ Dne 2. března 2024 vystoupila Radost Praha na slavnostním koncertě u příležitosti dvouletého výročí narození Bedřicha Smetany. Koncert se konal v Obecním domě a vystoupily na něm Pražský pěvecký sbor Smetana, mužský pěvecký sbor Lásky opravdivá, Mužský pěvecký sbor Bohuslava Martinů města Poličky, Pěvecké sdružení moravských učitelů, Akademické pěvecké sdružení Moravan, Pěvecký sbor ČVUT Praha, smíšený komorní sbor Silentium, Pueri gaudentes a Vokalion Praha, dále také Jaroslav Svěcený s klavíristkou Lucií Karlovou a Karlovarský symfonický orchestr. Na koncertě zazněly mužské u ženské sbory Bedřicha Smetany a celý večer zakončila *Česká píseň*, kterou zazpívala všechna zúčastněná tělesa s doprovodem Karlovarského symfonického orchestru pod vedením dirigenta Jana Steyera.²⁶²

Dětský pěvecký sbor Radost Praha také vystupoval i na samostatných koncertech spojených s běžnou činností. Mezi ně samozřejmě patřily vánoční, novoroční nebo závěrečné koncerty, koncerty k narozeninám skladatele Emila Hradeckého²⁶³ v roce 2013 a

---

²⁵⁹ BEZDĚK, Jiří: *FOK a Carmina Burana: Ucelená forma a nosné protihlasy*, Opera plus, 16. 6. 2023, dostupné on-line: <<https://operaplus.cz/fok-a-carmina-burana-ucelena-forma-a-nosne-protihlasy/>> [citováno 4. 7. 2024].

²⁶⁰ HOLCOVÁ, Alžběta: *V Rudolfinu zaznělo Brittenovo Válečné requiem jako prosba o konec války na Ukrajině*, Opera plus, 22. 2. 2023, dostupné on-line: <<https://operaplus.cz/v-rudolfinu-zaznelo-brittenovo-valecne-rekvie-m-jako-prosba-o-konec-valky-na-ukrajine/>> [citováno 4. 7. 2024].

²⁶¹ ŠPALKOVÁ, Gabriela: *Vladislavský sál podtrhl naléhavost Válečného requiemu Benjamina Brittena*, Opera plus, 7. 9. 2023, dostupné on-line: <<https://operaplus.cz/vladislavsky-sal-podtrhl-nalehavost-valecneho-rekvie-m-benjamina-brittena/>> [citováno 4. 7. 2024].

²⁶² Jan Steyer (1982), sbormistr, pedagog, varhaník. Jan Steyer pochází z Liberce, kde navštěvoval přípravná oddělení dětského pěveckého sboru Severáček Liberec. Na Pražské konzervatoři studoval varhany u Jana Kalfuse, později paralelně dirigování u Miriam Němcové, Hynka Farkače a Miroslava Košlera. Poté studoval varhany a dirigování na HAMU. V současné době působí jako sbormistr Pěveckého sboru ČVUT a jako druhý sbormistr Pražského smíšeného sboru. Od roku 2017 vyučuje na PedF UK v oboru sbormistrovství. Dále vizte: PIRNER, Jan: *Jan Steyer*. Český sbormistrovský slovník (1945–2020), 22. 12. 2021, on-line: <<https://www.nsdh.cz/Steyer%20Jan/mistr510.html>> [citováno 9. 7. 2024].

²⁶³ Emil Hradecký (1953), hudební skladatel, vydavatel, pedagog. V současné době vyučuje na ZUŠ Šimáčkova na Praze 7.

2023, nebo koncert v Anežském klášteře z cyklu Pocta tvůrcům věnovaný životnímu jubileu E. Hradeckého a Pavla Jurkoviče, kde Radost vystoupila společně s Pueri gaudentes.

I v této době podnikl sbor několik výměnných zájezdů nejen s českými sbory, avšak doba již takovým akcím nebyla příliš nakloněna. Sbory mají více zajímavých koncertních příležitostí u nás i v zahraničí, a proto je velmi těžké najít čas, kdy takové zájezdy uskutečnit. Školy nabízejí dětem stále více akcí, kterých se chtějí zúčastnit, jako například zahraniční a jazykové pobyty, lyžařské nebo adaptační kurzy a mnoho dalších. Vedení těchto škol, zejména v Praze, mnohdy trvá na tom, aby je žáci absolvovali. I přes to ale navštívila Radost v roce 2013 dětský pěvecký sbor Kvítek Dačice a v březnu 2017 Severáček Liberec při příležitosti vernisáže výstavy Nespatříte hada – Miloslav Kabeláč, Josef Čapek, Jan Skácel, František Hrubín. Do katalogu výstavy děvčata natáčela CD již v roce 2016. V květnu 2017 hostila Radost Praha švýcarský chlapecký sbor Knabenkantorei Basel a o rok později dívčí sbor ze Švédska z Uppsaly.²⁶⁴ V říjnu 2019 byl koncertní sbor Radost Praha hostem u Moravských dětí²⁶⁵ (sbm. Lenka Polášková), s nímž oslavil 45. výročí jejich trvání a připomněl si rovněž touto výměnou dlouholeté přátelské vztahy obou těles společným koncertem na zámku v Holešově.

Tradice komorních sborů pokračovala dál. V roce 2008 vznikl dívčí komorní sbor Puellae, který vedl Vladislav Souček. Sbor ukončil svou činnost v roce 2018. V roce 2015 vznikl souběžně dívčí komorní sbor Radost,²⁶⁶ který dodnes vede Jan Pirner. Dalším sborem, který funguje po boku Radosti Praha, je sbor bývalých členek Trvalky, který vznikl v jubilejním roce 2021, kdy sbor slavil 60. výročí svého založení. Sbor Trvalky vede Vladislav Souček a zkouší jednou měsíčně.

Až do roku 2010 jezdil sbor na letní soustředění do Letařovic, ale z důvodu nevyhovujících podmínek zejména pro děti a jejich rodiče bylo vedení nuceno změnit místo. V letech 2011–2016 jezdil do Orlického Záhoří v Orlických horách, které ovšem postupně přestalo vyhovovat z několika důvodů. Jedním z nich byla nedostačující kapacita ubytování, ale také velká vzdálenost, ze které plynuly vysoké náklady na dopravu. V roce 2017 jela Radost poprvé do chatové osady Ostrý nedaleko Blatné, kde setrvala až do roku 2020, kdy

---

²⁶⁴ Uppsala Cathedral Girl's Choir, sbormistryně Margareta Raab.

²⁶⁵ Holešovský dětský sbor.

²⁶⁶ Od roku 2020 vystupuje pod názvem Vokalion Praha.

tábor přestal kapacitně stačit a od roku 2021 jezdí do tábora Kořen nedaleko Plané u Mariánských Lázní.

V roce 2016 oslavil sbor 55. výročí svého založení. Výroční koncert se konal 22. října 2016 v Rudolfínu a vystoupila zde všechna oddělení sboru včetně sboru bývalých členek a členů.²⁶⁷ Slavnostní koncert k 60. výročí založení sboru byl poznamenán covidovou pandemií, a proto se koncert konal až na konci listopadu 2021 a mimořádně v kostele sv. Šimona a Judy. Na koncertě se představilo přípravné oddělení Písnička, koncertní sbor i sbor bývalých členů.

Závěr

Cílem této práce bylo zmapovat více než šedesátiletou historii dětského pěveckého sboru Radost Praha a představit jeho uměleckého vedení. Touto prací došlo k úplně prvnímu podrobnému zmapování historie sboru. Během zpracovávání dostupných pramenů se postupně ukázalo, že historie sboru je velmi obsáhlá, a proto se některých témat dotýkáme jen okrajově. Větší pozornost by si zasloužil například festival Letenská vonička. Práce se blíže nevěnuje repertoáru sboru nebo letním soustředěním.

Výsledkem mé badatelské činnosti je představení činnosti sboru v jednotlivých obdobích od svého založení v roce 1961 až do roku 2024, zároveň také podrobné představení osobností uměleckého vedení sboru.

Z období mezi lety 1961–1965, které charakterizuje název kapitoly Zakladatelské období sboru, jsme se dozvěděli, za jakých okolností sbor vznikl a jak se postupně vypracoval na celoobvodní sbor, jaké pořádal akce, nebo jakých akcí se zúčastňoval. Sbor pořádal letní soustředění již od roku 1963, od roku 1965 užívá název Radost. V roce 1965 se také poprvé konal výměnný a zahraniční zájezd a se sborem poprvé vystoupila klavíristka Jitka Vránková.

V období mezi lety 1966–1976, jež označuji jako období, kdy je sbor Na cestě k výběrovým sborům, zjišťuji, že sbor byl postupně zván na významné akce, v roce 1976 se konal zájezd na festival do maďarského Komló. Velkou roli na směřování sboru hrálo Součkovovo členství v poradním sboru ÚKVČ, nebo také fakt, že sbor nebyl považován za politicky závadný. V roce 1968 nastoupila k přípravným sborům jako sbormistryně Zdena

---

²⁶⁷ MACKOVÁ, Jaroslava: *Padesát pět let Radosti*, Cantus 27, 2016, č. 4, s. 45–46.

Řezníčková a se sborem začala spolupracovat hlasová pedagožka Věra Grigová. To je důkazem, že sbor byl stále na vyšší úrovni a nebylo možné, aby vedení všech oddělení a k tomu organizační záležitosti zvládla jen jedna osoba. Je také důležité zmínit, že velký podíl na strmém vzestupu sboru měl i sbormistr Čestmír Stašek, který se Součkem spolupracoval, jeho Pražský dětský sbor byl pro Radost velkou inspirací.

Období let 1977–1989 nese označení Mezi nejlepšími, a to hlavně proto, že Radost společně s Pražským dětským sborem získala 1. místo na soutěžním festivalu Svátky písní Olomouc a Zlatou palmu, ale i další přední ocenění nejen na tuzemských, ale i zahraničních soutěžích. V roce 1983 se sbor poprvé dostal na západ do NSR a Belgie, ale také na soutěž do Celje nebo Cantonigròs. Už jen fakt, že se podařilo zorganizovat zájezd na západ nebo do Jugoslávie dokazuje, že sbor byl na dosud nejvyšší úrovni.

Turbulentní 90. léta se odráží i v činnosti sboru. Sbor mohl cestovat napříč evropskými státy bez omezení, mohl se tedy zúčastňovat většího množství zahraničních soutěží nebo podnikat samostatná koncertní turné. Pro děti nejzajímavější bylo bezesporu turné po Kanadě, které se konalo v letech 1994 a 1997. V tomto období zakládá Zdena Součková chlapecký sbor, nejprve jako chlapecké oddělení sboru Radost-Praha, postupně jako samostatný sbor Pueri gaudentes. Sbor Radost mění svého zřizovatele a přechází z DDM pod ZUŠ. Sbor během těchto let natočil nejvíce profilových sborových CD. V roce 1998 odešel Vladislav Souček z pozice ředitele SPŠE v Ječné ulici do důchodu.

Období 1999–2011 bylo plné změn. Ke komornímu sboru Cesmina přišla nová sbormistryně z řad bývalých členek Radosti Andrea Sušilová, která postupně nastoupila k přípravnému oddělení Písnička a po Heleně Lisé později převzala přípravný sbor Kořata. V tomto období došlo k postupnému, ale velmi výraznému odlivu členek ze všech oddělení sboru. Do roku 2006 byla úroveň sboru vysoká, ale poté, co po výročních koncertech v roce 2006 a 2011 odešlo velké množství členek sboru, nastal strmý, ale rychlý pád, který byl nejvíce patrný právě v roce 2011. Tehdy odešla velká skupina převážně nejstarších členek Radosti a v hlavním sboru zůstalo přibližně 20 zpěvaček a v přípravných odděleních dohromady také kolem 20 dětí. Do Sušice odešla sbormistryně přípravných sborů Andrea Sušilová a místo ní přišla k přípravným sborům bývalá sbormistryně dětského pěveckého sboru Svítání Jana Palasová.

Období 2012–2024 se neslo ve znamení personálních změn, soutěžních úspěchů, ale také účinkování na prestižních a významných akcích s profesionálními tělesy. Nejdříve bylo

potřeba oživit sbor, který měl dlouhou tradici, ale z různých důvodů hrozil jeho zánik. Ke sboru přišel nový sbormistr Jan Pirner, klavírista Vladimír Kopáček a hlasová poradkyně Hana Blachutová. Dětský pěvecký sbor zahájil spolupráci s Pražským filharmonickým sborem a začal opět vystupovat na koncertech společně se Symfonickým orchestrem hl. m. Prahy FOK. Na zahraničních soutěžích, kterých se zúčastňoval každý rok, se umisťoval na předních místech, v belgickém Neerpeltu získal opakovaně první místa s pochvalou, z litevského Kaunasu přivezl Grand Prix, z německého Lindenhofu tři první místa, včetně dvou celkových vítězství v kategoriích. Dětský pěvecký sbor Radost Praha se podílel na velkém množství profesionálních projektů ve spolupráci s domácími i světovými dirigenty.

Výsledkem práce je zjištění, že sbor během své historie prošel obdobím vzestupu a úspěchů, stagnace i opětovného vzestupu a dalších úspěchů a nových příležitostí. Celkem se u sboru představilo šest sbormistrů a sbormistryň, tři hlasové poradkyně a tři stálí klavíristé. Není běžné, aby se z běžného školního sboru vypracovalo sborové těleso tak vysoké úrovně, těleso, které získává na zahraničních soutěžích vysoká ocenění a které zvou profesionální interpreti ke spolupráci. V naší zemi se mezi takové sbory vyjma dětského pěveckého sboru Radost Praha řadí například dětský pěvecký sbor Severáček Liberec, Jitro Hradec Králové či Motýli Šumperk.

Seznam použitých informačních zdrojů

I. PRAMENY

Poznámka: Všechny prameny jsou uloženy v době psaní této práce v kanceláři sborů, Základní umělecká škola, Šimáčkova 1452/16, Praha 7.

- [Kronika dětského pěveckého sboru Radost Praha] 1970–1986. Konvolut recenzí, článků a programů, červená koženková vazba, 19 × 28 cm, nestránkováno.
- [Materiály Rostislava Havlíčka k práci sboru Radost Praha] 1983–1995. Konvolut recenzí, programů, pokynů na zájezdy, dopisů, červené archivářské desky z papíru a plátna se zlatým znakem Škoda spojené černými tkalouny, 24 × 33 cm, nestránkováno. V pravém horním rohu na líci desek je bílá papírová nálepka „Havlíček“, uprostřed je nálepka s vytištěným nečitelným nápisem „ŠKODA [...] SOUSTROJÍ“, která je přelepená štítkem s nápisem modrým inkoustem „RADOST 1983÷90, 1983 / Kanada 94 / Anglie 94 / Různé 90÷95 / Noviny cizojazyčné“.
- [Materiály k organizaci školního roku a zahraničních zájezdů] 1965–1994. Konvolut seznamů členů, cestovních dispozic, pokynů, dopisů, béžové archivářské desky z papíru spojené černými tkalouny, 21,5 × 30 cm, nestránkováno.
- [Materiály k organizaci letních pracovních soustředění] 1983–1987. Konvolut seznamů, pokynů a přihlášek na letní pracovní soustředění, hnědé přešpánové desky, 23,5 × 31 cm, nestránkováno. V pravém horním rohu na líci desek je bílá papírová nálepka „TÁBORY–85/ 86/ Bakov, Ploskovice 87/ Letařovice“.
- [Materiály k organizaci výročních koncertů] 1981 a 1986. Konvolut dopisů, seznamů a pokynů, zelené papírové desky, 22 × 30 cm, nestránkováno. V horní části desek je tužkou napsáno „Oslavy 20 let sboru / Oslavy 25 let“.
- [Deník z cesty do Cantonigròs] 1989. Konvolut cestovních dispozic, seznamů členů zájezdu a podrobný deník z cesty do Cantonigròs, tmavě červené kroužkové desky, 22,5 × 30,5 cm, nestránkováno. V levém horním rohu na rubu desek je samolepka s nápisem „Rodez / Un Art de Ville.“ a v levém dolním rohu je samolepka s nápisem „A.S.C. ROUFFACH a erbem, ve kterém je vyobrazena žena s Jezulátkem“.

II. LITERATURA

1. Slovníková hesla

- HANÁK, Jan: *Souček, Vladislav*, Český hudební slovník osob a institucí, 6. 3. 2006, on-line: <https://slovník.ceskyhudebnislovník.cz/component/mdictionary/?task=record.record_detail&id=1001088> [citováno 26. 1. 2024].
- KOLÁŘ, Jiří: *Pirner, Jan*, Český sbormistrovský slovník (1945–2020), 22. 12. 2021, on-line: <<https://nsdb.cz/Pirner%20Jan/mistr158.html>> [citováno 4. 7. 2024].
- MACKOVÁ, Jaroslava: *Radost Praha*, Český sbormistrovský slovník (1945–2020), [2021], on-line: <<https://nsdb.cz/Radost%20Praha/sbor107.html>> [citováno 4. 7. 2024].
- PIRNER, Jan: *Danko, Nelly*. Český hudební slovník, 7. 10. 2011, on-line: <https://slovník.ceskyhudebnislovník.cz/component/mdictionary/?task=record.record_detail&id=1004045> [citováno 2. 6. 2024].
- PIRNER, Jan: *Džuneva, Markéta*, Český sbormistrovský slovník (1945–2020), 22. 12. 2021, on-line: <<https://nsdb.cz/D%C5%BEuneva%20Mark%C3%A9ta/mistr346.html>> [citováno 4. 7. 2024].
- PIRNER, Jan: *Jan Steyer*. Český sbormistrovský slovník (1945–2020), 22. 12. 2021, on-line: <<https://www.nsdb.cz/Steyer%20Jan/mistr510.html>> [citováno 9. 7. 2024].
- PIRNER, Jan: *Jan Zapletal*. Český sbormistrovský slovník (1945–2020), 23. 11. 2022, on-line: <<https://www.nsdb.cz/Zapletal%20Jan/mistr329.html>> [citováno 9. 7. 2024].
- PIRNER, Jan: *Palasová, Jana*, Český sbormistrovský slovník (1945–2020), 22. 12. 2021, on-line: <<https://nsdb.cz/Palasov%C3%A1%20Jana/mistr161.html>> [citováno 4. 7. 2024].
- PIRNER, Jan: *Pirner, Jan 2)*. Český hudební slovník, 3. 6. 2020, on-line: <https://slovník.ceskyhudebnislovník.cz/component/mdictionary/?task=record.record_print&tmpl=component&id=1004512> [citováno 2. 6. 2024].
- PIRNER, Jan: *Souček, Vladislav*, Český sbormistrovský slovník (1945–2020),

22. 12. 2021, on-line:
<<https://nsdb.cz/Sou%C4%8Dek%20Vladislav/mistr159.html>>
[citováno 4. 7. 2024].
- PIRNER, Jan: *Součková, Zdena*, Český sborníkový slovník (1945–2020), 22. 12. 2021, on-line:
<<https://nsdb.cz/Sou%C4%8Dkov%C3%A1%20Zdena/mistr160.html>>
[citováno 4. 7. 2024].
  - PIRNER, Jan: *Společnost Pavla Jurkoviče*. Český hudební slovník, 30. 10. 2019, on-line:
<https://slovník.ceskyhudebnislovník.cz/component/mdictionary/?task=record.record_detail&id=1004454> [citováno 20. 5. 2024]
  - PIRNEROVÁ, Cecilie: *Lisá, Helena*, Český sborníkový slovník (1945–2020), 8. 12. 2022, on-line: <<https://nsdb.cz/Lis%C3%A1%20Helena/mistr298.html>>
[citováno 4. 7. 2024].
  - PIRNEROVÁ, Cecilie: *Sušilová, Andrea*, Český sborníkový slovník (1945–2020), 1. 12. 2022, on-line:
<<https://nsdb.cz/Su%C5%A1ilov%C3%A1%20Andrea/mistr162.html>>
[citováno 4. 7. 2024].
  - POLÁČEK, Radek: *Součková, Zdeňka*, Český hudební slovník osob a institucí, 27. 9. 2011, on-line:
<https://slovník.ceskyhudebnislovník.cz/component/mdictionary/?task=record.record_detail&id=1408> [citováno 26. 1. 2024].
  - RICHTROVÁ, Tereza: *Radost-Praha*, Český hudební slovník osob a institucí, 2. 7. 2008, dostupné on-line:
<https://slovník.ceskyhudebnislovník.cz/component/mdictionary/?task=record.record_detail&id=1002894> [citováno 26. 1. 2024].
  - SEDLÁČKOVÁ, Simona: *Pirner, Jan I*), Český hudební slovník osob a institucí, 27. 4. 2020, on-line:
<https://slovník.ceskyhudebnislovník.cz/component/mdictionary/?task=record.record_detail&id=1004111> [citováno 26. 1. 2024].

2. Kapitoly a zmínky v knihách, studie a stati, brožury

- *10 let souboru Radost*, Praha: b. n., 1971.
- *20 let Jirkovské soutěže dětské sborové tvorby. 1962–1982*, Jirkov: Klub pracujících v Jirkově, 1982, s. 16–17, 20–21, 22–23.
- *50 let Sušického dětského sboru*, [Sušice: Sdružení přátel Sušického dětského sboru], 2019, s. 8, 14, 48, 178, 179, 185, 191, 205, 220, 223.
- *50 let Tachovského dětského sboru*, Tachov: Tachovský dětský sbor, 2023, s. 10, 12, 19, 35, 37.
- *Jizerka aneb cesta za poselstvím hudby. Almanach k 50. výročí založení dětského a mládežnického pěveckého sboru ze Semil*, Semily: Muzeum a Pojizerská galerie 2015, s. 18, 26, 34.
- MOTÝL, Tomáš: *Procházka zahradou. Obrázky a povídky z historie Šumperského dětského sboru. 1. díl, od první zkoušky do celostátní soutěže v Havířově*, Šumperk: Kruh přátel Šumperského dětského sboru, 2022, s. 60–66.
- PIRNER, Jan: *Ptačí koncert – krajská postupová přehlídka školních dětských pěveckých sborů pro hlavní město Prahu a Středočeský kraj. Sonda do největší tuzemské sborové akce po roce 1990*, in: *Teorie a praxe hudební výchovy VIII. Sborník příspěvků z konference studentů doktorandských studií a pedagogů hudebního vzdělávání v zemích V4 v roce 2023 v Praze*, Praha: Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy 2024, s. 121–126.
- STAŠEK, Čestmír: *Paměti*, Praha: Nové město 2010, s. 65.

3. Rozhovory a medailony

- -AUD- a Šmídová, H.: *Čestní občané Prahy 7*, Hobuleť 14, únor 2005, č. 3, s. 1, 3.
- BOROVIČKOVÁ, Radka – SOUČKOVÁ, Zdena: *Když je mi smutno, mohu si zazpívat*, *Vlasta* 48, 23. 6. 1994, č. 27, s. [3].
- KOUŠKOVÁ, Irena – PIRNER, Jan: *Jan Pirner: Letošní Choralia magna je náš splněný sen*, *Místní kultura*, 29. 5. 2024, on-line: <<https://mistnikultura.cz/jan-pirner-letosni-choralia-magna-je-nas-splneny-sen>> [citováno 29. 5. 2024].
- KRAUSOVÁ, Marie – SOUČEK, Vladislav: *Povídání o zpívání*, *Vlasta* 40, 7. 4. 1986, č. 15, s. 19.

- PIRNER, Jan – Souček, Vladislav: *Ve sboru se děti učí pracovat nesobecky*, Cantus 28, léto 2017, č. 2, s. 12–15.
- PIRNER, Jan: *Vladislav Souček (* 17. 4. 1937)*, Hudební rozhledy, 23. 5. 2017, on-line: <<https://www.hudebnirozhledy.cz/2017/05/23/vladislav-soucek/>> [citováno 23. 5. 2024].
- SOUČEK, Vladislav – SOUČKOVÁ, Zdena – JEDLIČKOVÁ, Marta: *How many forms does Joy have?*, Czechoslovak Life, srpen 1992, č. 8, s. 26–28.
- SOUČEK, Vladislav – ŠINDELÁŘ, Miloš: *Rozhovor o Radosti. S Vladislavem Součkem o dětském pěveckém sboru*, Metro, 11. 12. 1998, s. 8.
- SOUČKOVÁ, Zdena – SOUČEK, Vladislav – GRIGOVÁ, Věra – TVRZNÍK, Jiří: *Kamarádi z Radosti aneb Zpívání ve mlýně. Dětský pěvecký sbor Radost koncertuje a reprezentuje*, Mladá fronta 42, 16. 9. 1986, s. 4.
- SOUČKOVÁ, Zdena – SOUČEK, Vladislav – TŮMOVÁ, Kateřina: *S radostí do světa hudby*, Harmonie 14, 2006, č. 5, s. 24–26.
- TREŠLOVÁ, Olga – SOUČEK, Vladislav – SOUČKOVÁ, Zdena: *Radost slaví jubileum*, Hobuleť, červen 1996.
- VÁCLAVOVIC, Stanislav Josef (sest.): *Čestní občané Prahy 7*, Praha: Městská část Praha 7, 2012, s. 56–57, 58–59.
- *Zpívání s Radostí*, Metro, 11. 12. 1998, s. [1].

4. Články, recenze a zprávy

- -kli- [= KLIMEŠ]: *Přípravy „Svátků písní“ v plném proudu*, Stráž lidu 73, 27. 6. 1978, č. 73, s. 4.
- -kli- [= KLIMEŠ]: *Přípravy Svátků písní*, Stráž lidu 60, 5. 8. 1980, č. 91, s. 4.
- -mah- [= ?]: *Svátky písní Olomouc '82. Před 11. ročníkem festivalu dětských pěveckých sborů*, Stráž lidu 62, 3. 8. 1982, č. 91, s. 4.
- -mish- [= ?]: *Třetí adventní koncert*, Řepská sedmnáctka 21, leden 2015, s. 6.
- *[DĚTSKÝ PĚVECKÝ SBOR RADOST-PRAHA po vedením...]*, Hudební rozhledy 48, 7. 9. 1995, č. 10, s. 31.
- *[DĚTSKÝ PĚVECKÝ SBOR RADOST-PRAHA se vrátil s první cenou z mezinárodní soutěže v Neerpeltu...]*, Hudební rozhledy 53, 2000, č. 7, s. 41.

- [DĚTSKÝ PĚVECKÝ SOUBOR RADOST z Prahy 7...], Hudební rozhledy, 10. 7. 1986, č. 9, s. 402.
- [NOVOROČNÍ FONTÁNA...], Večerník – Praha 3, 28. 12. 1993, č. 252, s. 10.
- [S TRADIČNÍM PRŮVODNÍM SLOVEM dr. Františka Šauera...], Hudební rozhledy, 7. 7. 1982, č. 9, s. 415.
- [Svatováclavské slavnosti. Pátek 22. září 2000...], Hospodářské noviny 44, 12. 9. 2000, č. 177, s. 17.
- [Z KONCERTNÍHO ZÁJEZDU V DÁNSKU...], Hudební rozhledy 51, 1998, č. 5, s. 35.
- 3. ročník skladatelské soutěže pro dětské sbory, Cantus, 1996, č. 1, s. 22–23.
- 40 let s Radostí, Hudební rozhledy 54, 2001, č. 11, s. 20–22.
- BEZDĚK, Jiří: FOK a Carmina Burana: Ucelená forma a nosné protihlasy, Opera plus, 16. 6. 2023, on-line: <<https://operaplus.cz/fok-a-carmina-burana-ucelena-forma-a-nosne-protihlasy/>> [citováno 4. 7. 2024].
- BROM, Rafael: Mahlerova hluboká tajemství, Hudební rozhledy 72, 2019, č. 11, s. 17.
- BROM, Rafael: Přehledka koncertního umění 2013. Sborové nadělení, Hudební rozhledy 66, 2013, č. 6, s. 9.
- Donohraní – zpíváme společně, Cantus 30, podzim 2019, č. 3, s. 32–34.
- DOUŠA, Eduard: Pocta Pavlu Jurkovičovi, Hudební rozhledy 56, 2003, č. 11–12, s. 24.
- FRANZE, Martin – PIRNER, Jan: Festival Kampanila v Mikulově, Cantus 26, 2015, č. 3, s. 25–26.
- HOLCOVÁ, Alžběta: V Rudolfinu zaznělo Brittenovo Válečné rekviem jako prosba o konec války na Ukrajině, Opera plus, 22. 2. 2023, on-line: <<https://operaplus.cz/v-rudolfinu-zaznelo-brittenovo-valecne-rekviem-jako-prosba-o-konec-valky-na-ukrajine/>> [citováno 4. 7. 2024].
- HOLEČKOVÁ, Antonie – PIRNER, Jan: Radost Praha absolutním vítězem Kaunas Cantat v Litvě, Cantus 27, 2016, č. 2, s. 47.
- HOLEČKOVÁ, Cecilie – PIRNER, Jan: Radost Praha na soutěži v Rimini, Cantus 30, jaro 2019, č. 1, s. 19–20.

- HOLEČKOVÁ, Cecilie – PIRNER, Jan: *Radost Praha v řecké Preveze*, Cantus 29, jaro 2018, č. 1, s. 58–59.
- HOLEČKOVÁ, Cecilie a PIRNER, Jan: *Komorní a dětský sbor Radost Praha na soutěži ve Varšavě*, Cantus 31, 2020, č. 2, s. 24–26.
- JANICKI, Klára: *Půl století radosti z hudby*, Hobuleť, říjen 2016, č. 10, s. 25.
- *Jarní koncert dětských sborů*, Průboj, 27. 4. 1979, s. 5.
- Jm [= ?]: *Svátky písní Olomouc '82*, Hudební rozhledy, 14. 10. 1982, č. 12, s. 547–548.
- *K oslavě míru a přátelství. Svátky písní Olomouc '78*, Estetická výchova 19, březen 1979, č. 7, s. 178–179.
- KARAUSOVÁ, Jana – PIRNER, Jan: *Radost Praha na soutěži v Neerpeltu*, Cantus 33, léto 2022, č. 2, s. 42–44.
- KARAUSOVÁ, Jana – PIRNER, Jan: *Radost Praha na soutěži v Sopotech*, Cantus 34, podzim 2023, č. 3, s. 52–53.
- KLIMEŠ, Miroslav: *Olomouc bude znít dětským zpěvem*, Stráž lidu 53, 31. 7. 1973, č. 88, s. [5].
- KOFROŇ, Petr: *Titán a skřítkové*, Hudební rozhledy 46, 1993, č. 8, s. 351.
- KOLÁŘ, Jiří – MACKOVÁ, Jaroslava: *XII. Letenská vonička*, Cantus, 1996, č. 2, s. 28–29.
- KOLÁŘ, Jiří: *Desáté Pražské dny sborového zpěvu*, Cantus, 1996, č. 4, s. 21–22.
- KOLÁŘ, Jiří: *Gratulační koncert k životnímu jubileu sbormistra Vladislava Součka*, Hudební rozhledy 60, červen 2007, č. 6, s. 15–16.
- KOLÁŘ, Jiří: *Chorus camera '96 – Rychnov nad Kněžnou*, Cantus, 1996, č. 3, s. 21.
- KOLÁŘ, Jiří: *Jubilejní X. Porta musicae 2014*, Cantus 25, 2014, č. 4, s. 9–14.
- KOLÁŘ, Jiří: *Slavnostní koncert k 55. výročí založení dětského pěveckého sboru Radost Praha* (Hudební rozhledy 69, prosinec 2016, č. 12, s. 19–20).
- KOLÁŘ, Jiří: *Svátky písní Olomouc 82*, Estetická výchova 23, duben 1983, č. 8, s. 206–208.
- KRÁLÍK, Jan: *Radost a Bambini di Praga*, Cantus, 1996, č. 3, s. 65.
- *Letenská vonička 1996. Program 17. [!] ročníku nesoutěžního festivalu, Praha, 19.–20. 4. 1996*, Cantus, 1996, č. 1, s. 23–24.

- *Letenská vonička 1997*, Cantus, 1996, č. 2, s. 31.
- *Letenská vonička 2000*, Cantus, 2000, č. 1, s. 28.
- MACKOVÁ, Jaroslava: *Padesát let s Radostí*, Cantus 22, 2011, č. 3, s. 44–45.
- MACKOVÁ, Jaroslava: *Padesát pět let Radosti. Zhodnocení úspěšné historie sboru a reportáž z koncertu*, Cantus 27, podzim 2016, č. 4, s. 45–46.
- MACKOVÁ, Jaroslava: *Vzpomínka na Pavla Jurkoviče*, Cantus 27, jaro 2016, č. 1, s. 38.
- MAÝROVÁ, Kateřina: *Soudobá sborová tvorba*, Hudební rozhledy, 12. 12. 1984, č. 2, s. 59–60.
- *Naši hosté se představují*, Stráž lidu 53, 18. 9. 1973, č. 110, s. 4.
- *Ocenění Zastupitelstva Městské části Praha 7*, Hobulet, prosinec 2016, č. 12, s. 25.
- *Patnáctá Vonička*, Cantus 10, 1999, č. 2, s. 27–28.
- PECHÁČEK, Stanislav: *Jubilejní Vonička*, Hudební rozhledy 52, 1999, č. 6, s. 21.
- PINCOVÁ, Kateřina: *Haydnovo Stvoření v Obecním domě pod taktovkou Jaca van Steena*, Opera plus, 13. 12. 2018, on-line: <<https://operaplus.cz/haydnovo-stvoreni-v-obecni-dome-pod-taktovkou-jac-van-steena/>> [citováno 7. 7. 2024].
- PIRNER, Jan: *Radost Praha třetí v Tours*, Cantus 23, 2012, č. 4, s. 23.
- PIRNER, Jan: *Radost v Montreux*, Cantus 26, léto 2015, č. 2, s. 52–53.
- PIRNER, Jan: *Společnost Pavla Jurkoviče. Rok a půl práce pro hudební pedagogiku a sborový zpěv*, Cantus 29, jaro 2018, č. 1, s. 41–42.
- PIRNER, Jan: *Úspěšné české sbory v Neerpeltu*, Cantus 25, 2014, č. 2–3, s. 36.
- PIRNEROVÁ, Cecilie: *Dívčí komorní sbor Vokalion Praha vítězem Bratislava Cantat II.*, Cantus 33, zima 2022, č. 4, s. 30–32.
- POLÁČKOVÁ, Milena: *Radost slavila čtyřicáté páté výročí*, Cantus 17, 2006, č. 4, s. 49.
- POLÁČKOVÁ, Milena: *Sbor Radost-Praha v Holandsku*, Hudební rozhledy 58, 2005, č. 12, s. 30–31.
- REITTEREROVÁ, Vlasta: *Svatováclavské slavnosti po deváté*, Hudební rozhledy, 2000, č. 11, s. 7–8.
- SEMAŇÁKOVÁ, Dominika: *Nejstaršia prehliadka speváckych zborov pozná svojich víťazov*, Cantus 29, léto 2018, č. 2, s. 24–25.

- sch [= ?]: *Quebec čeká*, Večerník – Praha 4, 7. 7. 1994, č. 131, s. 4.
- SILNÁ, Barbora: *Na pěveckém soustředění není děti slyšet fandit*, Právo (Ústecký a Liberecký kraj), 30. 7. 2004, s. 11.
- SKÁLA, Pavel: *Novinková středa SČSKU*, Hudební rozhledy 35, 9. 11. 1981, č. 1, s. 16.
- SLAVÍKOVÁ, Jitka: *[Milou tečku za XXX. Jihlavou...]*, Hudební rozhledy 41, 1988, č. 3, s. 119.
- SLOVENČÍKOVÁ, Jana: *Moravské děti v Holešově zpívají již 45 let*, Cantus 30, zima 2019, č. 4, s. 19–20.
- SMOLKA, Jaroslav: *Kopelentovo oratorium o sv. Anežce*, Hudební rozhledy, 2001, č. 4, s. 7–8.
- SOUČEK, Vladislav: *Radost v Celji*. Cantus [8], 1997, č. 3, s. 48-49.
- STAŠEK, Čestmír: *Soutěž 90 000 sborů s 6 000 000 zpěváky*, Cantus [4], 1993, č. 4, s. 16–17.
- STAŠEK, Čestmír: *Z vokálních festivalů v Pardubicích a Jihlavě*, Estetický výchova, duben 1977, č. 8, s. 206–207.
- ŠPALKOVÁ, Gabriela: *Vladislavský sál podtrhl naléhavost Válečného rekviem Benjamina Brittena*, Opera plus, 7. 9. 2023, on-line: <https://operaplus.cz/vladislavsky-sal-podtrhl-nalehavost-valecneho-rekviem-benjamina-brittena/> [citováno 4. 7. 2024].
- ŠTÍBROVÁ, Ivana: *Novoroční koncert DPS Radost Praha*, Cantus 16, 2005, č. 1, s. 83–84.
- *Unie zpívá Patrickovi*, Lidové noviny 4, 20. 2. 1991, č. 43, s. 16.
- *Úspěchy našich amatérů v zahraničí*, Estetická výchova 17, březen 1977, č. 7, s. 185.
- VANĚK, Jan J.: *Radosti s radostí*, Vlasta, 7. 5. 1995, s. 14.
- Vp [= ?]: *Radost vánočně*, Večerní Praha, 22. 12. 1988, s. 4.
- *Výroční ceny Unie českých pěveckých sborů 2016. Portréty dalších oceněných tvůrců a těles*, Cantus 28, léto 2017, č. 2, s. 10–11.
- *Výsledky 2. skladatelské soutěže Letenské voničky 1996*, Cantus, 1996, č. 1, s. 22.
- *Zastupují Československo*, Stráž lidu 69, 4. 7. 1989, č. 77, s. 4.
- ZS (= ?): *Písně přátelství*, Hudební rozhledy, 10. 9. 1977, č. 10, s. 440–441.

5. Kvalifikační práce

- HAMŽUKOVÁ, Pavla: *Kinderchöre in Tschechien*, Passau: Universität Passau, Musikpädagogik 1998, diplomová práce, s. 96–99.
- HEŘMANOVÁ, Lenka: *Rozvoj pěveckých dovedností v dětském pěveckém sboru na I. stupni základních škol*, Praha: Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta, Katedra hudební výchovy 2006, diplomová práce, s. 75–76.
- MALCOVÁ, Kateřina: *Činnost pěveckých sborů při ZUŠ se zaměřením na sbor Pražská kantiléna*, Praha: Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta, Katedra hudební výchovy, 2015, bakalářská práce, s. 33–37.

Seznam příloh

Příloha I. – Zahraniční zájezdy (1965–2024)

Příloha II. – Mezinárodní soutěžní úspěchy (1979–2024)

Příloha III. – Letní pracovní soustředění (1963–2024)

Příloha IV. – Diskografie (1985–2024)

Příloha V. – Premiérované skladby (1973–2016)

Příloha VI. – Obrazová příloha

Příloha I. – Zahraniční zájezdy (1965–2024)

Poznámka: Tento seznam vznikl na základě komparace nekompletních tištěných materiálů ze zájezdů, vzpomínek členů i vedení sboru, kritickou komparací fotografií a ústních výpovědí. Můžeme konstatovat, že je v něm zachycena drtivá většina zahraničních výjezdů, chybí pouze jednotky blíže neurčených zájezdů. Tento seznam bude první důležitou pomůckou pro další badatele k tématu.

LEGENDA

**DATUM KONÁNÍ
ZÁJEZDU**

STÁT
(NAVŠTÍVENÁ NEJDŮLEŽITĚJŠÍ MĚSTA)
NÁZEV FESTIVALU ČI SOUTĚŽE

1) 5. – 10. V. 1965	Německá demokratická republika (Dresden, Leipzig)
2) 26. V. – 2. VI. 1976	Maďarsko (Komló) <i>III. Kodály Zoltán gyermekkórus találkozó Komló</i>
3) 30. IX. – 3. X. 1976	Německá demokratická republika (Zwickau) <i>Výměnný zájezd s Pionierchor August Bebel</i>
4) 3. – 10. X. 1978	Jugoslávie (Bělehrad, Niš) <i>Mezinárodní pěvecký festival Radost Evrope</i>
5) 31. V. – 8. VI. 1979	Jugoslávie (Celje, Terst) <i>XIII. Mladinski pevski festival Celje</i>
6) 4. X. – 7. X. 1980	Německá demokratická republika (Zwickau)
7) 4. – 9. V. 1983	Německá demokratická republika (Halle an der Saale)

- 8) 22. X. – 4. XI. 1983 **Spolková republika Německo, Belgie**
(Oberhausen, Duisburg, Freckenhorst, Zonhoven, Neustadt an der Aisch, Brusel, Sint-Truiden)
- 9) 13. – 23. VIII. 1984 **Polsko**
(Gdaňsk)
VII International Choral Meeting Gdaňsk 1984
- 10) 19. – 22. IX. 1985 **Německá demokratická republika**
(Drážďany)
- 11) 27. IV. – 10. V. 1986 **Spolková republika Německo, Belgie**
(Duisburg, Neerpelt, Zonhoven, Brusel)
34ste Europees Muziekfestival voor de Jeugd Neerpelt
- 12) 29. VI. – 17. VII. 1986 **Maďarsko, Jugoslávie, Řecko**
(Komló, Skopje, Soluň, Beroia, Konitsu, Preveza, Megalopolis, Eleusis, Atény, Thermopyly)
Festival Preveza
- 13) 11. – 16. VII. 1987 **Německá demokratická republika**
(Neustadt an der Aisch)
Neustadtské hudební slavnosti
- 14) 4. – 9. V. 1988 **Německá demokratická republika**
(Halle an der Saale)
Festival dětských pěveckých sborů
- 15) 9. – 22. VII. 1988 **Maďarsko, Jugoslávie, Řecko**
(Komárno, Budapešť, Bělehrad, Preveza, Thesaloniki, Thermopyly, Delfy)
Festival Preveza
- 16) 16. – 28. VII. 1989 **Spolková republika Německo, Francie, Španělsko**
(Carcassone, Cantonigròs, Avignon, Neustadt an der Aisch)
VII Festival Internacional de Música de Cantonigròs
- 17) 25. IX. – 8. X. 1989 **Itálie**
(Salzburg, Benátky, Pisa, Florencie, Řím, Pescara)
Incontri Polifonici Pescara 89, XI Edizione

- 18) 11. – 26. VIII. 1990 **Spolková republika Německo, Francie**
(Harburg, Marmoutier, Saint-Germain-en-Laye,
Courcelles, Tulle, Sigean, Saulce sur Rhône, Gevrey-
Chambertin, Audincourt, Bad Krotzingen, Erbach)
- 19) 7. VII. 1991 **Německo**
(Neustadt an der Aisch)
- 20) 1. – 11. II. 1992 **Německo, Francie**
(Nantes, Mont-Saint-Michel, St. Luce)
Festival Nantes
- 21) 7. – 12. V. 1992 **Rakousko, Švýcarsko**
(Erbach, Solothurn, Grabs)
Koncertní turné
- 22) 30. VI. – 18. VII. 1992 **Anglie**
(Kontich, Llangollen, Manchester, Lancaster)
Llangollen International Musical Eisteddfod
- 23) 9. II. 1993 **Francie**
(Savenay, Nantes)
Festival Nantes
- 24) 6. – 9. V. 1993 **Německo**
(Halle an der Saale, Limburg an der Lahn,
Lindenholzhausen, Horbach)
Harmonie Festival 1993, Lindenholzhausen
- 25) 7. – 22. VII. 1994 **Kanada**
(Sainte-Geneviève-de-Pierrefonds)
Koncertní turné
- 26) 7. – 17. X. 1994 **Anglie**
(Stratford-upon-Avon, Hythe, Chichester, Salisbury,
Oxford)
- 27) III. 1994 **Španělsko**
(Leon, Ponferrada, Madrid)

- 28) VIII. 1995 **Španělsko**
 (Llívia, Torroella de Montgrí, El Vendrell)
15è festival international de música Pau Casals; VII Cielo Internatinal de Musica 1994
Koncertní turné
- 29) 1995 **Německo**
 (Rothenburg ob der Tauber)
- 30) XII. 1995 **Španělsko, Portugalsko**
 (Ourense)
- 31) 29. V. – 1. VI. 1997 **Slovinsko**
 (Celje)
22. Mednarodni mladinski pevski festival Celje
- 32) X. 1997 **Kanada**
 (Toronto, Ottawa, Montreal)
- 33) 1998 **Rusko**
 (Petrohrad)
Výměnný zájezd
- 34) 1998 **Dánsko**
 (Naestved, Kodaň)
- 35) 1999 **Španělsko**
 (Barcelona, Pontevedra, Leon, Orense, Lugo, El Ferrol, Madrid)
- 36) 28. IV. – 1. V. 2000 **Belgie**
 (Zonhoven, Neerpelt)
48ste Europees Muziekfestival voor de Jeugd Neerpelt
- 37) 2000 **Španělsko**
 (Cantonigròs)
Festival Internacional de Música de Cantonigròs
- 38) 25. VIII. – 1. IX. 2000 **Švýcarsko**
 (Basel, Luzern)
- 39) V. 2001 **Německo**
 (Ulm, Reutlingen, Stuttgart)

- 40) 31. V. – 3. VI. 2002 **Německo**
(Neustadt an der Aisch, Höchstadt)
- 41) XII. 2002 **Španělsko, Portugalsko**
(Begoña)
- 42) 1. – 4. V. 2003 **Německo**
(Gotha, Tabarz)
- 43) 13. – 22. VI. 2003 **Slovensko**
(Vranov nad Topľou)
XVI. Vranovské zborové slávnosti
- 44) 17. – 20. VII. 2003 **Německo**
(Neustadt an der Aisch, Höchstadt)
- 45) 26. XI. – 4. XII. 2003 **Řecko, Itálie**
(Kefalonie, Loreto, Ancona, Athény, Olympia)
Koncertní turné
- 46) 23. – 27. VI. 2004 **Německo**
(Höchstadt, Neustadt an der Aisch, Heilsbronn)
Koncertní turné
- 47) 23. – 29. IX. 2004 **Anglie**
(Zonhoven, Loppersum, Rochester, Nutfield)
Koncertní turné
- 48) 7. – 11. IV. 2005 **Slovinsko**
(Celje)
26. Mednarodni mladinski pevski festival Celje
- 49) 5. – 9. V. 2005 **Německo**
(Limburg an der Lahn, Lindenholzhausen)
Harmonie Festival 2005, Lindenholzhausen
- 50) 24. IX. – 2. X. 2005 **Holandsko, Německo**
(Groningen, Hinte, Delftzijl, Zuidwolde, Roden,
Veenhuizen, Loppersum)
Koncertní turné

- 51) 19. – 22. IV. 2007   **Slovensko**
 (Bratislava)
I. medzinárodný festival speváckych zborov Slovakia cantat 2007
- 52) 3. – 13. V. 2007   **Španělsko**
 (Remeš, Gijón, Avilés)
IV Festival Coral International Asturias Joven 2007
- 53) 17. – 20. IV. 2008   **Německo**
 (Neustadt an der Aisch, Rothenburg ob der Tauber)
- 54) 20. – 26. V. 2008   **Polsko**
 (Štětín, Gdaňsk, Sopot)
IV Międzynarodowy Festiwal Chóralny MUNDUS CANTAT Sopot 2008
- 55) 22. – 30. VI. 2009   **Řecko**
 (San Marino, Soluň, Meteora, Karpenisi)
13th International Choir Festival of Karpenisi, 7th International Choir Competition
- 56) 9. – 13. IX. 2009   **Německo**
 (Wolfenbüttel)
Eurotreff 2009 – Atelier Kinderchor
- 57) 24. – 29. V. 2012   **Francie**
 (Tours)
41st Florilège Vocal de Tours
- 58) 30. IV. – 5. V. 2014   **Belgie**
 (Köln am Rhein, Aachen, Neerpelt, Bokrijk)
62ste Europees Muziekfestival voor de Jeugd Neerpelt
- 59) 7. IV. – 14. IV. 2015   **Švýcarsko**
 (Montreux, Vevey)
51e Montreux Choral Festival
- 60) 10. – 16. V. 2016   **Litva**
 (Kraków, Wieliczka, Kaunas)
6th Kaunas Cantat

- 61) 9. – 11. XII. 2016**   **Německo**
 (Mnichov)
Koncertní zájezd
- 62) 3. – 12. VII. 2017**   **Řecko**
 (Preveza)
35th International Choral Festival of Preveza and the 23rd International Choral Competition
- 63) 9. – 12. V. 2018**   **Slovensko**
 (Rimavská Sobota)
49. ročník celoštátnej postupovej súťaže a prehliadky mládežníckych speváckych zborov Mládež spieva 2018
- 64) 16. – 24. IX. 2018**   **Itálie**
 (San Marino, Rimini)
12th Rimini International Choral Competition
- 65) 13. – 18. XI. 2019**   **Polsko**
 (Varšava)
14th International Warsaw Choir Festival Varsovia Cantat
- 66) 28. IV. – 2. V. 2022**   **Belgie**
 (Köln am Rhein, Neerpelt)
70ste Europees Muziekfestival voor de Jeugd Neerpelt
- 67) 23. V. – 28. V. 2023**   **Polsko**
 (Gdaňsk, Sopoty)
19. Międzynarodowy Festiwal Chóralny MUNDUS CANTAT Sopot 2023
- 68) 8. V. – 13. V. 2024**   **Německo**
 (Frankfurt nad Mohanem, Lindenholzhausen, Oberreifenberg, Limburg an der Lahn, Mainz)
Harmonie Festival 2024, Lindenholzhausen

Příloha II. – Mezinárodní soutěžní úspěchy (1979–2024)

Poznámka: Chronologický přehled soutěžních úspěchů není kompletní, k některým soutěžím dosud nebylo možné zjistit umístění sboru zejména proto, že soutěž zanikla či nemá dostupnou historii a nemáme k dispozici ani žádné jiné svědectví o umístění tělesa. Je pravděpodobné, že mohou v seznamu chybět i některé zvláštní ceny. Sbor se zúčastnil některých festivalů a soutěží opakovaně (Cantonigròs – 1989, 2000; Celje – 1979, 1997, 2005; Lindenhofshausen – 1993, 2005, 2024; Nantes – 1992, 1993; Neerpelt – 1986, 2000, 2014, 2022; Preveza – 1986, 1988, 2017; Sopoty – 2008, 2023).

- 1) **1979 XIII. Mladinski pevski festival v Celje**
Celje (Slovinsko)
2. cena

- 2) **1986 34ste Europees Muziekfestival voor de Jeugd Neerpelt**
Neerpelt (Belgie)
1ste prijs cum laude

- 3) **1989 XI Incontri polyfonici di Pescara**
Pescara (Itálie)
1. cena

- 4) **1989 Festival International de Música de Cantonigròs**
Cantonigròs (Španělsko)
1. cena (kategorie dětské pěvecké sbory)
7. místo (kategorie lidová píseň)

- 5) **1992 Llangollen International Musical Eisteddfod**
(Velká Británie)
2. cena

- 6) **1993 3. Harmonie Festival**
Lindenholzhausen (Německo)
5. místo z 31 účastníků (Dětské sbory do 16 let)
- 7) **1997 22. Mednarodni mladinski pevski festival v Celje**
Celje (Slovinsko)
Zlato plaketo (Skupina B – kategorie dětských sborů do 15 let, 96,0 toček)
Cena diváků
- 8) **2000 48ste Europees Muziekfestival voor de Jeugd Neerpelt**
Neerpelt (Belgie)
1ste prijs (Reeks E: Wimpelreeks gelijkstemmige jeugdkoren)
- 9) **2000 Festival International de Música de Cantonigròs**
(Španělsko)
Umístění sboru není známo, pravděpodobně 4. místo.
- 10) **2005 26. Mednarodni mladinski pevski festival v Celje**
Celje (Slovinsko)
Srebrna plaketa (Skupina C, 85,7 toček)
Srebrna plaketa
- 11) **2005 5. Harmonie Festival**
Lindenholzhausen (Německo)
1. cena (Kategorie 8: Kinderchöre, Gesamtnote: 22,17 [jediná zlatá medaile],
Zertifikat Gold. Mit hervorragendem Erfolg teilgenommen und den ersten Preis)
- 12) **2007 Slovakia cantat 2007. I. medzinárodný festival speváckych zborov**
Bratislava (Slovensko)
Zlaté pásmo (bez určení kategorie)
Zlaté pásmo (Kategória: Ľudová pieseň)

13) 2008 4. Międzynarodowy Festiwal Chóralny MUNDUS CANTAT SOPOT

Sopoty (Polsko)

Dyplom srebrny (kategoria: Muzyka sakralna)

Dyplom srebrny (kategoria: Muzyka ludowa)

Nagroda specjalna anonimowego fundatora dla najlepszego chóru dziecięcego

14) 2009 13th International Choir Festival of Antonio Vivaldi Karpenisi, 7th

International Choir Competition

Karpenisi (Řecko)

1st prize (Children Category)

Best Choir of the Festival

15) 2012 41st Florilège Vocal de Tours

Tours (Francie)

Troisième prix (Choeurs de jeunes)

Prix du public du Concours de ch. de jeunes et de ch. d'enfants

Prix du chef de chœur

Uznání za nejlepší pohybové ztvárnění skladby

16) 2014 62ste Europees Muziekfestival voor de Jeugd Neerpelt

Neerpelt (Belgie)

1ste prijs cum laude (Reeks E: Wimpelreeks gelijkstemmige jeugdkoren)

1ste prijs summa cum laude (Reeks G: Vrije ensembles)

17) 2015 51e Montreux Choral Festival

Montreux (Švýcarsko)

3ème prix du jury pour chœurs d'enfants

18) 2016 VI Tarptautinis Choru Festivalis Kaunas Cantat

Kaunas (Litva)

Gold Diploma (Category A1, 92 bodů)

Gold Diploma (Category B1, 94 bodů)

Gold Diploma (Category L, 94,8 bodů)

Gold Diploma (Category M, 96 bodů)

Cena pro sbormistra a klavíristku

GRAND PRIX

19) 2017 23rd International Choral Competition Preveza

Preveza (Řecko)

Silver medal (Category C: Children's Choirs)

Silver medal (Category E: Youth Choirs)

Gold medal (Category F: Free programme)

20) 2018 12th Rimini International Choral Competition

Rimini (Itálie)

Golden Diploma, Level 1 a absolutní vítězství kategorie

(Category C – Youth and Children Choirs, 86.90 bodů)

Golden Diploma, Level 1 a třetí místo v kategorii

(Category D – Folk, 87.33 bodů)

Golden Diploma, Level 1

(Category E – Sacred Music, 85.56 bodů)

21) 2019 14th International Warsaw Choir Festival 2019 – Varsovia Cantat

Varšava (Polsko)

2nd Prize in category D (Children's Choirs [1. cena nebyla udělena])

2nd Prize in category C (Youth Choirs [1. cena nebyla udělena])

22) duben 2022 70ste Europees Muziekfestival voor de Jeugd Neerpelt

Neerpelt (Belgie)

1ste prijs (Reeks D: Wimpelreeks kinderkoren)

1ste prijs cum laude (Reeks E: Wimpelreeks gelijkstemmige jeugdkoren)

1ste prijs cum laude (Reeks G: Vrije ensembles)

23) 2023 19. Międzynarodowy Festiwal Chóralny MUNDUS CANTAT SOPOT

Sopoty (Polsko)

Golden Diploma (Category A4 – Sacred Music, 93,8 bodů)

Golden Diploma (Category B4 – Secular Music, 94,8 bodů)

2nd Award, 2000 PLN founded by the Artistic Director of the Festival (Category B)

24) 2024 8. Harmonie Festival 2024

Lindenholzhausen (Německo)

Zertifikat Gold. Mit hervorragendem Erfolg teilgenommen und den ersten Preis (Kategorie 7 – Jugendchöre, Gesamtnote: 23,42)

Zertifikat Gold. Mit hervorragendem Erfolg teilgenommen und den ersten Preis (Kategorie 8 – Kinderchöre, Gesamtnote: 23,33)

Zertifikat Gold. Mit hervorragendem Erfolg teilgenommen (Kategorie 12 – Volkslied, Gesamtnote: 23,33)

Příloha III. – Letní pracovní soustředění (1963–2024)

Poznámka: Letní pracovní soustředění patřilo téměř od založení sboru k základním potřebám školního i výběrového sboru. Ikonickým soustředěním se stalo 33 let strávených v areálu libereckého Severáčku, ve mlýně a stanovém táboře v Letařovicích.

1) 1963	Pikovice, okres Praha-západ [Víkendové soustředění.]
2) 13. – 27. VIII. 1964	Řásná, okres Jihlava [Soustředění společně s Čestmírem Staškem a Pražským dětským sborem.]
3) 5. – 18. VII. 1965	Březnice, okres Příbram
4) 1966	Skryje, okres Rakovník
5) 9. – 23. VIII. 1967	Skryje, okres Rakovník
6) VIII. 1968	Chřibská, okres Děčín – NEKONÁNO [Soustředění kvůli invazi vojsk odvoláno.]
7) 15. – 30. VIII. 1969	Lhotka, okres Mělník [Areál tábora karlínského pionýrského domu.]
8) 1. – 15. VII. 1970	Bílá, okres Frýdek-Místek [Putovní výlet, nezpívalo se.]
9) 30. VI. – 8. VII. 1971	Říčany u Prahy [Budova gymnázia.]
10) VII. 1972	Brusov, okres Litoměřice
11) 21. VII. – 5. VIII. 1973	Letařovice, okres Liberec
12) 20. VII. – 10. VIII. 1974	Letařovice, okres Liberec
13) 20. VII. – 7. VIII. 1975	Letařovice, okres Liberec
14) 21. VII. – 7. VIII. 1976	Letařovice, okres Liberec
15) 21. VII. – 7. VIII. 1977	Letařovice, okres Liberec
16) VII. 1978	Letařovice, okres Liberec
17) VII. 1979	Letařovice, okres Liberec – NEKONÁNO [Kvůli rozšířenému výskytu žloutenky soustředění zrušeno.]

18) 20. VII. – 9. VIII. 1980	Letařovice, okres Liberec
19) 20. VII. – 8. VIII. 1981	Letařovice, okres Liberec
20) 1982	Letařovice, okres Liberec
21) 22. VII. – 5. VIII. 1983	Letařovice, okres Liberec
22) 5. – 21. VII. 1984	Netolice, okres Prachatice [Internát SOU Elektroservis.]
23) 20. VII. – 7. VIII. 1985	Letařovice, okres Liberec
24) 19. VII. – 9. VIII. 1986	Letařovice, okres Liberec
25) 20. VII. – 7. VIII. 1987	Letařovice, okres Liberec
26) 24. – 31. VII. 1988	Vysoké Mýto [Soustředění kratší kvůli návratu sboru z Řecka.]
27) VII. 1989	NEKONÁNO [Soustředění nekonáno kvůli zájezdu do španělského Cantonigròs a dalším letním a podzimním aktivitám.]
28) 21. VII. – 8. VIII. 1990	Letařovice, okres Liberec
29) 22. VII. – 7. VIII. 1991	Letařovice, okres Liberec
30) 22. VII. – 8. VIII. 1992	Letařovice, okres Liberec
31) 22. VII. – 6. VIII. 1993	Letařovice, okres Liberec
32) 23. VII. – 7. VIII. 1994	Letařovice, okres Liberec
33) 1995	Letařovice, okres Liberec
34) 22. VII. – 4. VIII. 1996	Letařovice, okres Liberec
35) 27. VII. – 8. VIII. 1997	Letařovice, okres Liberec
36) 1998	Letařovice, okres Liberec
37) 26. VII. – 14. VIII. 1999	Letařovice, okres Liberec
38) 2000	Letařovice, okres Liberec
39) 23. VII. – 9. VIII. 2001	Letařovice, okres Liberec
40) 22. VII. – 8. VIII. 2002	Letařovice, okres Liberec
41) 28. VII. – 10. VIII. 2003	Letařovice, okres Liberec [Termín posunut kvůli zájezdu Severáčku.]
42) 19. VII. – 5. VIII. 2004	Letařovice, okres Liberec
43) 17. – 31. VII. 2005	Letařovice, okres Liberec
44) 22. VII. – 6. VIII. 2006	Letařovice, okres Liberec

45) 21. VII. – 5. VIII. 2007	Letařovice, okres Liberec
46) 19. VII. – 3. VIII. 2008	Letařovice, okres Liberec
47) 19. VII. – 2. VIII. 2009	Letařovice, okres Liberec
48) 17. VII. – 1. VIII. 2010	Orlické Záhoří, okres Rychnov nad Kněžnou [Chata Perla a chata Holice.]
49) 16. – 31. VII. 2011	Orlické Záhoří, okres Rychnov nad Kněžnou [Chata Perla.]
50) 16. – 27. VII. 2012	Orlické Záhoří, okres Rychnov nad Kněžnou [Chata Perla.]
51) 19. – 30. VIII. 2013	Orlické Záhoří, okres Rychnov nad Kněžnou [Chata Perla.]
52) 18. – 29. VIII. 2014	Orlické Záhoří, okres Rychnov nad Kněžnou [Chata Perla.]
53) 17. – 28. VIII. 2015	Orlické Záhoří, okres Rychnov nad Kněžnou [Chata Bedřichovka a Luna.]
54) 15. – 26. VIII. 2016	Orlické Záhoří, okres Rychnov nad Kněžnou [Chata Bedřichovka a Luna.]
55) 21. VIII. – 1. IX. 2017	Ostrý, okres Strakonice [Chatová osada nedaleko Blatné.]
56) 20. – 31. VIII. 2018	Ostrý, okres Strakonice [Chatová osada nedaleko Blatné.]
57) 19. – 30. VIII. 2019	Ostrý, okres Strakonice [Chatová osada nedaleko Blatné.]
58) 20. – 28. VIII. 2020	Ostrý, okres Strakonice [Chatová osada nedaleko Blatné, pozdější začátek kvůli pandemii covid-19]
59) 17. – 28. VIII. 2021	Kořen, okres Tachov
60) 16. – 27. VIII. 2022	Kořen, okres Tachov
61) 15. – 26. VIII. 2023	Kořen, okres Tachov
62) 13. – 24. VIII. 2024	Kořen, okres Tachov

Příloha IV. – Diskografie (1985–2024)

Poznámka: Diskografie představuje dosud nekompletnější chronologický seznam vydaných nahrávek dětského pěveckého sboru Radost Praha, stranou zůstávají nevydané nahrávky archivované v Českém rozhlasu, České televizi a v dalších zvukových archivech. V seznamu chybí paralelně vydané nosiče na audio kazetách či na LP a flash discích, k nimž se nebylo možné dostat do uzávěrky této práce.

- 1) *Svátky písní Olomouc 1985* (2 SP, Panton, 8132 0261-62, 1985).
- 2) *Miloš Bok: Missa Solemnis pro sóla, smíšený a dětský sbor, varhany a orchestr* (CD, BestIA, J1 0007-2011, 1990).
- 3) *Dětský pěvecký sbor Radost Praha* (MC, Bohemia Music, BM 0004-2 131, 1992; CD, Bohemia Music, BM 0004-2231, 1992).
- 4) *Britten, Delibes, Eben. Radost-Praha* (MC, Bohemia Music, BM 0025-4 231, 1994; CD, Bohemia Music, BM 0025-2 231, 1994).
- 5) *Český rok* (CD, Bohemia Music, BM 0038-2231, 1995).
- 6) *Emil Hradecký – Pavel Jurkovič: Řemesla. Lidové taneční hry pro děti* (MC, Hradecký, 1998; CD, Hradecký, 2004).
- 7) *Poselství hudby. Dětský pěvecký sbor Radost-Praha* (CD, vlastní náklad, 2001).
- 8) *Jaro, léto. Lidové taneční hry pro děti. Pavel Jurkovič a Emil Hradecký* (CD, MC, Hradecký, 2001).
- 9) *Podzim, zima. Lidové taneční hry pro děti. Pavel Jurkovič a Emil Hradecký* (CD, MC, Hradecký, 2001).
- 10) *Giovanni Battista Pergolesi: Stabat Mater* (CD, vlastní náklad Radosti Praha, 2002).
- 11) *Emil Hradecký. Výběr z nejlepších skladeb* (CD, Emil Hradecký, 2003).
- 12) *Co slabika, to muzika* (MC, Muzikservis, 2003; CD, Muzikservis, 2003).
- 13) *Radost-Praha. Koledy a vánoční zpěvy* (CD, vlastní náklad Radosti Praha, 2003).
- 14) *Emil Hradecký: Zpěvník do dětské kapsy* (CD, Emil Hradecký, 2004).
- 15) *Pavel Jurkovič přátelům a jejich dětem* (CD, vlastní náklad Pavla Jurkoviče, [2008]).
- 16) *Nejznámější lidové písničky* (CD, Musica Bohemica, MB 012-2, 2008).
- 17) *50 let Radosti. 1961–2011* (CD, vlastní náklad Radosti Praha, [2011]).
- 18) *Jan Vodňanský: Vzpoura kocourů* (CD, Supraphon, SU 6148-2, 2011).

- 19) Jiří Žáček – Pavel Jurkovič: *Jak počítají Kořata* (Praha, Portál 12011; CD v knize).
- 20) *Emil Hradecký. Sborová a instrumentální hudba* (CD, Emil Hradecký, 2012).
- 21) Eva Hurdová – Marie Tetourová – Pavel Jurkovič: *Hrajeme si ve školce* (Praha, Portál 2013; CD v knize).
- 22) *Čas radosti, veselosti. 11 českých a evropských vánočních koled a písní v úpravě pro dětský sbor s doprovodem na CD* (Petřwald, Blesk Market 2014, 2017; CD v knize).
- 23) *Nespatříte hada – Not a Single Snake in Sight. Josef Čapek – František Hrubín – Jan Skácel – Miloslav Kabeláč* (Praha, Artefactum 2016; CD v knize).
- 24) *Zpívánky 2* (DVD, Supraphon, SU 7135-9, 2017).
- 25) Pavel Jurkovič: *Písnička jako dárek* (Praha, Portál 2017; CD v knize).
- 26) Věra Stoupová: *Sopráněk – písničky pro radost. Pro děti, učitele a sbormistry* (Cheb, G+W 2022; CD v knize).
- 27) *Zpívejte, volové. Jan Vodňanský & Přemysl Rut* (CD, Galén, G 222092, 2022).
- 28) *Bratři Ebenové: Co my víme* (CD, 100PROmotion, 100P062, 2023).

Příloha V. – Premiérované skladby (1973–2016)

Poznámka: Chronologický seznam premiér dětského pěveckého sboru Radost Praha je výběrový a předpokládáme, že zde ještě několik skladeb chybí. Údaje o premiéře dané skladby jsou velmi těžko dostupné, některé informace jsou jen dílčí a dosud je nebylo možné zpřesnit. V jednom případě uvádíme i údaj o české premiéře, neboť se jedná o významné dílo (Petr Eben).

- 1) **Antonín Tučapský: *Věneček. Čtyři snadné skladbičky pro dětský dvojhlas a klavír na české lidové texty.***
Světová premiéra 28. IV. 1973, Jirkov; DPS Radost Praha, sbormistr Vladislav Souček.
- 2) **Jiří Teml: *Pětílístek. Písničky pro dětský sbor s klavírem.***
Světová premiéra 28. IV. 1973, Jirkov; DPS Radost Praha, sbormistr Vladislav Souček.
- 3) **Miroslav Raichl: *Rekviem za Lidice (text Václav Fischer).***
Světová premiéra 7. IV. 1975, Velký sál Městské knihovny, Praha 1, Koncert pražských dětských sborů; DPS Radost Praha, sbormistr Vladislav Souček.
- 4) **Zdeněk Lukáš: *Byl jeden domeček, op. 133. Písně a verše pro dětský sbor, recitaci, flétnu a dvoje housle na slova Václava Fischera.***
Světová premiéra 16. IX. 1978, Olomouc, Svátky písní Olomouc; DPS Radost Praha, sbormistr Vladislav Souček, další interpreti nezjištěni.
- 5) **Miroslav Raichl: *Meteorologická, Písnička dětí z jedné městské čtvrti, Sborová (text Jiří Robert Pick).***
Světová premiéra 7. IV. 1979, Jirkov; DPS Radost Praha, sbormistr Vladislav Souček.
- 6) **Václav Felix: *Letokruh. Cyklus sborů pro dětský trojhlas a sólovou kytaru na slova J. Z. Nováka.***
Světová premiéra 7. IV. 1979, Jirkov; DPS Radost Praha, sbormistr Vladislav Souček.

- 7) **Josef Říha: *Rýma. Dětský sbor a cappella na slova Jana Brzechwy.***
Světová premiéra 11. IV. 1981, Jirkov; DPS Radost Praha, sbormistr Vladislav Souček.
- 8) **Jiří Teml: *Čtyři písničky pro maminky, tatínky, babičky a dědečky pro tříhlasý dětský sbor s doprovodem piana (1. Namaluj svět, 2. Babička a dědeček).***
Světová premiéra 11. IV. 1981, Jirkov; DPS Radost Praha, sbormistr Vladislav Souček.
- 9) **Zdeněk Lukáš: *Zpívala bych, zpívala, op. 160. Pro jednohlasý až trojhlasý dětský sbor, flétnu a klavír na slova lidové poezie.***
Světová premiéra 19. VI. 1981 (19.00), Dvořákova síň, Dům umělců, Praha 1, výroční koncert ke 20 letům tělesa; DPS Radost Praha, klavír Jitka Vránková, flétna Kateřina Vrkočová, sbormistr Vladislav Souček.
- 10) **Marek Kopelent: *Nářek ženy. Melodram-monolog pro herečku, sedm žesťových nástrojů, čtrnáct ženských hlasů a dětský sbor na vlastní text a verše Markéty Procházkové.***
Světová premiéra 28. X. 1981, Malý sál Paláce kultury, Praha 4; Žesťový soubor (J. Svejkovský, J. Kozderka – trubky, T. Secký, J. Secký – lesní rohy, J. Sailer a J. Votava – trombony, Pavel Trnka – tuba), DPS Radost Praha, sbormistr Vladislav Souček, Malý ženský sbor Pěveckého sboru Československého rozhlasu, recitace Věra Galatíková, dirigent J. Smutný.
- 11) **Václav Trojan: *Pohádka o rozpustilé abecedě pro kočku. Cyklus pro dětský sbor a malý orchestr (nebo klavír) na slova Václava Fischera.***
Světová premiéra 12. II. 1983, Praha; DPS Radost Praha, sbormistryně Zdena Součková, klavír Jitka Vránková.
- 12) **Jan Slimáček: *Škola v přírodě (Na ledě, Nad výkresem a Pravopisné cvičení).***
Světová premiéra 1985, Jarní premiérový koncert Jirkovského dětského sboru, Jirkov; DPS Radost Praha.
- 13) **Ivo Bláha: *Kot'ata. Jednohlasá píseň pro sbor mladších dětí a klavír na slova Václava Fischera.***
Světová premiéra 16. I. 1988, ÚKDŽ, Praha 2; DPS Radost Praha, sbormistryně Zdena Součková.

14) Miloš Bok: *Skřítkové z Křinického údolí. Oratorium pro sóla, smíšený a dětský sbor, varhany a orchestr.*

Světová premiéra v 8. VI. 1993, Rudolfinum, skladatelův dirigentský absolventský koncert; Kühnův smíšený sbor, sbormistr Pavel Kühn, DPS Radost Praha, sbormistr Vladislav Souček, Orchestr Pražské konzervatoře, dirigent Miloš Bok.

15) Ivo Bláha: *Radost všem. Vánoční cyklus pro dětský sbor a instrumentální soubor na slova Václava Fischera.*

Světová premiéra 13. XII. 1998, Dvořákova síň, Rudolfinum, Praha 1; DPS Radost Praha, sbormistr Vladislav Souček, další interpreti nezjištěni.

16) Petr Eben: *Anno Domini. Oratorium pro sóla, smíšený sbor, dětský sbor, komorní orchestr, scholu gregorianu a recitátora.*

Česká premiéra, 22. IX. 2000 (19.30), Chrám Matky Boží před Týnem, Praha 1, Svatováclavské slavnosti; soprán Jutta Potthoff, baryton Jochen Kupfer, Domkantorei Paderborn, Schola Gregoriana Pragensis, Praga Sinfonietta, varhany Paul Thiessen, recitace Marek Eben, DPS Radost Praha, dirigent Theodor Holthoff.

17) Jan Hanuš: *S kytičkou v ruce (Josef Suk ať mi laskavě promine!) pro dětský (dívčí – ženský) sbor a klavír, op. 108/IV (verze se čtyřručním klavírem).*

Světová premiéra duben 2001, mezinárodní festival dětských sborů Krajina zpěvu, Šumperk; DPS Radost Praha společně s dalšími sbory, Pueri gaudentes, Severáček Liberec, Kühnův dětský sbor, Motýli Šumperk ad., čtyřruční klavír Milan Uherek, druhá klavíristka není známa.

18) Marek Kopelent: *Lux mirandae sanctitatis. Prostorové oratorium pro soprán, recitátora, smíšený a dětský sbor a instrumentální ansámbl k počtě sv. Anežky České.*

Světová premiéra 11. II. 2001, Klášter sv. Anežky, Praha 1; soprány Markéta Mátlová, Sylva Čmugrová, recitace Marie Tomášová, Otakar Brousek, Pražští pěvci, sbormistr Stanislav Mistr, DPS Radost Praha, sbormistr Vladislav Souček, Komorní orchestr Pražských symfoniků, dirigenti Tomáš Hanus a Jan Svejkský.

19) Pavel Jurkovič: *Český podzim (text Karel Toman).*

Světová premiéra *Září* 8. I. 2005, Kostel sv. Šimona a Judy, Praha 1; DPS Radost Praha, sbormistr Vladislav souček, klavír Jitka Nešverová; *Října* 27. IV. 2005, Kostel

sv. Šimona a Judy, Praha 1; DPS Radost Praha, sbormistr Vladislav Souček, klavír Jitka Nešverová.

20) Jan Hanuš: *Requiem. Missa VIII. – Pro defunctis, op. 121. Pro sóla, smíšený a dětský sbor, orchestr a varhany.*

Světová premiéra 19. XI. 2009, Dvořákova síň, Rudolfinum, Praha 1; soprán Naděžda Chrobáková, alt Karolína Bubleová, tenor Ondřej Socha, bas David Nykl, L'Asenzio, sbor Pedagogické fakulty UK, OktOpus, Piccolo coro, DPS Radost Praha, sbormistr Vladislav Souček, Symfonický orchestr Gymnázia Jana Nerudy, Piccola orchestra, bicí sekce Pražské konzervatoře, dirigent Marek Valášek.

21) Eliška Cílková: *Velké putování pro dětský sbor a smyčcový kvartet na text Christel Palme.*

Světová premiéra 5. XI. 2016, Kostel sv. Antonína, Strossmayerovo náměstí, Praha 7; DPS Radost Praha, Stamicovo kvarteto, sbormistr Jan Pirner.

Příloha VI. – Obrazová příloha

Vladislav Souček, foto David Bruner, archiv ZUŠ, Praha 7, Šimáčkova 16 (2015)

Jitka Nešverová, foto David Bruner, archiv ZUŠ, Praha 7, Šimáčkova 16 (2015)

Zdena Součková, foto David Bruner, archiv ZUŠ, Praha 7, Šimáčkova 16 (2015)

Věra Grigová, osobní archiv (ca 2018)

Jamila Hla Shwe, foto Todd Paris, osobní archiv (2023)

Helena Lisá, osobní archiv (2023)

Andrea Sušilová, osobní archiv (2024)

Markéta Džuneva, foto David Bruner, archiv ZUŠ, Praha 7, Šimáčkova 16 (2015)

Jana Palasová, foto David Bruner, archiv ZUŠ, Praha 7, Šimáčkova 16 (2015)

Jan Pirner, foto David Bruner, archiv ZUŠ, Praha 7, Šimáčkova 16 (2015)

Vladimír Kopáček, foto David Bruner, archiv ZUŠ, Praha 7, Šimáčkova 16 (2015)

Hana Blachutová, foto David Bruner, archiv ZUŠ, Praha 7, Šimáčkova 16 (2015)